அநுகீதாபாவம்

அத்யாயம்

அத்யாயம்

II. ஆஸ்ரமவாஸிகபாவம.

ஆஸ்ரமவாஸபாவம்

விஷய ஸூசிகை

அத்யாயம்

பக்கம்

அத்யாயம்

புத்ரதர்சனபர்வம்

பக்கம்.

அத்யாயம்

நாரதாகமனபர்வம்

பக்கம்

மௌஸலபாவம.

அத்யாயம்

IV. மஹாபரஸதானிகபாவம்.

ஸ்ரீமஹாபாரத ஶ்ரவணவிதி அத்யாயம்.

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஆச்வமேதிக பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

அச்வமேதபர்வம்.

[1]நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(கங்கையில் பீஷ்மருக்கு உதகதானம் செய்தபிறகு, பந்துக்களின் அழிவினால் துயரப்படும் யுதிஷ்டிரரைத் திருதராஷ்டிரன் ஸமாதானஞ்செய்து தான் விதுரருடைய வார்த்தையை அலக்ஷியம் செய்ததால் இவ்விதத் துன்பத்தை அடைந்ததாகக் கூறியது)

சிறந்த கைகளையுடைய தர்மபுத்திரர், தர்ப்பணம் செய்து, மனக் கலக்கமுற்று, திருதராஷ்டிரராஜனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, கங்கையினின்று கரையேறினார். சிறந்த கைகளுள்ளவரும் நீர் ததும்பும் கண்களையுடையவருமான அவர், கரையேறி, வேடனால் அடிக்கப்பட்ட யானைபோலக் கங்கைக்கரையில் விழுந்தார். (அவ்விதம்) வருத்தமுற்றின்ற அவரைக் கேசவரால் ஏவப்பட்ட பீமன் தாங்கிக்கொண்டான். பகைவரின்படையை அழிப்பவரான கோவிந்தரும், அவரைப் பார்த்து, 'இவ்விதம் (துயரப்பட) வேண்டாம்' என்று சொன்னார். அரசரே! துன்பமுற்றவரும் பூமியில் விழுந்திருப்பவரும் அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுகின்றவரும் தர்மபுத்திரருமான அந்த யுதிஷ்டிரரை அரசர்கள் கண்டார்கள். தீனமான மனமுள்ளவரும் வலிமையற்ற [illegible] அதிக சோகத்தால் கவரப்பட்ட

...யாதனனை அனுசரிததேன நான அறிஞு
...னுடைய இனிமையான சொறகளைக கேளாமல
...றிய துககததை அடைநது சோககடலில மூழ்கி
...ரேத! நீ இபபொழுது பிராயம முதிாநதவாகளும துக
கதன... அடைநதவாகளும உனனுடைய தாயதநதைகளுமான எஙக
ளிருவரையும பாா மனனவ! இபபொழுது நீ துககபபடவேணடிய
தாக எனககுத தோனறவிலலை" எனறுன

இரணடாவது அதயாயம

அஶ்வமேதபாாவம. (தொடர்ச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன் தேற்றியும் மௌனமாயிருக்கும் யுதிஷ்டிரரை வ்யாஸ
தேவர் தேற்றியதும், மறுபடியும் பீஷ்மரையும் துரோணரையும்
கர்ணனையும் கொன்றதை நினைத்துத் துயரப்பட்டுக் கானகம்
செல்ல வ்யாஸதேவரிடம் அனுமதிகேட்கும் யுதிஷ்
டிரரை வ்யாஸர் ஸமாதானம் செய்ததும்)

அறிஞுன திருதராஷ்டிரனால இவவிதம சொலலபபடட அநத யுதிஷ்டிரராஜரோ பேசாமலிருநதாா பிறகு, மேதாவியான வாஸதேவா, அவரைபபாாதது, 'அரசரே! மனததினால அதிகமாகச சிநதிககபபடும சோகமானது, அவனுடைய முனனிறநத பிதாமஹாகளையும ஸநதாபபபடுததுகிறது மிகுதியான நலல தக்ஷிணையுளளவைகளும பலவகைபபடடவைகளுமான அனேக யாகஙகளால தேவாகளைப பூஜியும. ஸோமரஸததால தேவாகளையும ஸவதையினால பிதருககளையும அனனபானஙகளால அதிதிகளையும மறற இஷ்டஙகளால ஏழைகளையும தருபதியடையசசெயயும சிறநதபுததியுளளவரே! உமமைபபோனறவனுககு இபபொழுது இது தகுதி அன்று நீா தெரிநதுகொளள வேணடியதைத தெரிநது கொணடீா. செயயவேணடியதையும செயதீா நீா கஙகாபுததிரரான பீஷ்மரிடமிருநதும வியாஸரிடமிருநதும நாரதரிடமிருநதும விதுரரிடமிருநதும ராஜதாமஙகளையும கேடடிருககிறீா நீா மூடாகளுடைய இநத நடையை அனுஸரிததல தகாது காதை மூதாதைகளின நடையைக

...ந்ததனறு குறறமறறவனே! நீ எலலாப ... தெரிநதுகொணடிருககிருய நீ எலலா ராஜ ... தாமஙகளேயும கேடடிருககிருய பாரத! எல ...ம அறிநதவனும எலலா ஆகமஙகளிலும ஸமாத தனு... அபபடிபபடட நீ மறுபடியும அஞஞானததிஞல ஏன மதிமயஙகுகிருய?

மூனருவது அதயாயம

அஶவமேதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் மனிதனுடைய கார்யங்கள் கடவுள் கட்டளையாலேயே செய்யப்படுதலால் அவை தோஷத்தைச்செய்யா என்றுசொல்லி யுதிஷ்டிரரை அஶ்வமேதம்செய்யச் சொல்லியதும், அவர் போதுமான பொருளில்லாமையைத் தெரிவித்ததும், வியாஸர் மருத்தனுடைய யாகத்தில் மிஞ்சிய பொருளைக் கொண்டுவரச் சொல்லியதும்)

யுதிஷ்டிர! உனனுடைய ஆலோசனையானது நனருயிருகக விலலையெனறு நான எணணுகிறேன ஒருமனிதனும சுவாதீனனு யிருநதுகொணடு தானுகக காரியததைச செயததிறதிலலே இநத மனி தன ஈஶவரனுல ஏவபபடடு நலலதும கெடடதுமான [1] செயகை யைச செயகிறுன பாரத! மேலும, உனனைப பாவஞசெயதவ னுகவே முடிவாக நினைககிருயாஞல, அது விஷயததில பாவததை விலககும விததைதக கேள யுதிஷ்டிர! பாவததைச செயத மனிதா கள தவஙகளாலும யாகஙகளாலும தானததாலும எபபொழுதும (பாவததைத) தாணடுகினறனா அரசனே! புருஷஶரேஷடனே! பாவததைச செயத மனிதாகள யாகததாலும தவததாலும தானத தாலும பரிசுததாகளாகினறனா மஹாதமாககளான தேவாகளும அஸுராகளும புணணியததிறகாக யாகமெனனும காமாவைச செய கினறனா ஆகையால, யாகமானது முககியமான கதியாக உளளது மஹாதமாககளான தேவாகள யாகஙகளாலேயே மேனமை பெறறவ ராயினா ஆசையால, அவாகள (யாகமெனனும) கிரியையைசசெயது அஸுராகளை அடககினாகள மனனனே! யுதிஷ்டிர! நீ ராஜஸூயத தையும அஶவமேததததையும ஸாவமேததகதையும நரமேததததையும

---

[1] வேறு பாடம

செய தசரதகுமாரரான ஸ்ரீராமாபோல ... களின பிதாமஹனும சிறநத வீாயமுள ... குச சகுநதலையிடம பிறநதவனும பூபதியும ... அரசன போலவும நிறைநத தக்ஷிணையுள்ளதும அ ... பஙகளும அனனமும பொருளுமுள்ளதுமான அஸவமேத ... ததை விதிபபடி செய" என்று சொனனா

யுதிஷடிரா, "அஸவமேதயாகமானது ஸமசயமினறிப பூமியை யும கரையேறறும எனககோ ஓா அபிபபிராயமஇருககிறது அதனை இபபொழுது நீா கேடகவேணடும பிராமமணஸரேஷடரே! மிகப பெரிய இநத உறவினாகளின வததைதச செயதுவிடடுச சோகத திறகு வசபபடடிருககும நான தேவாகளை எவவிதம ஆராதிபபேன? என்னால சொறபமாகக கொடுககமுடியாது எனனிடம கொடுபப தறகுப பொருளுமிலலை பாலாகளும தீனாகளும பொருளறறவாக ளும கஷடததைஅடைநதவாகளுமான இநத ராஜகுமாராகளிடததில தனததை யாசிகக எனககுபபிரியமிலலை பிராமமணஸரேஷடரே! நானே பூமியை அழிததுவிடடு மிககசோகததை அடைநதிருககையில, நான யாகததிறகாக எவவிதம கபபம வாஙகுவேன? முனிவருள மிககசிறநதவரே! பூமியிலுள்ள மனனாகள துரியோதனனுடைய குறறததால எஙகளை அபகீாததிககு உடபடுததி இறநதுபோயவிட டாாகள துரியோதனன வெறறியைவிருமபிப பூமியைப பாழாககி விடடான கெடடபுததியுள்ள துரியோதனனுடைய தனசாலையும சிதறிவிடடது அஸவமேதமெனனும இநதப பெரியயாகததில பூமியே தகஷிணையெனறு கறறறிநதவாகள கணடிருககினறனா மிகுதது வைததுககொளவது விதிககு மாறுகும தபோதனரே! (இதறகுப) பிரதியாக வேறு தகஷிணையைக கொடுதது யாகமசெயய எனககு இஷடமிலலை பகவானே! இநத விஷயததில எனககு நீா நனறாக மநதிராலோசனையைச செயயவேணடும" எனறாா யுதிஷடி ரால இவவிதம சொலலபபடட வியாஸரா அபபொழுது ஒரு முகூாததம ஆலோசிதது யுதிஷடிரரை நோககிச சொலலலானா

"பாாதத! சிதறிபபோன இநதப பொககசமும நிறைநத தாகபபோகிறது பூபதியே! மருததனுடைய யாகததில பிராம மணாகள வைததுபபோன தனம இமயமலையில இருககிறது குநதீபுதர! அதனைககொணடுவா அது போதுமானதாகும" எனறாா யுதிஷடிரா, "[1] பேசுகிறவாகளுள சிறநதவரே! மருதத

---

1 வேறு பாடம

...அநததனம எவவிதம சோககபபடடது?
...காலததில இருநதான ?" எனறா வியாஸா,
...குமாரனுன மருததராஜனைபபறறிக கேடக விரும
...நதவீாயமும மிகக பொருளுமுளள அநத மனனன
இரு... லததைச சொலலுகிறேன , கேள " எனறா

நானகாவது அதயாயம

அஶவமேதபாவம (தொடர்சசி)

(வியாஸர் யுதிஷ்டிரநுக்கு ஸம்வர்த்தரையும் மருத்தனையும்பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், மருத்தராஜன் இமயமலையின் வடபுறத்தில் பொற்குட முதலிய ஸாதனங்களைக் கொண்டு யாகம் செய்யத் தொடங்கியதும்)

யுதிஷடிரா, " தாமங்களை அறிநதவரே ! அநத ராஜரிஷியினுடைய சரிததிரையைக கேடக விருமபுகிறேன தவைபாயனரே ! குறற மறறவரே ! அநத மருததனுடையகதையை எனககுச சொலலும " எனறு வினவ, வியாஸா சொலலலானுா

" ஐயா ! கிருதயுகததில பிரபுவான மனு அரசராயிருநதாா பிறகு, அவருடைய குமாரரும பெரிய விலலாளியுமான பரஜாதி எனபவா அரசரானுா பரஜாதிககு கூஷுதனெனறு பரஸிததிபெறற புதரன உணடானுன கூஷுதனுககுப பூமியைக காபபவனும பிரபுவுமான இகஷவாகு எனனும புததிரன உணடானுன வேநதே ! அநத இகஷவாகுவுககு மிகக தாமிஷடாகளான நூறுபுததிராகள பிறநதாாகள இகஷவாகு அவாகளெலலாரையும பூபாலாகளாகச செயதான அவாகளுள மூததோனுகிய விமசனே விலலாளிகளுககு உவமையாக இருநதான பாரத ! விமசனுககு நறகுணமுளளவனுன விவிமசனெனனும புதரன உணடானுன அரசனே ! விவிமசனுககுப பதினைநது புதராகள பிறநதாாகள எலலாரும விலவிததையில தோசசிபெறறவாகள , பிராமமணாகளுககு நனமையைச செயபவாகள , உணமை உரைபபவாகள , தானததிலும தாமததிலும பறறுததுளளவாகள , சாநதாகள , எபபொழுதும இனசொறசொலலுபவாகள அவாகளுள மூததவன கனீநேதரனெனபவன அவன அவாகளெலலாரையும துனபபபடுததினுன விககிரமமுளள கனீநேதரனே ராஜயததைப பகைவாறறதாககச செயதும அதனை ரகூஷிகக முடியாதவனுன பிரஜைகள அவனிடததில பிரியபபடவிலலை

ராஜஶ்ரேஷடனே! அவாகள அபபொழு[illegible]
அநத ராஜயததில அவனுடைய புததிரனன ஸ[illegible]
அபிஷேகஞ்செயது மனததில களிபபுறறனா[illegible]
பிதாவின கெடட நடையையும (அவனை) ராஜயததி[illegible]
தையும கணடு, பிரஜைகளுககு நனமையைச செயயும [illegible]பத
துடன நியமமுளளவனும பிராமமணாகளுககு நனமையைச செய
பவனும ஸதயவாதியும சுததனும இநதிரியஙகளையும மனததையும
அடககினவனுமாக இருநதுகொணடு (ராஜயததைப) பரிபாலிததுவந
தான எபபொழுதும தாமததிலிருபபவனும பெரிய மனமுளள
வனுமான அவனிடததில ஜனஙகளும பிரியமுளளவாகளானா
கள தாமததில நிலைபெறற அநத ஸுவாசசலினுடைய பொக
கசமும வாகனஙகளும அழிநதன பொககசமழிநத அவனைப பக
கததிலுளள மனனாகள நாறபுறஙகளிலும (சூழநது) துனபபபடுத
தினாகள அனேகாகளால பீடிககபபடுகினறவனும பொககசமும
வாகனஙகளும அழிநதவனுமான அநத அரசன வேலைககாராக
ளுடனும படடணததுடனும மிகுநத துனபமடைநதான யுதிஷ
டிர! அநத அரசன நலலநடையுளளவனும தாமததில நிலைபெற
றவனுமாயிருநததால, படை அழிநதிருநதும, அவனைககொலலப
பகைவாகளால முடியவிலலை அநத அரசன படடணததுடன
மிகக துனபததை அடைநதபொழுது, அவன கையை (வாயினால)
ஊதினன அதிலிருநது ஸைனயமுணடாயிறறு பிறகு, அவன
அநதப பகையரசாகளனைவரையும ஜயிததான அரசனே! இநதக
காரணததால அவன [1] கரநதமனென று பிரஸிததிபெறறுன அவ
னுககு முனனம தரேதாயுகததின ஆதியில இநதிரனைக காடடி
லும மேனமை பெறறவனும ஸ்ரீமானும தேவாகளாலும சிறிதும
ஜயிககமுடியாதவனுமான [2] ஆவீக்ஷித எனனும புதரனுணடானன
அவன காரநதமனென று பிரஸிததிபெறற அரசனனன அப
பொழுது, எலலா மனனாகளும அவனுககு வசபபடடிருநதனா
அவன ஒழுககததினுலும பலததினுலும அநத அரசாகளுககுச
சகரவாததியானன (அநத) அவிக்ஷித தாமாதமாவும, செளாயததில
இநதிரனுககொபபானவனும யாகசீலனும தாமததில பறறுதலுளள
வனும தைரியமுளளவனும இநதிரியஙகளை அடககினவனும தேஜ

1 கரம=கையை, தம=ஊதினவன

2 இவனபெயா அவிக்ஷித எனறும காணபபடுகிறது

னவனும பொறுமையில பூமிககொபபான
ஹஸபதிககு ஒபபானவனும இமயமலேபோல
ருநதான அநத அரசன செயகையிஞலும்
கினுலும சமததமஙகளாலும பிரஜைகளின மனங
வித துவநதான பிரபுவான அவன நூறு அஸ்வமேத
யாகஙகளை விதிபபடி செயதான கறறறிநதவரும பிரபுவுமான அங
கிரஸானவா தாமே அவனுககு யாகம செயவிததா. தாமஙகளே
அறிநதவனும சகரவாததியும பெருமபுகழுள்ளவனும பதினுயிரம
யானைகளுககு ஒபபான பலமுள்ளவனும பிரதயகூமாகவநத வேறு
விஷ்ணுவைப போனறவனுமான மருததனெனனும அவனுடைய
புததிரன, குணஙகளால தநதைககு மேறபடடவனுன தாமாதமா
வான அவன, யாகம செயவதறகாக ஸுவாணமயமும சுததமுமான
ஆயிரககணககான பாததிரஙகளேச செயவிததான இமயமலேககு
வடபுறததில மேருமலேககருகில ஸுவாணமயமானதும மிகபபெரிது
மான ஓா குனறு இருககிறது அநதமருததன அககுனறில யாகத
தைச செயதான அபபொழுது தடடாாகள [1] குணடஙகளேயும பாத
திரஙகளேயும ஸதாலிகளேயும ஆஸனஙகளேயும கணககிலலாமல செய
தாாகள அமமலேயின சமீபததிலேயே யாகசாலே ஏறபடடது தாமாத
மாவும பூபதியும அரசனுமான அநத மருததன எலலா அரசாகளுட
னும சோநது அவவிடததில விதிபபடி யாகஞ செயதான" எனறுா

ஐநதாவது அதயாயம

அஸ்வமேதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸம்வர்த்தர் காரணமின்றிப் பகைபாராட்டும் தம் தமயனுரான பிருஹ
ஸ்பதி செய்யும் உபத்திரவம் பொறுமல் எல்லாப் பொருளே
யும் விட்டுவிட்டுக் கானகம் சென்றதும், இந்திரன் மருத்த
னிடத்தில் பொறுமையடைந்து தான மேன்மை பெற
விரும்பி மருத்தனுக்குப் புரோஹிதரான பிருஹஸ
பதியைப் பேதப் படுத்தியதும், பிருஹ்பதி
மருத்தனுக்கு யாகம் செய்விப்பதில்லே
யென்று பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்)

யுதிஷ்டிரா, "பகவானே! தபோதனரே! கொடுபபவருள,
சிறநத அநத அரசன எவவித வீாயமுள்ளவனுக இருநதான?

[1] கலஙகளினவகைகள

(அநத) அரசனுககு (அவவளவு) ஸுவாண[illegible]
அநதத திரவியம இபபொழுது எஙகே இரு[illegible]
கள எபபடி அடையககூடும?'' எனறு வினவ[illegible]
தொடஙகினா

"ஐயனே! தகஷரெனனும ஸருஷடிகாததருககு[illegible]
ளாகவும தேவாகளாகவும பல புததிராகள இருநதாாகள அவாகள
ஒருவரோடொருவா சணடையிடடனா அவவாறே, அஙகிரஸுக
குப பிருஹஸபதியெனறும, பெரிய தேஜஸுளளவரும தவததைத
தனமாககொணடவருமான ஸமவாததரெனறும இரணடு புததிரா
கள தநதைககுச சமானாகளாக இருநதாாகள அரசனே! அவவிரு
வரும ஒருவரோடொருவா அதிகமாகச சணடை செயதுகொணடு
தனிததனியிருநதனா அநதப பிருஹஸபதி ஸமவாததரை அடிககடி
பீடிததாா பாரத! மூதத சஹோதரரால எபபொழுதும ஹிம
ஸிககபபடுகினற அநத ஸமவாததா பொருளகளைப போடடுவிடடு
(ஆடையினறித) திகமபரராகக காடடில வஸிககவிருமபினா இநதி
ரனும எலலா அஸுராகளையும கொனறு ஜயமடைநது உலகஙகளில
இநதிரபதவியைபபெறறு, பிறகு, அஙகிரஸின மூததகுமாரரும
பிராமமணாகளுள சிறநதவருமான பிருஹஸபதியைப புரோஹித
ராகவேணடினன உலகததில ஒபபறற வீாயமும ஒழுககமும பலமு
முளளவனும இநதிரனபோலத தேஜஸுளளவனும தாமாதமாவும
கடுமையான வரதஙகளுளளவனுமான கரநதமனெனனுமரசன, முன
னமே அஙகிரஸுககுச சிஷயனாக இருநதான அரசனே! அவ
னுககு வாகனமும போாவீராகளும பல ரணபாகளும மிகக விலை
பெறற சிறநத பறபல சயனஙகளும எலலாம நினைததமாத
திரததில வாயினால ஊதினவுடன உணடாயின அநத அர
சன எலலா மனனாகளையும குணஙகளால வசபபடுததி இஷட
மானகாலமவரையில நனகு ஜீவிததிருநது சரீரததுடன ஸுவாககம
சென்றன அவனுககு யயாதியைபபோலத தாமஙகளை அறிநதவ
னும அவிகூஷிததெனனும புததிரன இருநதான அவன பகைவாகளை
வெனறுபூமியை வசபபடுததிககொணடான அநத அரசன வலலமை
யினாலும குணஙகளாலும தகபபனபோல இருநதான அவனுககு
இநதிரனுககொபபானவனும வீாயமுளளவனுமான மருததனெனன
னும புததிரன உணடானன கடல சூழநத பூமியானது அவனிடம
பிரியமுளளதாயிருநதது அவன எபபொழுதும ஓயாமல இநதிர
னிடம பொறாமைகொணடிருநதான பாணடுபுததிர! இநதிரனும

வனுக இருநதான பூபதியான அநத மருத ணஙகள பொருநதியவனுமாயிருநதான (அத ூபறசி செயதும அவனுககு மேலானவனுக ்திரன மேனமைபெற முடியாமல தேவாகளுடன ்ணடு பிருஹஸபதியை அழைததுப பினவரும வாாத தையைச சொலலலானுன 'பிருஹஸபதியே! நீா எனககுப பிரியதஂதைச செயபவராயிருநதால, மருததனுககு எவவிததகி லும தேவகாாயததையோ பிதருகாாயததையோ செயயாதீா பிரு ஹஸபதியே! நான ஒருவனே, மூவுலகஙகளுளளும தேவாகளுககும இநதிரனுக இருககிறேன மருததனோ பூமிககு மடடும அதிபதியாக இருககிறுன பிராமமணரே! நீா மாணமிலலாதவனும தேவராஜனு மான எனககுப புரோஹிதாாயிருநதுவிடடு, ஆலோசியாமல மாிக குமதனமையுளள மருததனுககு எவவிதம புரோஹிதாாயிருககலாம? மருததனைவிடடு எனனை (சசிஷயனுக) ஏறறுககொளளும, அலலது, எனனைவிடடுப பூபதியான மருததனை (சசிஷயனுக) ஏறறுககொள ளும, இஷடமபோலச செயயும' எனறுன குருகுலததிலபிறநத வனே! தேவராஜனுல இவவாறு சொலலபபடட அநத பருஹஸபதி, ஒரு முகூாததகாலம ஆலோசிததுத தேவராஜனை நோககி, 'நீ பிராணிகளுககு அதிபதி உனனிடததில உலகஙகள வசபபடடிருக கினறன நீ நமுசியையும விஶவரூபனையும பலனையும கொனற வன தேவாகளுள நீ ஒருவனே மேனமைபெறறு வீரலகஷமியை ஸமபாதிததவன பலனைக கொனறவனே! நீ எபபொழுதும பூமியையும ஸுவாககததையும காபபாறறுகிறுய தேவகணங களுககுததலைவனே! பாகசாஸன! நான உனககுப புரோஹிதனுக இருநதுவிடடு மனிதனுன மருததனுககு எவவிதம யாகம செயவிப பேன? தேவேநதிர! மனததைத தேறுதலடையசசெயதுகொள நான ஒருபொழுதும மனிதனுடைய யாகததில ஸருவததை எடுககப போகிறதிலலை எனனுடைய இநத வாாததையையும கேள அகனி யானது உஷணததை இழநதாலும பூமி சுழனறுலும ஸூாயன ஒளியை இழநதாலும நான சததியம தவறமாடடேன' எனறுா இநதிரன, அபபொழுது பிருஹஸபதியின வாாததையைக கேடடுப பொறுமையறறவனுகி அவரைப புகழநது, பிறகு, தனனுடைய வீடடுககே சென்றுன

ஆருவது அதயாயம

அஸவமேதபாவம்.

(மருத்தன் பிருஹஸ்பதியை யாகம்செய்விக்க வேண்டி
அவன் நாரதர்கட்டளைப்படி ஸம்வர்த்தரைத் தேடி அ
ஆலமரத்தின்அடியில் உட்கார்ந்ததும்)

இநத விஷயததிலும, பிருஹஸபதிககும புததிமானை மருத தனுககும நடநத ஸமவாததததைப பறறிய புராதனமான இநத இதிஹாஸததை உதாஹரிககினறனா பிருஹஸபதியானவா தேவராஜனிடம செயத பிரதிஜஞையைக கேடடு, மருததராஜன மிககோப மடைநதான கரநதமனுடைய பேரனும நனகு பேசும திறமையுளளவனுமான மருததன யாகததைச செயய மனததில கருதி பருஹஸபதியிடம சென்று பினவரும வசனததைச சொலலலானன 'பகவானே! தபோதனரே! குருவே! நான முனபு உமமிடம வநது உமமுடைய கடடளைபபடி யாகமசெயவதறகாக நிசசயமசெயதேன அநத யாகததை நான இபபொழுது செயயவிருமபுகிறேன ஸாமகரிகளையும நான சேகரிதது விடடேன நலலவரே! நான உமமுடைய சிஷயன ஆகையால, வாரும, (யாகததைச) செயவியும' எனறன பிருஹஸபதி, 'பூபதியே! உனககு யாகம செயவிகக எனககுவிருபபமிலலை தேவராஜன எனனைப பிராததிததான நானும அவனுககுப பிரதிஜஞை செயதுவிடடேன' எனறா மருததன, 'நான உமககுத தநதையினிடமிருநது கிடைதத பூமிபோனறவன உமமிடததிலும மிகக கௌரவம பாராடடுகிறேன ஆதலால, உமமால யாகம செயவிககத தகுநதவனாக இருககிறேன, சரணமடைகிற எனனைக காபபாறறும' எனறன பருஹஸபதி, 'மருதத! நான தேவனுககு யாகம செய்விததுககொணடு மனிதனுககும எவவிதம செயவிபபேன? நீ போனாலும போ, போகாமலிருநதாலும இரு நான இபபொழுது (உனககு) யாகம செயவிபபதிலிருநது விலகிவிடடேன சிறநத கைகளுளளவனே! நான இபபொழுது உனககு யாகம செயவிககமாடடேன நீ இபபொழுது யாரை உபாததியாயராக விருமபுகிறாயோ, யாா உனககு யாகம செயவிபபாரோ அவரை வரிததுககொள' எனறா இவவாறு சொலலியதைக கேடட மருததராஜன வெடகமடைநது மிகக மனவருததததுடன திரும்பி வருமபோது, வழியில நாரததரைக கணடான அநத அரசன் தேவரிஷியான நாரதரிடம சென்று விதிபபடி அஞசலிசெயதுகொணடு நினறன உடனே, நாரதா அவனைப

..ன் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாக இருக்
..! உனக்கு க்ஷேமமா? எங்கே போயிருந்
இவ்விதமான வருத்தத்திற்குக் காரணம் என்ன
! ராஜச்ரேஷ்ட! நான் கேட்கக்கூடியதாயிருந்
எனக்குச் சொல் மன்னவ! உன்னுடைய மனவருத்
த்தை எல்லா முயற்சிகளாலும் நான் போக்குகிறேன்' என்றார்
இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த மருத்தன் உபாத்தியாயர்
செய்த அந்த வஞ்சனையை ஸர்வஜ்ஞரான அந்த நாரதரிடம் விண்
ணப்பம் செய்யலானான் 'நாரதரே! அங்கிரஸின் புத்திரரும் தேவர்
களுக்கு ஆசார்யருமான பிருஹஸ்பதியை யாகத்திற்கு ரித்விக்கா
யிருக்கும்படி கேட்பதற்காகப் போயிருந்தேன் அவர் என்னிடத்தில்
விருப்பம் வைக்கவில்லை அவரால் நிராகரிக்கப்பட்டேன் நான் இப்
பொழுது ஜீவித்திருக்கப் பிரியப்படவில்லை குருவினால் விலக்கப்பட்
டவனும் தூஷிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன்' என்றான்

மஹாராஜனே! அரசன் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்த நார
தர், அவிக்ஷித்தின் குமாரனான அந்த மருத்தனைநோக்கித் தமது வார்த்
தையினால் உயிரளிப்பவர்போல மறுமொழி கூறலானார் 'அரசனே!
தார்மிகரும் அங்கிரஸின் புத்திரருமான ஸம்வர்த்தரென்பவர் திகம்பர
ராக ஜனங்களை மயக்கிக்கொண்டு எல்லாத்திசைகளிலும் ஸஞ்சரிக்கி
றார் பிருஹஸ்பதி உனக்கு யாகம் செய்விக்கப் பிரியப்படாவிட்டால்
அவரிடம் செல் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ள (அந்த) ஸம்வர்த்தர் அருள்
புரிந்து உனக்கு யாகம் செய்விப்பார்' என்றார் மருத்தன், 'நார
தரே! உம்முடைய இந்த வார்த்தையினால் நான் உயிர் பெற்றேன்
பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரே! (அந்த) ஸம்வர்த்தரை நான் எங்கு
பார்க்கக்கூடும்? எனக்குச் சொல்லும் நான் அவரிடம் எவ்விதம்
நடந்துகொள்ளவேண்டும்? அவர் என்னை எவ்விதம் கைவிடாமல்
விரும்பார்? அவரும் என்னை மறுத்துவிட்டால் நான் ஜீவித்திருக்க
விரும்பமாட்டேன்' என்றான் நாரதர், 'அந்த ஸம்வர்த்தர் பித்
தன்போல வேஷம்பூண்டு ஸுகமாக ஸஞ்சரிக்கிறார் ஆனால், வாரா
ணஸி என்னும் பட்டணத்திற்கு அடிக்கடி வருவார் நீ அந்தப்
பட்டணத்தின் வாயிலை அடைந்து ஓரிடத்தில் ஒரு பிணத்தைப்
போட்டுவை அரசனே! அதைக்கண்டு எவர் திரும்புவரோ அவர்
தாம் ஸம்வர்த்தர் வீர்யமுள்ளவரான அவர் போகுமிடத்திற்கு அவ
ரைப் பின் தொடர்ந்து செல் அவரை ஏகாந்தத்தில் அடைந்து அஞ்
சலிசெய்து சரணம் அடைவாயாக 'என்னை உனக்கு எவன் சொன

ஞன ?' என்று உன்னை அவர் கேட்டால்
சொல் பகைவரை அழிப்பவனே! அந்த
தொடர்ந்துவரவிரும்பி, 'அந்த நாரதர் எங்கே?'
வினல், நான் அக்கினியில் பிரவேசித்துவிட்டதாகப்
என்றார்

அந்த (மருத்தனென்னும்) ராஜரிஷியானவன், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு நாரதரைப் பூஜித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வாராணஸிப்பட்டணம் சென்றான் பெரும்புகழ்பெற்ற அந்த மருத்தன், அவ்விடம்சென்று நாரதருடைய வார்த்தையை நினைத்துக்கொண்டு (அவர்) சொன்னபடி (அந்தப்) பட்டணத்தின் வாயிலில் ஒரு பிணத்தைப்போட்டு வைத்தான் அதே ஸமயத்தில் (ஸம்வர்த்தரென்னும்) பிராம்மணரும் (அந்தப்) பட்டணத்தின் வாயிலுக்கு வந்தார் பிறகு, அவர் பிணத்தைக்கண்டு சீக்கிரமாகத் திரும்பினார் அவிக்ஷித்தின் குமாரனும் பூபாலனுமான அந்தமருத்தன் அந்த ஸம்வர்த்தர் திரும்பியதைப் பார்த்து அவருக்குச் சிஷ்யனாவதற்காக அஞ்சலி செய்துகொண்டு (அவரைப்) பின்தொடர்ந்து சென்றான். அந்த ஸம்வர்த்தரும் ஏகாந்தத்தில் அவ்வரசனைக்கண்டு (அவன்மீது) புழுதிகளையும் சேற்றையும் இறைத்துக் கோழையையும் எச்சிலையும் துப்பினார் அந்த மருத்தராஜன் ஸம்வர்த்தரால் அவ்விடம் இடையூறுகள் செய்யப்பட்டும், அஞ்சலி செய்துகொண்டு, அந்தரிஷியை அருள்புரியும்படி செய்வதற்காகப் பின்தொடர்ந்தே சென்றான் பிறகு, ஸம்வர்த்தர் களைப்புற்றுத் திரும்பிக் குளிர்ந்த நிழலுள்ளதும் அனேகம் கிளைகளுள்ளதுமான ஓர் ஆலமரத்தை அடைந்து (அதன் கீழே) உட்கார்ந்தார்

ஏழாவது அத்யாயம்

அச்வமேதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸம்வர்த்தர் மருத்தனோடு ஒருடன்பாடு செய்துகொண்டு யாகஞ்செய்விப்பதாக ஒப்புக்கொண்டது)

ஸம்வர்த்தர், 'நீ என்னை எவ்விதம் தெரிந்துகொண்டாய்? எவன் என்னை உனக்குச்சொன்னான்? நீ, என்பிரீதியை விரும்பினல், இதனை உண்மையாக எனக்குச் சொல் உண்மையைச்சொன்னல் உன் இஷ்டங்களெல்லாம் நிறைவேறும் பொய்சொன்னல் உன் தலை நூறுதுண்டாக வெடித்துப்போம்' என்றார் மருத்தன், 'வழி

...நாரதா 'நீா எனனுடைய குருபுததிரா' ...மெபபறறிச சொனனா அதனல, எனககு ...டாயிறறு' எனருன ஸமவாததா, 'நீ இதனை ...ணய, அவா, கபடவேஷததால மறைநதிருககும ...வா அவா இபபொழுது எஙகே? இதனை எனககுச சொல எனருா மருததன, 'தேவரிஷிகளுள மிகசசிறநத நாரதா உமமை எனககுச சொலலி எனககு அனுமதிகொடுததபிறகு அகனி யில பிரவேசிததுவிடடாா' எனருன ஸமவாததா, மருததராஜன சொனன இநத வாாததையைக கேடடு மனககளிபபுறறு 'நானும இவவிதம இவவளவு செயயவலலவன' எனருா

அரசனே! பிறகு, பிததனபோனறவரும பிராமமணருமான ஸமவாததா மருததனைக குரூரமான வாாததையால அடிககடி அதடடிககொணடு சொலலலானா 'வாயுவை முககியமாககொண டவனும இஷடபபடி நடபபவனும இவவிதம விகாரமானரூப முளளவனுமான எனனைககொணடு எவவிதம யாகமசெயய விருமபு கிருய? எனனுடைய ஸஹோதரா திறமையுளளவா, இநதிரனுககு நணபா, யாகமசெயவிககும தொழிலை மேறகொணடிருககிருா அவரைககொணடு காரியஙகளைசசெயதுகொள எனனுடைய மூதத ஸஹோதரா எனனுடைய கிருஹஸதாஸரமததையும சிஷயாகளை யும வீடடிலுளள எலலாததேவதைகளையும கைபபறறிக கொணடு, இநதச சரீரததைமடடும விடடிருககிருா அவிக்ஷிததின புதத ரனே! நான அவருடைய அனுமதியினறி ஒருபொழுதும எவ விதததிலும உனககு யாகம செயவிககமாடடேன அவா என ஞல மிகவும பூஜிககபபடததககவா உனககு இபபொழுது யாகம செயய விருபபமிருநதால பிருஹஸபதியினிடம செல அவரிடம அனுமதி பெறறுககொணடு வா பிறகு, நான உனககு யாகம செயவிக கிறேன' எனருா மருததன, 'ஸமவாததரே! நான முனபு பிரு ஹஸபதியினிடம போயிருநதேன அஙகு நடநததைக கேளும அநதப பிருஹஸபதிமுனிவா இநதிரனல தடுசகபபடடு எனககு யாகம செயவிகக விருபபவிலலை அவா, 'தேவனைச சிஷயனக அடைநது மனிதனுககும யாகமசெயவிககமாடடேன. இநதிரன எனனை, 'பிராமமணரே! மருததனுககு யாகம செயவிககாதீா, அநத அரசன எபபொழுதும எனனுடன விரம பாராடடுகிருன' எனறு சொலலித தடுதது விடடான' எனருா உமமுடைய ஸஹோதரா இநதிரனைநோககி, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறும சொலலியிருககி

ரூா முனிஸ்ரேஷ்டரே! அவா தேவராஜ
யததுடனவநத எனனைச சிஷயனுக ஏறறுக
அதனைத தெரிநதுகொளளும நான உமமை
பொருளையும செலவு செயதாவது, யாகமசெயது
குணஙகளால இநதிரனைககாடடிலும மேனமைபெற வி
பிராமமணரே! (சிறிதும) அபகாரம செயயாத எனனைப பிருஹஸ
பதி அவவிதம மறுததுவிடடாராதலால அவரிடமசெலல எனககு
எணணம இலலை' எனறுன ஸமவாததா, 'அரசனே! நீ எனனுடைய
இஷடஙகளெலலாவறறையும செயதால நீ செயயவிருமபின இவைகெல
லாம இஷடபபடி உனககு நிறைவேறும எனனுல யாகமசெயவிக
கபபடும உனனைப பிருஹஸபதியும இநதிரனும மிகுநதகோபங
கொணடு பகைபபாாகள இது ஒனறை நிசசயிததுககொளளு இப
பொழுது இநத விஷயததில எனககு எபபடி நமபிககை பிறககும?
எனஸமசயததை நீககு! இபபொழுது நான கோபமகொணடு பநதுகக
ளுடன கூடின உனனைப பஸமமாககச செயயாமலிருககவேணடும'
எனறூா. மருததன, 'நான (உமமுடைய) ஸநேஹததை இழநதால, எவ
வளவு காலம ஸூாயன பிரகாசிபபனே, எவவளவுகாலம பாவதஙகள
இருககுமோ அவவளவுகாலம நலல உலகஙகளை அடையமாடடேன
(உமமுடைய) ஸநேகததை விடடால ஒருபொழுதும நான நலலபுததி
யை அடையாமலிருககக கடவேன விஷயஙகளில பறறும உணடா
கடடும' எனறுன ஸமவாததா, 'அவிகூஷிததின குமாரனே! உனக
குக காமஙகளில நலலபுததி உணடாககு வேநதனே! எனககும
யாகம செயவிககவேணடுமெனகிற எணணம இருககிறது அரசனே!
குறைவறறதும உததமமுமான திரவியமிருககுமிடததையும உனக
குச சொலலுகிறேன அதனுல, தேவாகளையும கநதாவாகளையும இந
திரனையும நீ கீழபபடுததககூடும எனககுப பணததிலாவது சிஷயா
களிடததிலாவது விருபபமிலலை ஆனுல, ஸஹோதரரான பிருஹஸ
பதி இநதிரன இருவாகளுசகும அபரியததைசசெயய விருமபு
கிறேன உனனை நிசசயமாக இநதிரனுககுச சமமாகவும் செயதுவிடு
கிறேன உனககு பரியததையும செயகிறேன இதனை உனககு
உணமையாகச சொலலுகிறேன' எனறூா

...டாவது அதயாயம.

...ம த பா வ ம. (தொடர்ச்சி.)

(...சத்தால் மருத்தன் ஈஶ்வரரைத் துதித்துப் பொருள் ...கபாத்ரமுதலியவற்றைச் செய்வித்ததும், அதனைப் ...பொறுத பிருஹஸ்பதியினிடம் இந்திரன் சென்றதும்)

இமயமலைசசாரலில முஞசவானஎனகிற ஒருமலை இருககிறது அதில பகவானும உமாபதியுமான மஹாதேவா எபபொழுதும தவம புரிகிறா அதில, பகவானும சூலாயுதமுளளவரும சிறநததேஜ ஸுளளவரும பலவிதபூதகணஙகளால சூழபபடடவருமான மஹேஶ வரா பாாவதியுடன மரஙகளின அடிகளிலும மேடுபளளமான கொடு முடிகளிலும பாவதராஜனுடைய குகைகளிலும இஷடபபடி ஸுக மாக வாஸமசெயகிறா அதில ருதராகளும ஸாதயாகளும விஶவே தேவாகளும வஸுககளும யமனும வருணனும பரிவாரஙகளுடன கூடின குபேரனும பூதஙகளும பிசாசஙகளும பொயசொலலாதவாக ளான அஶவினீதேவாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும யக்ஷா களும தேவரிஷிகளும ஆதிதயாகளும மருததுககளும எலலாராக்ஷ ஸாகளும, மஹாதமாவும பலவித ரூபமுளளவரும உமாபதியுமான சஙகாரரை உபாஸிககினறாகள அரசனே! அதில பகவானான அவா, விகாரமானவாகளும - விகாரமாககிககொணடவாகளும விளையாடுகினறவாகளுமான குபேரனுடைய அனுசராகளுடன சநதோஷமாகவிருககிறா தேஜஸினால ஜவலிககினற அவா பால ஸூாயனுககு ஒபபான காநதியுளளவராகக காணபபடுகினறா, அவருடைய உருவமும அதன அமைபபும ஸாதாரணமான கண ணுளள மனிதா எவராலும ஒருபொழுதும இவவிதமெனறு அறிய முடியாதவை அரசனே! அவவிடததில உஷணமும குளிரும வாயு வும ஸூாயனும மூபபும பசியும தாகமும மரணமும பயமும இலலை ஜயமுளளவாகளுள சிறநதவனே! அநதபபாவததின எலலாப பக கஙகளிலும ஸுவாணபபொடிகள ஸூாயனுடைய கிரணஙகள போல இருககினறன மனனவ! அவறறைக குபேரனுடைய கிங கராகள மஹாதமாவான குபேரனுககுப பிரியததைசசெயய விருமபி ஆயுதஙகளைக கையிலேநதிககொணடு ரக்ஷிககினறனா ராஜரிஷியே! நீ அவவிடமசெனறு சிறநதயோகஙகளுககு ஈஶவரரான சஙகரரை அதிக பகதியுடன அருகிலசெனறு வநதனஞசெய பகவானும (உல கஙகளைப) படைபபவரும அழிபபவருமான அவருககு வநதனம

N ௩

செய்து, எல்லாவிதத்தைகளையும் தரிப்பவரான் வரும் நாமங்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்[1] துள்ளவரும் அழகிய ரூபமுள்ளவரும் நல்ல ஜடையுள்ளவரும் பயங்கரரும் பொன்னிறமா வரும் வரமளிப்பவரும் முக்கண்ணரும் சூரியனு ளைத்தகாத்தவரும் குள்ளரும் சுப்மளிப்பவரும் (எல்லா றை யும்) அடக்குபவரும் அவ்யக்தமான ரூபமுள்ளவரும் நல்ல நடையுள்ளவரும் சங்கரரும் க்ஷேமத்தைச்செய்பவரும் பொன் னிறமான தலைமயிருள்ளவரும் ஸ்தாணுவும் புருஷரும் பொன்னிற மான கண்களுள்ளவரும் முண்டரும் கோபமுள்ளவரும் (ஸம்ஸாரத் தினின்று) கரையேற்றுபவரும் பிரகாசிப்பவரும் ஸத்குருவும் தேவ தேவரும் வேகமுள்ளவரும் தலைப்பாகையுள்ளவரும் நல்லமுகமுள் ளவரும் ஆயிரங்கண்களுள்ளவரும் எல்லாவற்றையும்படைக்கும் தன் மையுள்ளவரும் மலையில் சயனிப்பவரும் மிக்க சாந்தரும் ஸன்யாஸி யும் மரவுரியை ஆடையாகக்கொண்டவரும் வில்வதண்டம் தரித்த வரும் ஸித்தரும் எல்லாரையும் சிக்ஷிப்பவரும் (யாகமாகிற) மானை (அடிக்கும்)வேடரும் மஹானும் வில்லுள்ளவரும் (எல்லாவற்றையும்) படைப்பவரும் சிறந்தவரும் சந்திரனபோன்ற முகமுள்ளவரும் ஸித் தர்களின் மந்திரமாயிருப்பவரும் (உலகத்திற்குக்) கண்ணாக இருப்ப வரும் பொன்மயமானகைகளுள்ளவரும் [2]உக்ரரும் திசைகளுக்குப்பதி யும் (கடைவாய்களை) அடிக்கடி நக்கிக்கொள்பவரும் ஜீவர்கள் இருக்கு மிடமானவரும் மந்திரஸித்தியுள்ளவரும் வருஷணியும் பசுக்களுக் குப் பதியும் பூதங்களுக்குப் பதியுமான சிவனுக்கு நமஸ்காரம் வருஷரும் மாத்ருபக்தியுள்ளவரும் படைத்தலைவரும் மத்யஸ்தரும் (பக்தர்களை) எதிர்பார்க்கும் முகமுள்ளவரும் பதியும் எல்லாத் தேஜஸ்வரூபியும் ஸ்ருவத்தைக் கையில் கொண்டவரும் பதியும் வில்லாளியும் பார்க்கவரும் பிறப்பற்றவரும் கறுத்த கண்களுள்ள வரும் விரூபமான கண்களுள்ளவரும் கூரிய கோரப்பற்களுள்ளவரும் தீக்ஷ்ணரும் அக்னியை முகத்தில் கொண்டவரும் மஹாத்மாவும் அனங்கரும் எல்லாமாக இருப்பவரும் ஜனங்களுக்குப் பதியும் ருத்ர ரும் பதியும் பருத்தவரும் தோலை உடுப்பவரும் மிகச் சிவந்தவரும் பிரகாசிப்பவரும் பிரகாசிக்கும் கண்களுள்ளவரும் சிறந்த தேஜ ஸுள்ளவரும் தன்னை ரேதஸாகக்கொண்ட நல்ல சரீரமுள்ளவரும்

1 சில நாமங்கள் இரண்டு மூன்று முறைவருகின்றன

2 ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

...ாலை வஸதிரமாககசொணடவரும கபாலமாலை
...ரீடம தரிததவரும மஹாதேவரும கறுதத
தோஷமறறவரும கோபமுளளவரும கரூரத
மிருதுவாயிருபபவரும கைகளால விளஙகுகிற
...டம தரிததவரும தவமசெயதவரும கரூரததனமையறற
செயனகைகளுளளவரும ஆயிரம தலைகளுளளவரும ஆயிரமகாலகளுள
ளவரும ஸவதாஸவரூபியும அநேகரூபஙகளுளளவரும கோரபபறக
ளுளளவருமான சிவனுககு நமஸகாரம பினனையும மஹாதேவரும
சிறநதபோகமுளளவரும அழிவறறவரும தரிசூலததைக கையிற
கொணடவரும வரமளிபபவரும தரியமபகரும உலகஙகளுககு ஈஸவர
ரும தரிபுரததைஅழிததவரும முககணணரும மூவுலகஙகளுககுமீஸ
ரும சிறநதபலமுளளவரும எலலாபபிராணிகளுககும உறபததி ஸதா
னமும கொடுபபவரும பூமியைததரிபபவரும ஈசானரும சஙகரரும
ஸாவரும சிவரும விஸவேஸவரரும பவரும உமாபதியும பசுபதியும
விஸவரூபரும மஹேஸவரரும விரூபாக்ஷரும பநதுககைகளுளளவ
ரும (கருணையைப) பெருசகுகினறவரும வருஷபதவஜரும உகரரும
ஸதாணுவுமசிவருமரெளதரருமசாவரும கெளரீசரும ஈஸவரருமநீல
கணடரும அஜரும சுககிரரும பருதுவும பருததவைகளையும அழிபப
வரும சிறநதவரும விஸவரூபரும விரூபாக்ஷரும அநேக ரூபங்க
ளுளளவரும உமாபதியும தேவரும மனமதனுடைய சரீரததை
அழிததவரும (பகதாகளுடைய பாவததை) அபஹரிபபவரும சரண
யரும மஹாதேவரும நானகுமுகமுளளவருமான பரமசிவனைத தலை
வணஙகிச சரணமடைவாயாக அரசனே! சரீரததால நனகுவிளஙகு
கினறவரும திவயாபரணஙகளால அலஙகரிககபபடடவரும ஆதியும
அநதமுமறறவரும பிறபபிலலாதவரும ஸுகததைக கொடுபபவரும
எலலாவறறையும வியாபிததிருபபவரும ஈஸவரரும முககுணஙகளும
அறறவரும பயமிலலாதவரும நிாமலரும தேஜஸுகளுககுநிதியுமான
சஙகரரை நமஸகரிதது அஞசலிசெயதுகொணடு, '(துஷடாகளை) ஹிம
ஸிபபவரும (பகதாகளின துயரததை) அபஹரிபபவருமான அவ
ரைச சரணமடைகிறேன எனககு பூஜிககததககவரும சலனமறறவரும
நிததியரும (பாவிகளிடததில) கருணையறறவரும (புணயபாபஙகளில)
பறறுதலிலலாதவரும் உபநிஷதஸ்வரூபியுமான அவரை அணடிநது
அடிககடி சரணமடைகிறேன ஆதமஸ்வரூபததைததியானிபபவாகள
எவருடைய அழிவறறஸதானததை மோக்ஷமாகககருதுகினறனரோ
எவரைத ததவமாககததிலிருபபவாகள யோகிகளுககு ஈசராகவும

அழிவறற மோகஷஸதானமாகவும முகதா[illegible] ஸமமாகபபாாபபவாகள (எஙகும) ஸமமாக[illegible] கிறாகளோ, உலகஙகளுககு உதபததிகாரண[illegible] காரணமிலலாதவரும நிாககுண ஸவரூபமுளள[illegible] சரணமடைகிறேன எவா பூதம முதலானவைகளையும [illegible] ஏழு உலகஙகளையும படைததவரோ ஸதயலோகததிறகு [illegible] ஸதிர மாயிருபபவரோ ஸனுதனரான அவரைச சரணமடைகினறேன பக தாகளுககு எளிதில அடையககூடியவரும பகதியிலலாதவாகளுககு அடைய முடியாதவரும அருகிலிருபபவரும பிரகிருதிககு அபபுறத திலிருபபவரும தேவரும எலலா உலகஙகளிலுமிருபபவருமான அவ ரை நமஸகரிககிறேன, சரணமடைகிறேன' என று இவவிதம மஹா தேவரும வேகமுளளவரும மஹாதமாவுமான அவருககு நமஸகாரம செயது அநத ஸுவாணததை அடைவாய மனிதாகள அவரிடத தில மனததைச செலுததிக கணஙகளுககுப பதியாயிருககும் தன மையையும அடைகினறனா ஸுவாணபாததிரஙகளைபபறறி என்ன ஸநதேகம? ஆகையால, நீ (சீககிரம) செல தாமதம செயயாதே உனககு மிகபபெரிய லாபமகிடைககும ஆகையால, ஸுவாணததைக கொணடுவருவதறகாக யானைகளுடனும குதிரைகளுடனும ஒடடகங களுடனும உன்னுடைய ஆடகள அவவிடம செலலுக' எனறா

இவவிதம சொலலககேடட காரநதமபுததிரனுன அநத மருத தன, அவா சொனனபடியே செயதான கஙகாதரரை நமஸகரிதது உததமமான தனததை அடைநதான மஹாதேவருடைய அருளால அநதததனததை அடைநது குபேரனபோலானுன பிறகு, மனிதா களால செயயமுடியாத யாகததிறகேறற எலலா ஏறபாடுகளையும செயதான அநத யாகததிறகாகச சிறபிகள ஸுவாணமயமான பாத திரஙகளையும யாகசாலைகளையும (மறற எலலா) ஸாமகரிகளையும அப பொழுது ஸமவாததருடைய கடடளையினுல நனறாகச செயதாாகள பிருஹஸபதியோ, தேவாகளுடைய செலவததைககாடடிலும மேன மை பெறறதான மருததராஜனுடைய அநத நிறைநத செலவததைக கேடடு அதிக ஸநதாபததைஅடைநதாா 'எனககுப பகைவனுன ஸம வாததன செலவமுடையவனுகப போகிறுன' என று ஸநதாபததை அடைநதவரான பிருஹஸபதி நிறமமாறி மிக இளைததவரானுா. அபபொழுது, தேவராஜன அநதபபிருஹஸபதி மிகக ஸநதாபமடைந திருபபதைககேடடு, தேவாகளால சூழபபெறறு, அவரிடம சென று பினவரும வாாததைனச சொலலலானுன

...பதாவது அத்யாயம்

...மதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(...வர்த்தர் மருத்தனுக்கு யாகஞ்செய்விப்பதைத்
...படி இந்திரனுக்குச் சொல்லியதும், இந்திரன் பிரு
...ஸ்பதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அக்நிமூலமாக மருத்த
னுக்குச் சொல்லியனுப்ப அவன் மறுத்ததும், மறு
படியும் அக்நியை மருத்தனிடம் போகச்
சொல்ல அக்நி மறுத்ததும்)

இந்திரன், 'பிருஹஸ்பதியே! நீர் ஸுகமாகத் தூங்குகிறீரா? உம்முடைய வேலைக்காரர்கள் குறிப்பறிந்து நடக்கிறார்களா? பிராம்மணரே! நீர் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைச் செய்யவிருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறீரா? தேவர்கள் உம்மை ரக்ஷிக்கின்றார்களா?' என்றான். பிருஹஸ்பதி, 'தேவராஜனே! படுக்கையில் ஸுகமாகப் படுக்கிறேன். அவ்வாறே, என்னுடைய பரிசாரகர்களும் மனத்திற்கின்பமாக இருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைச் செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகவே இருக்கிறேன். தேவர்களும் என்னை மிகவும் நன்றாகப் பரிபாலிக்கின்றனர்' என்றார். இந்திரன், 'பிராம்மணரே! இந்தத் துக்கம் எதனால்? மனத்திலுண்டானதா? தேகத்திலுண்டானதா? நீர் ஏன் இப்பொழுது வெளுத்தும் வர்ணம் குறைந்தும் இருக்கிறீர்? என்னிடம் சொல்லும். உமக்குத் துக்கத்தைச்செய்த அவர்களெல்லாரையும் இப்பொழுதே கொல்லுகிறேன்' என்றான். பிருஹஸ்பதி, 'இந்திரனே! மருத்தன் உத்தமமான தக்ஷிணையுள்ள பெரிய யாகம் செய்யப்போகிறானென்று சொல்லுகிறார்கள். ஸம்வர்த்தன் யாகம் செய்விக்கப்போகிறானென்றும் நான் கேட்டேன். ஆகையால், ஸம்வர்த்தன் (மருத்தனுக்கு) யாகம் செய்விக்கக் கூடாதென்று விரும்புகிறேன்' என்றார். இந்திரன், 'பிராம்மணரே! நீர் எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைந்திருக்கிறீர். தேவர்களுக்குப் புரோஹிதராயிருந்துகொண்டு அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறீர். மூப்பு மரணம் இரண்டும் உம்மைவிட்டு விலகிவிட்டன. பிராம்மணரே! ஸம்வர்த்தர் இப்பொழுது உமக்கு என்ன செய்யப்போகிறார்?' என்றான். பிருஹஸ்பதி, 'தேவேந்திர! நீ தேவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு அஸுரர்களைத் துரத்திவிட்டு, ஆங்காங்கு செல்வம் நிறைந்தவர்களாகக் காணப்படுகிற அவர்களையெல்லாம் சுற்றத்தாருடன் கொல்லவும் விரும்புகிறாயல்லவா? பகைவர்கள், செல்வம் நிறைந்திருப்பது துக்கத

திறகுக காரணமனறே? ஆகையால, என[illegible] யடைகிறுனெனபதைககேட்டு நான நிற[illegible] ஞக இருககிறேன இநதிர! எலலா உபாயங[illegible] யாவது மருததராஜனையாவது அடககு' என[illegible]

இநதிரன், (அகநியை நோககி), 'அகநியே! வா (என[illegible] [illegible]ப பபபட்டு) மருததனிடம பிருஹஸபதியைச சோபபதறகாகச செல (அவனிடம), 'இநதப பிருஹஸபதி உனககு யாகம செயவிபபா உனனை அமரனுகவும செயவார' எனறு சொல' எனறுன. அகனி, 'இநதிர! நான இபபொழுது உனககுத தூதனுக இருநதுகொணடு மருததனிடம பிருஹஸபதியைச சோபபதறகும புருஹூதனுன உனனுடைய வாரததையை ஸதயமாககச செயவதறகும பிருஹஸ பதிககுப பூஜையைச செயவதறகும விருமபிசசெலலுகிறேன' என றுன பிறகு, மஹாதமாவான அகனியானவன, மரஙகளையும கொடி களையும அழிததுககொணடு ஹேமநதருதுவினமுடிவில இஷடப படி திசைகளமீறிசசெலலுகினறவனும எஙகும ஸஞசரிபபவனுமான வாயுவைப போலக காஜிததுககொணடு செனறுன மருததன, 'முனி வரே! இபபொழுது சரீரததுடன அகனிவநததை ஆசசாயமாகப பாககிறேன ஆஸனததையும அாககியததையும பாதயததையும பசு வையுமகொணடுவாருங' எனறுன அகநி,'குறறமறறவனே! உனனுல கொடுககபபட்ட ஆஸனததையும ஜலததையும பாதியததையும பறறி ஸநதோஷிககிறேன எனனை இநதிரனுல கட்டளையிடபபட்டு வநதிருககும தூதனுகத தெரிநதுகொள' எனறுன மருததன, 'அக நியே! தேவராஜன ஸமபததுளளவனுகவும ஸுகமாகவும இருககி ருனு? நமமிடததில பரிதியுளளவனுக இருககிறுனு? தேவாகள வழச கம போல அவனுககு வசபபட்டிருககிறாகளா? தேவனே! நீ எனககு எலலாவறறையும சொல' எனறுன அகநி, 'ராஜஸரேஷட னே! இநதிரன மிகவும நலலஸுகமுளளவனுக இருககிறுன அவன உனனுடன அழிவறற பிரீதியை விருமபுகிறுன அரசனே! எலலாத தேவாகளும அவனுககு வசபபட்டிருககிறாகள தேவராஜன என னிடம சொனன ஸமாசாரததை நீ கேள அவன பிருஹஸபதியை மருததனுன உனனிடம சோததுவைபபதறகாக எனனை உனனிடம அனுபபினுன வேநதனே! அநதப பிருஹஸபதி உனககு யாகம செயவிககட்டும மனிதனுக இருககும உனனைத தேவனுககச செயயட் டும' எனறுன மருததன், 'இநத ஸமவாததரெனனும பிராமமணா எனககு யாகம செயவிபபா அந்தப பிருஹஸபதிககு இதோ அஞ

கிரனுககு யாகம செயவிககுமவா மனித்
ால அவருககுச சோபை குறையும' 'என
ப பிருஹஸபதி உனககு யாகம செயவிததால
னுகரஹததால தேவலோகததிலுளள சிறநத
வாய 'நீ புகழபெறறு ஸவாககததை ஜயிபபாய
நிச்சயம் அரசனே! பிருஹஸபதி யாகம செயவிததால நீ மானிட
லோகஙகளையும தேவலோகஙகளையும பிரமமதேவரின பெருமை
பெறறலோகஙகளையும எலலாத தேவராஜயததையும [1] ஜயிபபாய'
எனறுன ஸமவாததா, 'அகனியே! நீ பிருஹஸபதியை மருததனி
டம சோபபதறகாக எவவிதததிலும மறுபடி வரவேணடாம நான
கோபஙகொணடு பயஙகரமான கணணுல உனனை எரிககவேணடாம.
நீ (இதைத) தெரிநதுகொள' எனறுா பிறகு, அகனி, (தனனை) ஸம
வாததா எரிததுவிடுவரெனறு பயநது மனம வருநதி அரசிலைபோல
நடுஙகிககொணடு தேவாகளிடம செனறுன மஹாதமாவான இநதி
ரன, அநத அகனியைபபாாததுப பிருஹஸபதியின முனனிலையில,
'அகனியே! பிருஹஸபதியை மருததனிடம சோபபதறகாக என
னுல அனுபபபபடடு நீ செனறுயே? யாகம செயயபபோகிற அநத
மருததராஜன அதைப்பறறி எனன சொனனுன? அநத வாாததை
யை ஏறறுககொணடானு?' எனறு வினவினன அகனி, 'மருததன
உனனுடைய வாாததையில பிரியபபட்விலலை. அவன பிருஹஸ
பதிககு [2] அஞசலியை அனுபபினுன நான அடிககடிவேணடியும
'ஸமவாததா எனககு யாகம செயவிபபா' எனறே சொனனுன:
'பிருஹஸபதியோடு ஸநேஹம செயது (அதனுல) எனககு மானிட
லோகஙகளும தேவலோகஙகளும பிரமமதேவரின சிறநத உலகங
களும கிடைககுமானுலும விருமபமாடடேன' எனறு உறுதி
யாகச சொனனுன' எனறுன. இநதிரன, 'மறுபடியும நீ
மருததராஜனிடம செனறு நலலகருததுளள எனவாாததையைச
சொல மறுபடியும உனனுல சொலலபபடட அவன (அநத) வாாத
தையை ஏறறுககொளளாவிடடால அவனமீது வஜரததைப பிர
யோகிககிறேன' எனறுன அகனி, 'இநதக கநதாவராஜன அஙகுத
தூதனுகச செலலடடும இநதிர! நான அஙகுசெலலப பயபபடு
கிறேன கடுஞசினமுளளவரும பிரமமசாயததை அனுஷடிததவரு
மான ஸமவாததா கோபமகொணடு எனனைப பாாதது,' (அகனியே!)

1 அடையததககவனுவாய எனபது
2 வரவேணடாமெனபதைத தெரிவிததபடி

பிருஹஸபதியை மருததனிடம சோப்பித
விடம எவவிததததிலாவது வநதால நான
மான கணணால உனனை எரிததுவிடுவேன '
திர ! நீ இதனைத தெரிநதுகொள ' எனறான இ
நீதான மறறவாகளை எரிககிறாய பஸமமாககசெ
தவிர வேறொருவன இலலை உனனுடைய ஸபாசததி லலா
உலகமும பயபபடுகிறது அகனியே ! நமபததகாதவாாததையைச
சொலலுகிறாய ' எனறான அகனி, ' தேவேநதிர ! நீ உனனுடைய
பலததினாலேயே ஸுவாககததையும எலலாபூமியையும வியாபிததுக
கொணடிருககிறாய நீ இவவிதம இருககுமபோது முனபு வருத
ரன எவவிதம ஸுவாககததைக கைபபறறினன ?' எனறான இந
திரன, ' அகனியே ! நான மலையைக கொசுவைபபோல அணுவாகச
செயவேன சதருககளகொடுககும ஸோமரஸததைப பானமபணண
மாடடேன குறைநதவனிடததில வஜாததைப பிரயோகிககமாட
டேன எநதமனிதன எனககுத [1]தனபமுணடாகுமபடி அடிபபான ?
பூமியில காலகேயாகளைத [2] தாததினேன அஸுராகளை ஆகாயததி
னினறு தாததினேன ஸுவாககததிலிருநது பிரஹலாதனை முடிவு
பெறுமபடி செயதேன எநதமனிதன எனககுத தனபமுணடாகும
படி அடிபபான ?' எனறான அகனி, ' மஹேநதிர ! முன சயவனா
சாயாதிககு யாகம செயவிதது அசுவினிதேவாகளோடு ஒருவராக
ஸோம ரஸததைப பெறறுககொணடாா அவரை நீ கோபங
கொணடு தடுததாய அநதச சாயாதியினயாகததை நினைததுககொள
புரநதர ! நீ அதிகோரமான வஜாததையெடுதது சயவனரை அடிகக
முயறசிசெயதாய அநதபபிராமமணா கோபஙகொணடு தவததினால
வஜாததுடனகூடின உனனுடைய கையை அசைவறறதாகச
செயதாா பிறகு, அவா மறுபடியும கோபஙகொணடு எஙகும
கோரமான ரூபமுளளவனும மதனெனறு பெயருளள விசுவ
ரூபனுமான அஸுரனை உனககுச சததுருவாக உணடுபணணினா
அவனைககணடு நீ கணகளை மூடிககொணடாய அநதப பெரியஅஸுர
னுடைய ஒரு [3] ஹனுவானது பூமியிலிருநதது மறறொனறு ஆகா

---

1 எவன எனனை அடிதது நனமை அடைவானெனறும கொளள
லாம

2 ' பரவராஜயேயம ' எனபது மூலம, அதறகு, ' தாததுவேன '
எனபது பொருள

3 வாயைத திறநதால அடிபபககம பூமியிலும மேறபககம ஆகாயத
திலும இருநதன எனபது கருதது

[illegible] (அவனுககு) நூறுயோஜனை நீளமுமமிகக [illegible]முளள ஆயிரம பறகளிருநதன வடடமான [illegible]களும வெளளித தூணபோனற நிறமுளளவை [illegible]யாஜனை நீளமுளளவைகளுமான நானகு கோரப [illegible]தன அவன உனனைக கொலலவிருமபிக கோரமான சூலத தை (கையில) எநதிப பறகளைக கடிததுககொணடு எதிாததுவந தான அபபொழுது, கோரமான ருபமுளள அவனை உனனுல பாாகக முடியவிலலை பாாககுமபடியாயிருநத உனனை எலலாரும பாாததாா கள அஸுராகளைககொலபவனே! நீ அவனிடம பயநதுகொணடும அஞசலி செயதுகொணடும சயவனமஹாிஷியைச சரணம அடைந தாய இநதிர! க்ஷததாியாகளின பலததைவிடப பிராமமணாகளின பலம மிகப பெரிது பிரமம பலததைவிட மிகமேலானது ஒனறு மிலலை. பிரமமதேஜஸை உளளபடி அறிநத நான ஸமவாததிடம போக விருமபவிலலை' எனறுன

பததாவது அதயாயம

அஶவமேதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(இந்திரன் பிருகஸ்பதியை ஆசாரியராகக் கொள்ளும்படி மருத்தனுக்குச் சொல்லியனுப்ப அவன் மறுத்ததும், இந்திரன் கெடுக்கமுயல ஸம்வர்த்தர் தடுத்ததன்மேல் இந்திரன் அனுகூலனுகி யாகத்தை நிறைவேற்றியதும், வியாஸர் அதில் மிகுந்த திரவியத்தைக் கொணர்ந்து அஶவமேதம் செய்யும்படி யுதிஷ டிரருக்குச் சொல்லியதும்)

இநதிரன, 'இது உணமைதான பிராமமணருடைய பலம மிகச சிறநததே பிராமமணபலததைக காடடிலும மறறொனறு சிறநத தனறு ஆவிக்ஷிதனுடைய பலததையோ நான பொறுததிருககமுடி யாது கோரமான வஜரததை அவனமீது போடுவேன திருதராஷ டிர! நீ (எனனுல) அனுபபபபடடு மருததனிடம செல ஸமவாதத ரொடு சோநதிருககும அவனை நோககி, 'ராஜனே! நீ பிருஹஸபதி யைப புரோஹிதராக வைததுககொள இலலாவிடில கோரமான வஜ ரததால உனனை அடிபபேன' எனறு (நான சொனனதாகச) சொல' என றுன பிறகு, திருதராஷடிரனெனனும கநதாவன மருததராஜனிடம சென்று (அவனைநோககி) இநதிரனுடைய வாாததையைப பினவரு

மாறு உரைககலானான — 'அரசனே! (…
சொலல விருமபி உனனிடம வநதிருககும் தி…
கநதாவனெனறு எனனைத தெரிநதுகொள ரா…
கஙகளுககு அதிபதியும மஹாதமாவுமான இநதிர…
யததை எனனிடமிருநதுகேள 'நீ பிருஹஸபதியைப பு… க
வரிததுககொள நீ எனனுடைய இநத வாாததையைச செயயாவி…
டால கோரமான வஜரததால உனனை அடிபபேன' எனறு சிநதிகக
முடியாத செயகையுளள இநதிரன இவவளவான இநதவாாததையைச
சொனனான' எனறான மருததன, 'நீயும இநதிரனும விஶவேதேவா
களும வஸுககளும அஶவினீதேவாகளும இதனை அறிவீாகள
உலகததில மிதரததுரோஹததிறகுப பிராயசசிததம இலலை அது
பிரமமஹததிககொபபான பெரிய பாவம பிருஹஸபதி தேவ
ஶரேஷடனும வஜரததைததரிபபவருளமிககசசிறநதவனுமான மஹேந
திரனுககு யாகம செயவிககடடும அரசனே! ஸமவாததா எனககு
யாகம செயவிககடடும இபபொழுது உனனுடைய வாாததையிலோ
இநதிரனுடைய வாாததையிலோ பிரியபபடமாடடேன' எனறான
கநதாவன, 'ராஜஶரேஷடனே! ஆகாயததில காஜிககும இநதிர
னுடைய சததததைக கேள இநதிரன உனமீது நிசசயமாக வஜரத
தைப பிரயோகிபபான வேநதனே! க்ஷேமததைபபறறி ஆலோ
சனை செயய இது ஸமயம' எனறான

அரசனே! திருதராஷடிரனால இவவிதம சொலலபபடட மருத
தன, காஜிககினற இநதிரனுடைய சபதததைககேடடு, தவததில
நிலைபெறறவரும தாமததை அறிநதவருள சிறநதவருமான ஸம
வாததரிடம காயததைத தெரிவிககலானான 'பிராமமணஶரேஷ
டரே! நீா ஸமீபததில வருகினற எனனைப பாரும வழி தூர
மாகஇருபபதால இபபொழுது (இநதிரன) காணபபடவிலலை உம
மிடமிருநது நான ஸுகமபெறவேணடும பிராமமணஶரேஷடரே!
ஆகையால, (எனககு) அபயம கொடும இதோ வஜரபாணி
யான இநதிரன பததுததிசைகளையும பிரகாசிககுமபடி செயது
கொணடு வருகிறான மனிதரால செயயமுடியாத கோரமான
சபதததால நமமுடைய ஸதஸிலுளளவாகள பயமடையுமபடி செய
யபபடடாாகள' எனறான ஸமவாததா, 'ராஜஶரேஷடனே!
உனககு இநதிரனிடமிருநது உணடான பயம விலகடடும மிகக
கோரமான இநதப பயததை நான ஸமஸதமபினி எனனும விததை
யினால சீககிரமாகவே போககுகிறேன இநத இநதிரன (உனனை)

வ நீ பயபபடாதே நமபிகைகயுடன இரு டம பயபபடாதே நான (அவனை) அடககு தேவாகளுடைய ஆயுதஙகளும எனனால அழிக து திசைகளில செலலடடும காறறுகிச செலலட ஆகிக காடுகளில பொழியடடும ஆகாயததில ஜலம பெருகடடும. மினனல வீஞககககாணபபடுகிறது, நீ பயபபடாதே அகனிதேவனாவது உனனை நாலுபககஙகளிலும காபபாறறடடும இந திரனாவது (உனனுடைய) எலலா இஷடஙகளையும பொழியடடும அவவாறே, ஜலபபிரவாகஙகளுடன கொலலுவதறகு வருகினற மிகக கோரமான வஜரததை நிறுததடடும' எனறா மருததன, 'பிராம மணரே ! கோரமான சபதம கேடகபபடுகிறது இது காறறுடன கூடிய வஜரததினுடைய பேரொலி எனனுடைய ஆதமாவானது அடிககடி மிகக வருததமடைகினறது இபபொழுது எனககுக கவலை யிலலாநிலைமை உணடாகவிலலை' எனறான ஸமவாததா, 'வேநதே! உனககு இபபொழுது உகரமான வஜரததினிடமிருநது பயம விலகட டும வஜரமானது காறறுகிச செலலுக பயததைவிடடு வேறு வரத தைக கேடடுககொள நான உனககு எநத இஷடததைத தவததால நிறைவேறற வேணடும?' எனறா மருததன, 'பிராமமணரே! இந திரன நேரில விரைவாக வரவேணடும யாகததில ஹவிஸையும பெற றுககொளளவேணடும தேவாகளும தமதமஹவிஸை அடையவேண டும ஹோமமசெயயபபடட ஸோமரஸததையும பெறறுககொளள வேணடும' எனறான ஸமவாததா, 'ராஜனே! இநத இநதிரன இப பொழுது எனனால இநதயாகததிறகாக மநதிரததால அழைககபபடடு வேகமுளள எலலாததேவாகளாலும ஸ்தோததிரம செயயபபெறறுப பசசைக குதிரைகளுடன வருகிறான மநதிரததால தளாசசியுறற சரீரமுளள இவனைப பார' எனறா பிறகு, தேவராஜன தேவா களுடன கூடிப பசசைநிறமுளள அநதச சிறநதகுதிரைகளை ரதத திலபூடடி (அதில ஏறிககொணடு) அவிக்ஷிததினகுமாரனுமஅளவிட முடியாத மஹிமையுளளவனும ராஜனுமான மருததனுடைய யாகத திறகு ஸோமரஸததைப பானஞசெயயவிருமபி வநதான மருததன தேவககூடடஙகளுடன வருகினற அநதஇநதிரனைப புரோஹித ருடன எதிாகொணடுசெனறு பரீதியுடன அவனுககுச சாஸதிரப படியும முறைபபடியும சிறநத பூஜையைச செயதான ஸமவாததா, 'புருஹூத! விதவானே! இபபொழுது உனவரவு நலவரவாகுக. இநதிர! நீ அருகில வநதிருபபதால இநதயாகமும மிகவும அதிக

மாகப பிரகாசிககிறது பலாஸுரனேயும விரு... நான பிழிநதெடுதத ஸோமரஸததைப ப... மருததன, 'தேவேநதிர! எனனே க்ஷேமதன... பார உனனே நமஸகரிககிறேன யாகம நிறைவே... உயிரவாழககை பயன பெறறதாயிறறு பிருஹஸ... ஸஹோதரரான இநதஸமவாததா எனககு யாகமசெய... ' எனறுன இநதிரன, 'ராஜனே! உனககுக குருவும தபோதனரும பிருஹஸபதிககுஇளேயஸஹோதரரும தீக்ஷணமான தேஜஸுளள வருமான இநத ஸமவாததரை எனககுத தெரியும இவா அழைததத னுல நான (இஙகு) வநதேன எனககு இபபொழுது உனனிடத தில பிரீதி உணடாகிவிடடது கோபம நீஙகிவிடடது' எனறுன ஸமவாததா, 'தேவராஜனே! நீ பரீதியுளளவனுக இருநதால யாகத தில செயயவேணடியகாரியததை நீ நேரில கடடளேயிடு தேவேநதிர! நீயே எலலாப பிரிவுகளேயும செய தேவனே! இநதஉலகமெலலாம தெரிநதுகொளளடடும' எனறுா ஸமவாததரால இவவாறு சொல லபபடட இநதிரன, தானே தேவாகளே நோககி, 'கநதாவாகளுககும அபஸரஸுகளுககும ஆசசாயகரமானவைகளும நிறைநத செலவ முளளவைகளுமான ஸபைகளேயும சிறநதவாஸஸதானஙகளேயும ஆயி ரககணககாகச செயயுஙகள, சீககிரமாகத தூணகளே நிறுததுஙகள படிகளேககடடுஙகள எலலா அபஸரஸுகளும அநத ஸபைகளில நாததனமசெயவாாகள யாகசாலேயை ஸுவாககததிறகு ஒபபான தாகச செயயுஙகள' எனறு கடடளேயிடடான அரசனே! இவவாறு சொலலபபடட அநதத தேவாகள, இநதிரன சொனனபடி விருப பததுடன செயதாாகள மனனனே! பிறகு, பூஜிககபபடுகிறவனுன இநதிரன பிரியததுடன மருததராஜனேப பாாதது, 'ராஜனே! புரு ஷஶரேஷடனே! இபபொழுது உனனிடம சேரககைபெறறு நானும உனனுடைய முனனேனாகளும மறற எலலாததேவாகளும ஸநதோஷ மடைநதோம அரசனே! (எலலாரும) உனனுடைய ஹவிஸைப பெற றுககொளளடடும மனனவ! பிராமமணஶரேஷடாகள [1] அகனியைத தேவதையாகக கொணட சிவபபு நிறமுளள காளேயையும, விஶவே தேவாகளேத தேவதையாகக கொணட அநேகநிறமுளள காளேயை யும, நீலநிறமுளளதும அசைகினற குறியையுடையதும யாகததிறகு ஏறறதும (பெரியோாகளால) குறிபபிடபபடடதுமான காளேயை

---

1 'அகனிதேவதையை உததேசிதது' எனறும, 'விஶவேதேவா களே உததேசிததும' எனறும கொளளலாம

…ம' என்று சொன்னான் அரசனே! பிறகு,
…ம் விருத்தியடைந்தது அதில் தேவர்கள்
… பெற்றுக்கொண்டார்கள் அதில் பசுக்கை
…ம் தேவராஜனுமான இந்திரன், பிராம்மணர்
…ப்பட்டு ஸத்ஸ்யனுக இருந்தான் பிறகு, யாகமேடை
யை அ…ந்தவரும் மஹாத்மாவும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டா
வது அக்னிபோன்றவருமான ஸம்வர்த்தர் மிக்க ப்ரியத்துடன் மந்
திரங்களால் தேவக்கூட்டங்களை உரக்க அழைத்து, ஹவிஸுகளை
அக்னியில் ஹோமஞ்செய்தார் பிறகு, இந்திரனும் ஸோமபானம்
செய்யும் மற்ற எல்லாத்தேவக்கூட்டங்களும் சிறந்ததான ஸோமரஸத்
தைப் பானஞ்செய்து இஷ்டப்படி திருப்தியடையும்படி செய்யப்
பட்டு ஸந்தோஷமடைந்து மருத்தராஜனால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்
டுச் சென்றார்கள் பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்பவனான மருத்த
ராஜன் ஒவ்வோரிடத்திலும் ஸுவர்ணக்குவியல்களை ஏற்படுத்தி ஸந்
தோஷத்துடன் பிராம்மணர்களுக்கு மிகுதியான தனத்தைக்
கொடுத்து, குபேரன்போல் விளங்கினான் பிறகு, மருத்தன் மனக்
களிப்புடன் பலவிதமான தனத்தைச் சேர்த்துப் பொக்கசமாக்கி
(அங்கு) வைத்துவிட்டுக் குருவினிடம் அனுமதிபெற்றுத் திரும்பி
வந்து கடல் சூழ்ந்த பூமி முழுமையும் ஆண்டு வந்தான் மருத்த
ராஜன் இவ்வுலகில் இவ்விதக்குணங்களுள்ளவனுக இருந்தான் அவ
னுடையயாகத்தில் மிகுதியான அந்தஸுவர்ணமிருந்தது அரசனே!
நீ அந்தத் தனத்தைக்கொண்டு ஸுவர்ணமயமான பாத்திரங்களால்
தேவர்களைக்குறித்து யாகம்செய்' என்றார் பிறகு, பாண்டுகுமார
ரான யுதிஷ்டிரராஜா ஸத்யவதியின் புத்திரரான வியாஸருடைய
வாக்கியத்தைக் கேட்டு மிக்க மனக்களிப்புற்று அந்தத் தனத்தால்
யாகம் செய்ய நினைத்துப் பிறகு திரும்பவும் மந்திரிகளுடன் ஆலோ
சிக்கலானார்

பதினோராவது அத்யாயம்

அஶ்வமேதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வாஸுதேவர் இந்திரனுக்கும் வ்ருத்ரனுக்கும் நடந்த போரின்
வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

அந்த யுதிஷ்டிரராஜா ஆச்சர்யமான செய்கையுள்ள வியாஸரால்
இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபொழுது, சிறந்த தேஜஸுள்ளவரும் வரு
ஷ்ணிகுலத்தாருள் சிறந்தவருமான வாஸுதேவர், ஞாதிகளையும் பந்

துககளையும இழநதவரும எளிமையுறற மன
பிடிககபபடட ஸாயன போனறவரும
போனறவரும குநதியின புததிரரும அரசரும
தில துயரமுறறிருததலைததெரிநது அவரைத
(பினவரும) வசனததைச சொலல ஆரமபிததார
முதலிய) எலலாம ஸமஸாரததைக கொடுககககூடியவை
(சமமுதலானவை) எலலாம மோக்ஷததைக கொடுககககூடியவை இவ
வளவுதான அறியவேணடும, வீணவாாததையால எனனபயன?
உமமால செயயபபடவேணடிய காாயம செயயபபடவே இலலை உமது
சததுருககள ஜயிககபபடவேயிலலை உமது சரீரததிலிருககும [1] சத
துருவை நீா ஏன தெரிநதுகொளளவிலலை? இநத விஷயததில [2] இந
திரனுககு விருதரனுடன யுததம நடநத விததததைத தாமததை மீறு
மல கேடடபடி உமககுச சொலலுகிறேன அரசரே! முறகாலததில
[3] வருதரன பூமியை வியாபிததுககொணடான பூமி வியாபிககபபட
டதைககணடு கநதமெனனும விஷயமானது அபகரிககபபடடவுடன,

---

1 ‘அஞஞான ரூபமான சததுருவை’ எனபது பழையஉரை

2 ‘ஆதமாவுககு அஹஙகாரததுடன’ எனபது பழைய உரை,

3 ‘அஹஙகாரமானது ஸதூலசரீரததை ஆதமா எனறு எணணிறறு
பிறகு, பிரமமாணடததையும தனககு விஷயமாக எணணிறறு உடனே,
ஆதமா விவேகததை அடைநது சரீரம ஆதமாஅனறுஎனறு தெரிவிததது
பிறகு, அஹஙகாரமானது சநதிரலோகததில போகததிறகாகக கிடைதத
ஜலமயமான திவயசரீரததை ஆதமாவெனறு கருதித திவயலோகமதன
னுடையதெனறெணண ஆதமா விவேகததால அநத எணணததைப
போககிறறு பிறகு, அஹஙகாரமானது கிடைதத தேஜோமயமான சரீ
ரததை ஆதமா எனறும அஙகு காணபபடுவதைத தனனுடையதெனறும
நினைகக, ஆதமா விவேகததால அநத எணணததையும போககிறறு
பிறகு, அஹஙகாரமானது கிடைதத வாயுமயமான ஸமஷடிசரீரததை
ஆதமாவாகவும பிரமமலோகததில நினைததமாததிரததில கிடைததவை
களைத தனனுடையவையெனறும நினைததது ஆதமா விவேகததால
அதையும போககிறறு பிறகு, அஹஙகாரமானது கிடைதத ஆகாயசரீ
ரததை ஆதமா எனறும அதிலுளள விஷயததைத தனனுடையதெனறும
நினைகக, ஆதமா விவேகததால அநத எணணததையும போககிறறு
பிறகு, அஹஙகாரமானது ஆதமாவைத தெரிநதுகொணடு அதனகுணஙக
ளில அபிமானம பெறறது பிறகு, குருவானவா உபநிஷததால அஹங
காரததைவிலககி ஆதமாவுககுப பிரமம ஜஞானததை உணடுபணணினா’
எனபது இநத அதயாயததின கருதது

ண்டான தாககாதமெனனும விஷயம உண
ும விஷயம அபஹரிககபபடடவுடன, இநதி
ன பிறகு, கோபஙகொணட அநத இநதிரன
காரமானவஜரததைப பிரயோகிததான மிகக
வஜரததால மிகவும அதிகமாக அடிககபபடும அநத
வருதரன், சீககிரமாக ஜலததில பிரவேசிதது அதிலிருநது விஷயத
தைக கவாநதான ஜலம வருதரனால கிரஹிககபபடடு (அதிலுள்ள)
ரஸமெனனும விஷயமும கிரஹிககபபடடபோது, இநதிரன மிகக
கோபஙகொணடு அதில வஜரததைப பிரயோகிததான அதில அதிக
தேஜஸுள்ள வஜரததினால அடிககபபடும அநதவருதரன சீககிரமாக
ஜயோதியில பிரவேசிதது அதிலிருநது விஷயததைக கிரஹிததான
வருதரனால ஜயோதியில வியாபிககபபடடு ரூபமெனனும விஷயமும
அபஹரிககபபடடவுடன, இநதிரன, அதிக கோபமகொணடு அதில
வஜரததைப பிரயோகிததான அளவறறதேஜஸுள்ள வஜரததினால
அதில அடிககபபடும வருதரன, சீககிரமாக வாயுவிலபிரவேசிததான,
அதிலிருநது விஷயததைக கிரஹிததான வருதரனால வாயு வியாபிக
கபபடடு ஸபாசமெனனும விஷயம கவரபபடடவுடன, இநதிரன
அதிக கோபஙகொணடு அதில வஜரததைப பிரயோகிததான அள
வறற தேஜஸுள்ள வஜரததால அதில அடிககபபடும அநதவருதரன
ஆகாயததை நோககிசசென்றான, அதிலிருநது விஷயததைக கிர
ஹிததான ஆகாசம வருதரனால அடையபபடடுச சபதமெனனும
விஷயமும (அவனால) அபஹரிககபபடடவுடன, இநதிரன அதிக
கோபஙகொணடு அதில வஜரததைப பிரயோகிததான அளவறற
தேஜஸுள்ள வஜரததால அதில அடிககபபடும அநத வருதரன, சீக
கிரமாக இநதிரனமீது பிரவேசிததான, அவனிடமிருநது விஷயத
தையும கிரஹிததான வருதரனால கரஹிககபபடட அநத இநதிர
னுககுப பெரிய மதிமயககம உணடாயிறறு வஸிஷடர், 'ரதநதரம'
எனனும ஸாமததால அவனைப பிரஜ்ஞையை அடையுமபடி செயதார.
பரதஸரேஷடரே! பிறகு, இநதிரன (தன) சரீரததிலிருககும வருத
ரனைக காணககூடாத வஜரததால கொன்றான' என்று நமககுக
கேளவி அரசரே! தாமததைக கொடுபபதும ரஹஸயமுமான
இநதசசரிதரமானது இநதிரனால மஹரிஷிகளுககுச சொலலபபட
டது ரிஷிகள எனககுச சொன்னார்கள அதனை நீர தெரிநது
கொள்ளும

பனனிரணடாவது அத

அஶவமேதபாவம

(மாதவர் உடம்பைப்பற்றியதும் மனத்தைப்பற்றியதுமான
போக்தும் உபாயத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியது)

சாரீரம மானஸம எனறு இரணடு விதமான வியாதிகள உண டாகினறன அவைகளின பிறபபானது ஒனறோடொனறு சோநது இரட்டையாகவனறி உணடாகிறதிலலை சரீரததில உணடாகும வியாதி சாரீரமெனறும மனததில உணடாகும வியாதி மானஸமென றும சொலலபபடுகினறன அரசரே! [1]சீதமும உஷணமும வாயுவும சரீரததிலுணடான குணஙகள அககுணஙகள ஸமமாக இருநதால, அதை (ஆதமா) தனனிலைமையில இருபபதறகு அடையாளம எனறு சொலலுகிறாகள உஷணததால சீதமும சீததததால உஷணமும தடுககபபடுகினறன ஸததவம ரஜஸ தமஸ எனனும மூனறும ஆதமா வின குணஙகளாகக கருதபபடுகினறன அநதக குணஙகள ஸமமாக இருநதால அதனை (ஆதமா) ஸவஸதனுக இருபபதறகு அடையாள மாகச சொலலுகிறாகள அவைகளுள ஒனறு விருததியடைநதால (அதை அடகக) உபாயம உபதேசிககபபடுகிறது மகிழசசியால சோகமும சோகததால மகிழசசியும பாதிககபபடுகினறன துககத தை அனுபவிககும ஒருவன (முனசெனற) ஸுகததையும ஸுகததை அனுபவிககும ஒருவன (முனசெனற) துககததையும நினைககவிருமபு கிறான குநதியின புததிரரே! நீா துககததை அனுபவிககுமபோது (அநதத) துககததையும, ஸுகததை அனுபவிககுமபோது (அநத) நலல ஸுகததையும நினைகக விருமபவேணடாம தெயவமானது மிககபல முளளதனறோ? பாரததரே! அலலது, இது உமமுடைய இயறகை அதனால, நீா இழுககபபடுகிறீா பாணடவாகள பாாததுககொண டிருககுமபோது, ஸபையை அடைநதவளும ஒறறை வஸதிரம தரித தவளும வீடடுககு விலககானவளுமான திரெளபதியைப பாாதத தை நீா நினைகக விருமபாதீா பட்டணததினினறு வெளியில செல லுமபடி செயயபபடடுக கிருஷணாஜினம தரிததுப பெரிய காடுகளில வாஸமசெயததை நினைகக விருமபாதீா ஜடாஸுரனிடததினினறுண டான துனபததையும சிதரஸேனனேடுநோநத யுதததததையும ஸைநத தவனிடததினினறும உணடான துனபததையும நினைகக விருமபா

1 கபமும பிததமும எனபது பழைய உரை

அஜஞாதவாஸம செயயுமபோது கீசகன
துதைததததை நினைககவிருமபாதீா பகைவா
ரோணருடனும பீஷமருடனும உமககு யுததம
ஙகாரம ஒனறுடன செயயவேணடிய யுததமா
ஸமீபிததிருககிறது பாதாகளுள சிறநதவரே! ஆகை
யால், நீா யுததததிறகு ஸஜஜமாக இருககவேணடும அவயகத ரூப
மான மனததினுடைய அககரையை யோகததாலும உமது காமஙக
ளாலும அடைவீராக பாணஙகளாலும வேலககாராகளாலும பந
துககளாலும செயயததகாததும ஆதமா ஒனறிலேயே செயயததக
கதுமான அநத யுததம உமககு ஸமீபிததிருககிறது. யுதததததில
அநத மனததை ஜயிககாவிடடால துககபபடும நிலைமையை அடை
வீா கௌநதேயரே! நீா இதைதத தெரிநதுகொணடால கிருதகிருதய
ராகிவிடுவீா, இநதபபுததியையும பிராணிகளின உதபததி லயஙகளை
யும நனகு நிசசயிததுத தகபபன பாடடனமாாகளின நடையை
அனுஸரிதது ராஜயததை உசிதமாக ஆளுவீராக.

பதினமூனறுவது அதயாயம

அஶவமேதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மாதவர் ஆசை வெல்லற்கரிதென்பதையும் அதனைவெல்லு
முபாயத்தையும் யுதிஷ்டிருக்குக் கூறியது)

பாரதரே! வெளியிலுள்ள பொருளைவிடுவதால ஸிததிஉணடா
கிறதிலலை சரீரததிலுள்ள காமமுதலிய பொருளைவிடடால ஸிததி
யானது உணடாகும, [1]உணடாகாமலும இருககும வெளியிலுள்ள
பொருளகளில பறறறறும, சரீரததிலுள்ள (காமம முதலிய) வைக
ளில பறறுளளவனுககு உணடாகும தாமமும ஸுகமும உமமுடைய
பகைவாகளுககு உணடாகடடும இரணடு அக்ஷரம ஸமஸாரததிற
குக காரணமாகும மூனறு அக்ஷரம சாஶவதமான பிரமமததை
அடையக காரணமாகும [2]'மம' எனனும இரணடக்ஷரம ஸமஸாரத
திறகுக காரணமாகும, [3]'நமம' எனபது சாஶவதமான பிரமமததை

---

1 விவேகமிலலாதவனுககு ஸிததி உணடாகாது

2 'எனனுடையது' எனபது பொருள

3 'எனனுடைய தனறு' எனபது பொருள

அடையக காரணமாகும அரசரே! ஆகை
ணமான பறறினமையும ஸமஸாரததிறகுக க
ததிலேயே சாணபபடாமலிருநதுகொணடு
யிடுமபடி செயகினறன ஸமசயமிலலை பாரதரே
திறகு அழிவிலலையெனறு நிசசயமாகத தெரிநதுகொண
பிராணிகளின சரீரததைப பிளநதாலும ஹிமஸை செயதவனுககான
ஸதாவரஜஙகமஙகளுடன கூடின பூமிமுழுவதையும அடைநதும
மமதையே இலலாமலிருபபவனை இநதப பூமியானது எனன
செயயும? குநதீபுததிரரே! அலலது, காடடிலுளளவறறைப
புஜிததுககொணடு காடடில வஸிததாலும பொருளகளில மமதை
விலகாதவன மிருதயுவினவாயில இருபபவனுவான பாரதரே! வெளி
யிலும உளளிலுமுளள பகைவாகளின ஸவபாவததைப பாரும
அதை அராதியாயுளளதாகப பாராதவன, பெரிய பயததைத தரக
கூடிய ஸமஸாரததினினறு விடபபடுவான உலகததில ஆசையுளள
மனமுளளவனை (பெரியோரகள) புகழகிறதிலலை இவவுலகில ஆசை
யிலலாமல ஒரு பிரவருததியும இலலை ஐயா! எலலாககாமஙகளும
மனததினினறும உணடாகினறன அவைகளைப பணடிதனுன யோகி
யானவன அடிககடிஜனமஙகளில(மனததைஅடககிய)பழககததாலயோ
கததை மோக்ஷமாககமாகக கருதித தானததையும வேதாதயயனத
தையும தவததையும காமயமான காமஙகளையும வைதிக காமஙகளையும
வரதததையும யஜஞஙகளையும நியமஙகளையும தயானயோகஙகளையும
பயனில ஆசையினறிச செயது, 'மனிதன பயனில ஆசைபபடுவது
தாமமனறு, ஆசையை அடககுவது தாமம அது (மோக்ஷததிறகுக)
காரணம' எனறு ஆலோசிததுத தெரிநது அடககுகிறுன யுதிஷடி
ரரே! இநத விஷயததில, பூரவவருததாநதம தெரிநதவாகள காமனுல
பாடபபடட காதைகளைச சொலலுகினறனா அவைகளை முழுதும
சொலலுகிறேன; கேளும (அவறறின பொருளாவது,) "காமன,
'ஒரு பிராணியாலும உபாயமினறி எனனைக கொலலமுடியாது
எவன [1]ஆயுததகிலுளள பலததைத தெரிநது எனனைக கொலல
முயறசிசெயகிறுனே அவனுடைய அநத [2]ஆயுததகில நான மறுபடி
யும தோனறுகிறேன எவன எனனைப பலவித தக்ஷிணைகளுளள
யாகஙகளால கொலல முயறசி செயகிறுனே, தாமாதமாவான அவன
ஜஙகமஙகளுள (உயாநத ஜாதியில) பிறபபதுபோல நான மறுபடி
யும அவனுடைய (சிததததில) தோனறுகிறேன எவன- எனனை

1 ஜபாதி சாஸதிரம 2 மனம

..த்திலசொல்லியஸாதனஙகளாலும கொலல ... அவனிடத்தில ஜீவன ஸதாவரஙகளில ...ன தோனறுகிறேன உணமையான பராககிரம ...னத தைாயததிஞல கொலல முயறசி செய ...னுடைய சித்தமாக நான ஆகிறேன அவனும என ...னத தொிநதுகொளளுகிறுனிலலை கடுமையான வரதமுளள எவன எனனைத தவத்தால கொலல முயறசி செயகிருனே, அவனுடைய தவத்தில, பிறகு, நான மறுபடியும தோனறுகிறேன எநதப பணடிதன மோக்ஷத்தைக கருதி எனனைக கொலல விருமபுகிருனே, மோக்ஷததில ஆசையுளள அவனிடததில நான நாத்தனம செய கிறேன, நகைககிறேன எபபோதுமுளள நான ஒருவனே ஒரு பிராணியினலும கொலலமுடியாதவன' எனறுன" எனபது

மஹாராஜரே! ஆகையால, நீரும பலவகைத்தக்ஷிணைகளுளள யாகஙகளால அநதக காமததைத தாமததில செலுததும அநதக காமம உமககுத தாமததில உணடாகும விதிபபடி தக்ஷிணையுளள அசுவமேத யாகததையும செலவமநிறைநதவைகளும போதுமான தக்ஷிணையுளளவைகளும பலவிதஙகளுமான மறறயாகஙகளையும செயயும கொலலபபடட பநதுககளை அடிககடி நினைதது நீர துயரபபடாதீர இநத யுதததரஙகததில கொலலபபடடவாகளை உமமால மறுபடியும பாாககமுடியாது அபபடிபபடட நீர செலவம நிறைநதவைகளும போதுமான தக்ஷிணையுளளவைகளுமான பெரிய யாகஙகளைச செயது உலகததில பெரியபுகழபெறறு மேலான கதியை அடைவீராக' எனறுா

பதினனகாவது அதயாயம

அசுவமேதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் முதலியோர் யுதிஷ்டிரரைத் தேற்றிப் போனதும், யுதிஷடிரர் பீஷமர் முதலியோருக்கு அபரகாரியஙகளைச் செய்து ஹஸ்தினபுரம் வந்ததும்)

ராஜரிஷியும பநதுககளையிழநதவருமான யுதிஷடிரா இவ்வாறே தவததைத தனமாககககொணட அநத முனிவாகளால பலவித வாக்யஙகளால் தேறுதலடையுமபடி செயயபபடடாா அரசரே! (பகைவாகளை) அவமதிபபவரான அநத யுதிஷடிரா ஸாக்ஷாத கிருஷண

பகவானும் தவைபாயனரெனனும் விய
ராலும நாரதராலும பீமனும நகுலனு
ஸஹதேவனும புததிமானன அாஜுனனு
ஶரேஷடாகளாலும சாஸதிரஙகளை உணாநதவா
களாலும ஸமாதானம செயயபபடடுச சோகததாலுண
கததையும மனததிலுணடான ஸநதாபததையும விடடாா அவா
தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிததாா குருகுலததில பிறநத
வரும தாமாதமாவுமான அவா, பிறகு, (உறவினா) அனைவாகளுககும
பிரேதகாாயஙகளைசசெயது ஸமுததிரமசூழநத பூமியைப பரிபா
லிததாா மிகக சாநதமான மனமுளளவரும குருகுலததில பிறநத
வருமான யுதிஷடிரராஜா பகைவரறற தமது ராஜயததை அடைநது
வியாஸரையும நாரதரையும மறறுமுளளவாகளையும நோககி, 'முனபு
நான பெரியோாகளும முனிஶரேஷடாகளுமான உஙகளால தேற
றபபடடேன இபபொழுது எனககு ஒரு துயரமும சிறிதுமிலலை
தேவாகளைக குறிதது யாகம செயவதறகு வேணடிய மிகவும அதிக
மான பொருளும அடையபபடடது இபபொழுது உஙகளை முன
னிடடுககொணடு யாகததை நனகு செயவோம பிதாமஹரே! நாங
கள உமமால ரகஷிககபபடடு இமயமலைககுச செலலவேணடும பிராம
மணஶரேஷடரே! அநதப பிரதேசமானது மிககஆசசாயகரமெனறு
கேடடிருககிறோமனறோ? பகவானன உமமாலும தேவரிஷியான
நாரதராலும தேவஸதானராலும விசிததிரமாயும மஙகளகரமாயு
முளள அநேக வாாததைகள சொலலபபடடன பாகயமறற ஒரு
மனிதன வயஸனம வநதகாலததில நலலோாகளால ஒபபுககொளளப
படடவாகளும ஸுஹருததுககளுமான இபபடிபபடட ஆசாாயாகளை
அடையமாடடான' எனறுா யுதிஷடிரராஜரால இவவாறு சொல
லபபடட அநத எலலா மஹரிஷிகளும அவரிடததிலும கிருஷ்ணன
அாஜுனன இருவாகளிடததிலும அனுமதிபெறறுககொணடு அனை
வரும பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே அவவிடததிலேயே அந
தாததானமானாாகள பிறகு, பிரபுவும அரசருமான தாமபுததிரா அவ
விடததிலேயே உடகாாநதிருநதாா கௌரவாகளுள சிறநதவரே!
அபபொழுது, பீஷமா மரிதத விஷயததில சுததியைத தருமகாாயங
களைச செயவதிலும பிராமமணாகளுககுப பெரிய தானஙகளைக
கொடுபபதிலும பீஷமா காணன முதலான கௌரவாகளுககு உததர
கிரியையைச செயவதிலும பாண்டவாகளுக்கு இவவிதம சிறிது
காலம செனறது அநத யுதிஷடிரா திருதராஷடிரனுடன

…யாச செயதா பிறகு, பாணடவஶ்ரேஷட
…ாமமணாகளுககு மிகுதியான தனததைக
…ஷடிரனை முனனிடடுககொணடு ஹஸதினபுரம

பதினைநதாவது அதயாயம

அஶவமேதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் ஆளுகையில் ஜனங்கள் மிக்க நன்மையடைந்தது)

தாமாதமாவான அநத யுதிஷடிரா, அறிவையே கணணுகக கொணடவனும பிரபுவும பிதாவுமான திருதராஷடிரனை ஸமாதானஞ செயது தமபியாகளுடன சோநது பூமியைப பரிபாலிததா பரத ஶ்ரேஷடரான அவா மனுவெனனும மஹாராஜன போலவும தசரத குமாரரான ராமாபோலவும பூமியைப பரிபாலிததா புருஷஶ்ரேஷ டரே! அபபொழுது கிருதயுகததிலபோல அதாமமான காரியம நடககவேயிலலை எலலா ஜனஙகளும தாமததில பிரியமுளளவாகளா யிருநதாகள ராஜகுமாரரும புததியுளளவரும தாமபலததை அதிக மாககொணடவருமான யுதிஷடிரா நெருஙகிப பிரவேசிகக விருமபிய கலியைததடுததுப பிராதாககளுடன விளஙகினா பகவானுன இந திரன (தகுநத) காலததிலும (தகுநத) தேசததிலும வேணடிய அளவு மழைபொழிநதான உலகம வியாதியறறிருநதது பசியும தாகமும சிறிதுமிலலை மனுஷயாகளுககு மனோவயாதியிலலை புததி (சூதாடடம முதலிய) வியஸனததில செலலவிலலை பிராமமணா முத லான வாணஙகள தமதம தாமததை மேலாககொணடு க்ஷேமமாக வும தாமததையும ஸதயததையும பிரதானமாகக கொணடவைகளாக வும இருநதன ஸதயமானது நலல விஷயததுடன சோநதிருநதது. தாமாஸனததிலிருபபவரும விதவானகளுடன கூடினவருமான அநத யுதிஷடிரா ஜீவனமிலலாதவாகளுககு ஜீவனததைககொடுபபது முத லானவைகளாலும யாகம முதலானவைகளாலும மனககவலையிலலா மல செயவதாலும ஸதிரீகளையும பாலாகளையும ரோகிகளையும முதி யோாகளையும வாணமுறைபபடி நனகு போஷிததது, முழுதும ரக்ஷிகக முயனறா. பரலோகபயம இலலை இவவுலகததில ஸௌககியமோ முனபே செயயபபடடுவிடடது. அநத யுதிஷடிரா ராஜயபரிபாலனம

செய்யும்பொழுது உலகம் ஸ்வர்க்கம்போன்
ஸ்வர்க்கமே மேலிட்டு மிக அதிகமாக இருந்த
பதிவ்ரதைகளும் நல்ல அழகுள்ளவர்களும் நல்
வர்களும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி ஒழுகக்
குணங்களால் பரீக்ஷிக்கக் காரணர்களுமாக இருந்தன
பரிசுத்தமான ஸ்வபாவம் நிறைந்தவர்களும் தம்தம் தாமத்தை அனு
ஸரித்தவர்களும் ஸுகமுள்ளவர்களும் ஒருபொழுதும் சிறிதும்
பாவம்செய்யாதவர்களுமாக இருந்தார்கள். பூமியில் பெரும்பான்மை
யாக எல்லாப் புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் எப்பொழுதும் பிரியமாகப்
பேசுகின்றவர்களும் கபடமற்ற மனமுள்ளவர்களும் சுத்தர்களும்
சிரமமில்லாதவர்களும் குண்டலங்களாலும் ஆரங்களாலும் கடகங்க
ளாலும் அரைஞாணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் நல்ல
ஆடையுடுத்தவர்களும் நல்லவாஸனை நிறைந்தவர்களுமாக இருந்தார்
கள். எல்லாப்பிராமமணர்களும் பிரமம்வித்துக்களும் எல்லாக்கா
யங்களிலும் தோசசிபெற்றவர்களும் திரையும் நரையுமில்லாதவர்
களும் ஸுகமுள்ளவர்களும் நீண்ட ஆலோசனையுள்ளவர்களுமாயிருந்
தார்கள். (புருஷர்களுக்குப்) பரஸ்த்ரீகளிடத்திலும் (ஸ்திரீகளுக்குப்)
பரபுருஷர்களிடத்திலும் விருப்பம் உண்டாகவில்லை. வர்ணங்களில்
ஸாங்கர்யம் என்னும் கலப்பு உண்டாகவில்லை. மஹாராஜரே! மனுஷ்
யர்களின் வரம்பு நன்கு நிலைபெற்றிருந்தது. அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டர்
ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்யும்பொழுது மிருகங்களும் துஷ்டயானை
களும் பாம்புகளும் ஒன்று (தன் இனத்தில்) மற்றொன்றையாவது
மற்றப்பிராணிகளையாவது ஒருபொழுதும் பீடிக்கவில்லை. பசுக்கள்
நல்ல பால்நிறைந்தவைகளாகவும் அழகானவாலும் முகமும் வயிறு
முள்ளவைகளாகவும் கிருஷிகா முதலியவர்களால் துன்பப்படுத்
தப்படாதவைகளாகவும் வியாதியற்ற கன்றுள்ளவைகளாகவும் இருந்
தன. புருஷர்கள் புருஷார்த்தங்களில் முறைப்படி காலத்தைப் பய
னுள்ளதாகச் செய்பவர்களும் விலக்கப்படாத விஷயங்களிலும்
வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் முயற்சியுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்
கள். காளைமாடுகள் அழகுள்ளவைகளும் கொழுத்தவைகளும் [1]நாக்கி
லை பிரகாசிக்கின்றவைகளும் ஸுகமுள்ளவைகளுமாயிருந்தன. சப்த
மும் ஸ்பர்சமும் மிக்க மதுரமாகவும், ரஸமானது மிக்க இனிமை

[1] 'ரஸநாஹா' என்பது மூலம், 'பிரியப்படுத்தும் காந்தியுள்ளவை
கள்' என்றும், 'கயிற்றில் சோபிக்கின்றவைகள்' என்றும், 'நாபி
ஸ்தானத்தில் கோரோசனையுள்ளவைகள்' என்றும் கொள்ளலாம்.

நதககதாகவும அழகாகவும, கநதமானது
வும விளஙகின (மணிதாகளின) மனமானது
ளுளளதும மோகஷமெனனும மேனமைககு
களிபபை உணடுபணணுகினறதும பரிசுததமு
வும விருகஷஙகள அனேகம புஷபஙகள நிறநதவைக
ளும கனிகளையும நிழலையும கொடுககினறவைகளும நலல ஸபாச
முளளவைகளும விஷமறறவைகளும அழகிய இலைகளும படடையும
தளிாகளுமுளளவைகளும எலலாருடைய மனததிறகும அனுகூலமா
யிருபபவைகளும பிசாசஙகளின செயகையறறவைகளுமாயிருநதன.
ராஜரிஷியான யுதிஷடிரா அவவிதம இருநதா அவாநடையே பூமி
யில இருநதது எலலாபபாணடவாகளும, எலலாலகஷணஙகளும
நிறைநதவாகளும தாமததைச செயபவாகளும தமையனுரான யுதிஷ
டிரரை அனுஸரிபபவாகளும பிரியமான காடசியுளளவாகளுமாயிரு
நதாாகள எலலாபபாணடவாகளும ஸிமமததினுடைய மாாபுபோனற
மாாபுளளவாகளும கோபததை வெனறவாகளும காநதியும வனமை
யும பொருநதினவாகளும முழநதாளவரையில (நீணட) கைகளுளள
வாகளும தானமசெயயும தனமையுளளவாகளும ஐமபொறிகளையும
ஜயிததவாகளுமாயிருநதாாகள அவாகள பூமியை ஆளுமபொழுது,
ருதுககள தமகுணஙகளுடன விளஙகின கிரஹஙகளும நகஷதரகணங
களும ஸுககததை உணடுபணணிககொணடிருநதன பூமியும மிகுதி
யான பயிாகளுளளதும எலலா ரததினஙகளையும மிக விளைவிபபதும
காமதேனுவைபபோல ஆயிரமவிதமான போகஙகளை [1] விளைவிபபது
மாக இருநதது குலஙகளில ஆசாரஙகா முனபு மனுமுதலானவாக
ளால மனுஷயாகளுககு ஏறபடுததபபடட எலலாவரமபுகளையும மீரு
மல இருநதன (மறற) அரசாகள யுதிஷடிரருககுப பிரியததைசசெய
பவாகளாக (பபூமியை) ஆணடாாகள அவாகள தாமததில நிலை
பெறறவாகளும சிறநதவமசஙகளை மிகுதியாக விருததிபணணுகிறவா
களுமாக மனுவினல ஏறபடுததபபடட நடையுடன பூமியைப பரிபா
லிததாாகள பூமியில அரசாகளுடைய அநத நடையானது எப
பொழுதும தாமததில நிலைபெறறதாயிருநதது ஐயா! ஜனஙகளுடைய
புததியானது பெருமபானமையாக மனனாகளுடைய நடையை அனு
ஸரிததிருநதது இவவிதம, யுதிஷடிரராஜா, காணடீவமெனனும வில
லைத தரிதத அாஜுனனுடன, இநதிரன ஸுவாககததைப பரிபாலிப
பதுபோலப பாரதவாஷமெனனும பூமியைப பரிபாலிததாா." எனருா.

1 'பலதி' எனறிருததலவேணடும

பதினாறுவது அத்யாயம்

அச்வமேதபாவம்.

(கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் விளையாடியதும், மாதவா போக யுதிஷ்டிரரிடம் விடை கேட்கும்படி அர்ஜுனுக்குச் சொல்லியதும்)

ஜனமேஜயா, "ப்ராம்மணச்ரேஷ்டரே! பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை ஜயித்துச் சோகம் தணிந்தபின், வீரர்களான வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும்[1] என்ன செய்தார்கள்?" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"வேந்தரே! பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை ஜயித்து யுதிஷ்டிரராஜனுக்கும் சோகந்தணிந்தபின், வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களானார்கள் மஹாத்மாக்களான அந்தக் கிருஷ்ணனும் தனஞ்சயனும், இந்திரப்பிரஸ்தத்தில், ஸ்வர்க்கத்தில் இரண்டு தேவராஜர்கள்போல ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும், விசித்திரமான வனங்களிலும் மலைகளிலும் தாழ்வரைகளிலும் புண்ய தீர்த்தங்களிலும் தடாகங்களிலும் நதிகளிலும் நந்தவனத்தில் அச்வினீதேவர்கள் ஸஞ்சரிப்பதுபோல ஸந்தோஷத்துடன் ஸஞ்சரிப்பவர்களாகவும் ஆனந்தமடைந்தார்கள் பாரதரே! அரசரே! ப்ரீதியுள்ளவர்களும் மஹாத்மாக்களும் [2]புராதனர்களும் ரிஷிச்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களும் அழகான அந்த ஸபையில் பிரவேசித்து உலாவி, எப்பொழுதும் கதைகள் சொல்லும் ஸமயங்களிலெல்லாம் விசித்திரமான யுத்தக்கதைகளையும் சிரமங்களையும் ரிஷிகள் தேவர்கள் இவர்களுடைய வம்சங்களையும் சொல்லிக்கொண்டார்கள் நிச்சயத்தைத் தெரிந்தவரான அந்தக்கேசவர் பார்த்தனுக்கு இனிமையானவைகளும் விசித்திரமானவைகளும் விசித்ரமான அர்த்தமும் பதமும் நிச்சயமுமுள்ளவைகளுமான கதைகளைச் சொன்னார் சூரகுலத்திலுதித்தவரான ஜனார்த்தனர், புத்திரர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஞாதிகள் இவர்களுடைய (மரணத்தாலுண்டான) சோகத்தால் மிக்க தாபத்தை அடைந்திருக்கும் அர்ஜுனனைக் கதைகளால் தேறுதல் அடையச்செய்தார் விதிப்படி செய்யவேண்டியவைகளை அறிந்தவரும் சிறந்த தவமுள்ளவருமான அந்த வாஸுதேவர் அந்த அர்ஜுனனைத் தேறுதலடையும்படிசெய்து தமதுபாரத்தை நிவிருத்திசெய்து இளைப்

1 வேறு பாடம் 2 நரநாராயணர்கள்.

...றகு, அவர கதையினமுடிவில அரஜுனனை
...ாததையால ஸமாதானம செயதுகொண்டு
...களுளள வாாததையைச சொலலலானா
... பகைவரை வாட்டுகிறவனே! அரசரான
...னுடைய கைவனமையை அடுதது இநதபூமி முழு
...ையுமஜயிததரா புருஷாகளுள சிறநதவனே! தாமராஜரான யுதிஷ
டிரா, பீமஸேனன நகுலஸஹதேவாகள இவாகளுடைய பிரபாவத
தால பூமியைப பகைவாறறதாக அனுபவிககிறா யுதிஷடிரமஹா
ராஜா தாமத்தால் பகைவரறற ராஜயததை அடைநதார அநத ராஜா
வான துரயோதனனும தாமததால போரில கொலலபபட்டான எப
பொழுதும அதாமததில பிரியமும பேராசையுமுளளவாகளும அப
பிரியமாகப பேசுகினறவாகளும துராதமாககளுமான திருதராஷடிர
புததிராகள பரிவாரஙகளுடன கொலலபபட்டாாகள குநதியின
புததிரனே! கௌரவாகளுள சிறநதவனே! அரசரான தாமபுததிரா
உனனால ரக்ஷிககபபட்டுப பூமிககுப பதியாகிக கலகமதணிநத பூமி
முழுதையும அனுபவிககிறா பாணடவ! பகைவரையழிபபவனே!
நானும உனனுடன அரணயஙகளிலும மகிழகிறேன, இநத ஜனங
களும குநதியுமுளள இடததில மகிழகிறேனெனபதில எனன ஸநதே
கம? ராஜாவான தாமபுததிரும மிககவனமையுளள பீமஸேனனும
மாதரீபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகளும வஸிககுமிடததில
(வாஸமசெயய) ஆசை அதிகம கௌரவனே! குறறமறறவனே!
உனனுடன சோநது ஸவாககததிறகு [1] ஒபபான ஸபைகளிலும
அழகாயிருபபவைகளும புணயததைக கொடுபபவைகளுமான இடங
களிலும வஸிககும எனககு வஸுதேவரையும பலராமரையும மறறு
முளள விருஷணி ஶ்ரேஷடாகளையும பாராமல நீணடகாலம சென்று
விட்டது நான துவாரகாநகரததிறகுப போக விரும்புகிறேன
புருஷஶ்ரேஷடனே! நான போகிறதை நீ பிரியமாக ஏறறுககொளள
வேணடும சோகததால இளைததவரான யுதிஷடிரராஜருககு நாஙகளும
பீஷமரும அநத அநதககாலஙகளில தகுநதவையான பலவித ஸமா
தானஙகளைச சொனனோம, உபதேசிபபவராக இருநதாலும பாண
டவரான யுதிஷடிரா எஙகளால உபதேசிககபபட்டார சிறநத
மஹாத்மாவான அவா அநத வாாததையை நனறாக ஏறறுககொண
டாா தாமததையும நனறியையும அறிநதவரும உணமை உரைப
பவருமான தாமபுததிரரிடததிலோ உணமையுமதாமமும சிறநதபுததி
யும மரியாதையும எபபொழுதும நிலைததிருககினறன. அாஜுன!

[1] வேறுபாடம

உனக்கு இஷ்டமிருந்தால் அங்கே சென்
யுதிஷ்டிரராஜரிடம் [1] நான் போகும் விஷய
யைச் சொல் உயிர் போகும்படி நேர்ந்தாலு
மில்லாத காரியத்தைச் செய்யமாட்டேன் நீண
துவாரகா பட்டணத்திற்குப் போவது அவருக்கு
தால் செய்யமாட்டேனென்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டியதி
பார்த்த! நான் இவற்றையெல்லாம் உனக்குப் பிரியத்தையும் நன்மை
யையும் விரும்பிச் சொல்லுகிறேன் கௌரவ! இஃது உண்மை,
எவ்விதத்திலும் பொய்யன்று அர்ஜுன! நான் இங்கு வசிப்பதா
லாகிய பிரயோஜனமும் நிறைவேறிற்று துரியோதனராஜன் சேனை
யுடனும் பரிவாரங்களுடனும் கொல்லப்பட்டான் ஐயனே! பாண்
டவ! கடலை ஆடையாகக்கொண்டதும் மலைகளுடனும் பூந்தோட்டங்க
ளுடனும் காடுகளுடனும் கூடியதும் பலவித ரத்தினங்கள் நிறைந்
ததுமான பூமியும், புத்தியுள்ளவரும் குருராஜருமான தாம்புத்திர
ருடைய வசத்தில் நிலைபெற்றது பரதஸ்ரேஷ்டனே! தர்மங்களை
அறிந்தவரான யுதிஷ்டிரராஜா, மஹாத்மாக்களான முனிவர்களாலும்
ஸித்தர்களாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறவரும் வந்திகளால் எப்பொழுதும்
ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகிறவருமாயிருந்துகொண்டு, பூமி முழுதை
யும் தர்மத்தால் ரக்ஷிக்கட்டும் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! நீ, இப்
பொழுது, கௌரவர்களை வருத்திச்செய்கின்றவரும் அரசருமான
அந்த யுதிஷ்டிரரிடம் என்னுடன் வந்து நான் துவாரகைக்குப் போக
வேண்டியதைப்பற்றி உத்தரவுகேள் பார்த்த! கௌரவர்களுக்கு
அதிபரும் சிறந்த புத்தியுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரர், எப்பொழுதும்
எனக்கு அன்புள்ளவரும் பூஜிக்கத்தக்கவருமாயிருப்பவர், ஆகையால்,
என்னுடைய இந்தச் சரீரத்தையும் வீட்டிலுள்ள தனத்தையும் எப்
பொழுதும் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறேன்
ராஜகுமார! நான் (இங்கு) வஸிப்பதற்கு உன்னுடன் சேர்ந்திருப்
பதைத் தவிர (வேறு) பிரயோஜனமும் இல்லை பார்த்த! பூமியானது
உன்னுடைய குருவும் நல்லொழுக்கமுடையவருமான யுதிஷ்டிரருடைய
கட்டளைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது' என்றார். அரசரே! அப்பொழுது
மஹாத்மாவான ஜனார்த்தனர் இவ்விதம் சொல்ல, அளவற்ற பராக்
கிரமமுள்ளவனான அர்ஜுனன் அவரைப் பூஜித்துத் துக்கத்துடன்
'அப்படியே ஆகட்டும்' என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னான்'' என்றார்

அஸ்வமேதபர்வம் முற்றிற்று

---

[1] 'அஸமத' என்பது மூலம்

னெழாவது அதயாயம்

கீ தா ப ர் வ ம்.

தியை மறுபடியும் உபதேசிக்கும்படி கோவிந்தரைக் டதும், அவர் ஸித்தகாஶ்யப ஸம்வாதத்தைக் கூறியதும்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! பகைவாகளைக கொனறுவிடடு அச்சபையில வஸிககினறவாகளும மஹாதமாககளுமான கிருஷ்ணா ஜுனாகளுள எனன பேசசு நடநதது?" எனறு வினவ, வைசமபாய னா சொலலலானா

"பாாததன பகைவாறறதான தனது ராஜயததை அடைநது வாஸுதேவருடன சோநது ஸநதோஷமுளளவனுகத திவயமான அநத ஸபையில விளையாடினுன. அரசரே! அவவிருவரும ஸநதோஷ முளளவாகளாகச சுறறததாாகளால சூழபபடடு ஸுவாககததிறகு ஒபபான அசசபையின ஓரிடததிறகுத தறசெயலாகச சென்றா கள. பிறகு, பாணடுகுமாரனுன அாஜுனன வாஸுதேவருடன அழகான அசசபையைப பாாதது ஸநதோஷமடைநது பினவரும வசனத்தைசசொலலலானுன 'நீணட கைகளுளளவரே! தேவகியின மைநதரே! யுததம நோநதபொழுது உமமுடைய மகிமையையும ஈஶ வரஸவரூபததையும நான தெரிநதுகொணடேன. கேசவரே! புருஷ ஶ்ரேஷடரே! முனபு நீா அனபுடன சொனன விஷயததையெல லாம மனததில கவலையுறற நான மறநதுவிடடேன எனககு அநத விஷயஙகளை அடிககடி (கேடக) மிகக அவா இருககிறது. மாதவரே! நீரோ சீககிரததில துவாரகைககுப போகிறவாபோல இருககிறீரே' என்றன இவவாறு சொலலக கேடடவரும சிறநத தேஜஸுளளவ ரும பேசுகிறவாகளுள சிறநதவருமான வாஸுதேவா அநத அாஜுன னைததழுவி மறுமொழிகூறலானா

'பாாதத! நான உனககு ரஹஸயமும ஸனுதனமுமான தாமத தின ஸவரூபததையும சாஶவதமான எலலா உலகஙகளையும சொல லித தெரிவிததேன நீ புததிககுறைவால அதனை மனததிலதரிக காதது எனககு மிகபபெரிய அபபிரியமா யிருககிறது இபபொழுது, மறுபடியும அது எனககு நினைவுககு வாமாடடாது பாணடவ! நீ ஶ்ரததையிலலாதவனும புததிகெடடவனுமாயிருககிறுய, இது நிசச யம தனஞசய! மறுபடியும, முழுதுமசொலல முடியாது அநதத தாமமோ பரமததின ஸதானததை அறிவதறகு மிகவும போது

மானது அதனை முழுதும மறுபடியும
ஞல முடியாது - நான சித்ததை ஒருவழு
பிரமமதையனறே சொனனேன் ? ஆனால்,
விஷயததில புராதனமான ஓா இதிஹாஸததைச
னைத தெரிநதுகொணடால மேலான கதியைபபெறுவாய
செயகிறவாகளுள சிறநதவனே ! எலலாவறறையும நான சொலலுகி
றேன , கேள பகைவரைஅடககுபவனே ! (ஒருவராலும) அவமதிகக
முடியாத ஒரு பிராமமணா ஸுவாககலோகததிறகும பிரமமலோகத
திறகும போயவிடடு வநதாா. அவரை நாம பூஜிததோம பாதஶரேஷ
டனே ! பாரதத ! நமமால வினவபபடட அவா திவயமான முறை
யுடன சொல்லிய அதனைச சொலலுகிறேன , கவலையினறிக கேள

பிராமமணா சொலலியது —'வாஸுதேவரே ! மஹாதமாவே ! பிரா
ணிகளிடம கருணையால எனதுமோஹததை நீககிய எநத மோக்ஷ
தாமததைபபறறி எனனிடம கேடடீரோ அதனை நான உமககு உளள
படி சொலலுகிறேன மாதவரே ! நான சொலலும்போது ஜாகரதை
யுடன கேளும தவமுளளவரும தாமததை நனகு உணாநதவருமான
காஶயபரெனனும ஒரு பிராமமணா, தாமஙகளைபபறறிய சாஸதிர
ரஹஸயததை அறிநதவரும எலலா வேதஙகளையும அறிநதவரும
சாஸதிரததாலுணடான ஞானததின முடிவையும யோகததாலுண
டான ஞானததின முடிவையும அடைநதவரும உலகததின ததவாாத
ததிில ஸமாததரும ஸுக துககஙகளை அறிநதவரும பிறவிகளை
நினைககும தததுவததை அறிநதவரும புணய பாவஙகளை அறிநதவரும
உயாநதனவும தாழநதனவுமான பிராணிகளுககுக காமஙகளாலுண
டான கதியைக கணடவரும முகதனபோல ஸஞசரிபபவரும ஸிதத
ரும மிகக அடககமுளளவரும இநதிரியஙகளை அடககினவரும பிரமம
தேஜஸினால ஜவலிபப்வரும எஙகும ஸஞசரிபபவருமான ஒரு
பிராமமணரை அடைநதாா மேதாவியும பிராமமணஶரேஷடருமான
அநதக காஶயபா, அநத அநதணா அநதாததானகதியை அறிநத
வரும, மறைநதிருபபவாகளும [1] சகரததைத தரிபபவாகளுமான ஸித
தாகளுடன செலபவரும, ஏகாநததததில அவாகளுடன பேசிககொணடு
உடகாாநதிருபபவரும, காறறுபபோலப பறறுதலினறித தறசெயலா
கச செலலுகினறவருமா யிருபபதாகக கேளவியுறறு அருகிலசெனறு
தாமததை விருமபி மிகக அமைதியுட சிறநத பகதியுமுளளவராக

[1] 'வடடமாகச சூழநதிருபபவாகளுமான' அலலது, 'கூடடமாகச
செலலுகினற' என்றும கொளளலாம

ப் பாதங்களில் விதிப்படி நமஸ்கரித்தார்.
யமாக இருப்பவரும் பிராம்மணஶ்ரேஷ்டரு
வியப்புறுஞ் சிறந்த பணிவிடையால் குரு
ஷப்படுத்தினார் காஶ்யபர், அவையனைத்தை
கொண்டவரும் கல்வியும் நல்லொழுக்கமும் பொருந்திய
வருமான அவரைக் குருவுக்குச் செய்யவேண்டியதைச்செய்து [1] அந்
தரங்கத்துடன் ஸந்தோஷப்படுத்தினார் ஜனார்த்தனரே! அந்தக் குரு
வானவர் மனமகிழ்ந்து கிருபையுடன் சிஷ்யரான அந்தக் காஶ்யப
ருக்குச் சிறந்த ஸித்தியை நன்றாகப் பார்த்து எதைச் சொன்னாரோ,
அதை என்னிடமிருந்து கேளும் அந்தஸித்தர் சொல்லலானார் —

'ஐயா! மனிதர்கள் பலவித காமங்களால் இவ்வுலகில் அடைய
வேண்டியதையும் தனித்த புண்ணியங்களால் தேவலோகத்தில் இருப்
பையும் அடைகிறார்கள், ஓரிடத்திலும் அழிவற்ற ஸுகத்தை அடை
கிறதில்லை, ஓரிடத்திலும் சாஶ்வதமாக இருக்கிறதில்லை, ஶ்ரமப்
பட்டு அடையப்பட்ட பெரியஸ்தானத்தினின்றும் அடிக்கடி நழுவுதல்
ஏற்படுகிறது காமமும் கோபமும் சூழ்ந்தவனும் ஆசையால் மதி
மயக்கமுள்ளவனுமான நான் பாவங்களைச்செய்து கஷ்டங்களும் அசு
பங்களுமான கதிகளை அடைந்தேன், அடிக்கடி மரணத்தையும்
அடிக்கடி ஜனனத்தையும் அடைந்தேன், பலவித ஆகாரங்களைப்
புஜித்தேன் பலவகை ஸ்தனங்களைப் பானம் செய்தேன், பலவகை
யான தாய்களையும் வெவ்வேறுவிதமான தந்தைகளையும் பார்த்
தேன் குற்றமற்றவனே! விசித்ரமான ஸுகங்களையும் துக்கங்களை
யும் நான் அனுபவித்தேன் பலமுறை பிரியர்களை விட்டுப் பிரிந்
தும் பரியமில்லாதவர்களுடன்சேர்ந்தும் வஸித்தேன் ஶ்ரமப்பட்
டுத் தனத்தை ஸம்பாதித்து அந்தத்தனத்தைப் பறிகொடுத்தேன்
உறவினரிடமிருந்தும் பிறரிடமிருந்தும் மிக்க கஷ்டமான அவமானங்
களையும் மிக்க கொடியவைகளும் சரீரத்திலும் மனத்திலும் உண்
டானவைகளுமான துன்பங்களையும் உக்கிரமானவையும் பொறுக்க
முடியாதவையுமான கட்டுவது கொல்லுவது என்னும் அவமானங்
களையும் அடைந்தேன், யமலோகத்தில் நரகத்தில் விழுந்து துன்
பங்களை அனுபவித்தேன் நான் இவ்வுலகில் மூப்பையும் ரோகங்
களையும் (விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலிய) த்வந்த்வங்களாலுண்டான
அனேக வ்யஸனங்களையும் எப்பொழுதும் மிக அனுபவித்தேன்.

---

1 வேறுபாடம்.

பிறகு, ஒரு ஸமயம [1] மிக அவமதிககபபட
பிடிக்கபபட்டவனுமான நான ஒழிவை
ஹாரததை விட்டேன நான் இவவுலகில இ
தைத தெரிநது அபயஸிததேன அதனால,
இநத ஸிததியை அடைநதேன நான மறுபடியும இவ
வரமாட்டேன பிராஜைகளின ஸருஷடிதொடஙகி மோக்ஷமவரை
யில எனனுடைய சுபமான கதிகளையும உலகஙகளையும நான பாாக
கிறேன பிராமமணஶரேஷட! அவவாறே, உததமமான இநத ஸித
தியையும அடைநதேன இவவுலகததைக காட்டிலும மேலான
ஸதயலோகததை அடையபபோகிறேன மீணடும அதைககாட
டிலும மிகச சிறநததும அவயகதமும பிரமமததின பதமுமான
மோக்ஷததை அடையபபோகிறேன உனககு இதில ஸமசயம
வேணடாம நான மறுபடியும இநத மானிடலோகததிறகு வரப
போகிறதிலலை - சிறநத அறிவுளளவனே! உனனிடததில பிரீதியுள்ள
வனாக இருககிறேன உனககு நான எனன செயயவேணடும? சொல.
நீ எதை அடைய விருமபி (எனனிடம) வநதாயோ, அதறகு ஸமயம
இதோ வநதுவிட்டது நீ எதறகாக எனனிடம வநதாயோ அதனை
நான அறிவேன நான சீககிரததில (மேலுலகம) போகபபோகிறேன.
அதனால, உனனைத தூணடினேன பணடிதனே! நான உனனுடைய
ஒழுககததால மிகக பிரீதியுள்ளவனாகிறேன நீ தெரிநதுகொளள
விருமபியவறறையெலலாம கேள உனககுச சொலலுகிறேன உன
னுடைய அறிவைக கௌரவிதது மிகவும பூஜிககிறேன காஶயப!
எனனை நீ தெரிநதுகொணடதால சிறநதபுததியுள்ளவனாக இருககி
றாய' எனறு சொனனார

பதினெட்டாவது அத்யாயம

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸித்தர் பிராணிகளின் ஜனன மரண முதலியவற்றைக் காஶயபருக்குக் கூறியது)

பிறகு, காஶயபர அநத ஸிததருடைய பாதஙகளில நமஸ
கரிததுச சொலவதறகு மிககக்டினமான கேளவிகளைக கேட்டார.
தாமததைச செயபவருள சிறநதவரான அநத ஸிததரும அநதத

---

1 'பிரமமததை ஆஶ்ரயிததவனும' எனபது வேறு பாடம.

2 'லோகததாலுண்டாகிய துககததை' எனபது பழைய உரை.

[torn]காச்யபர்,' 1 'ஜீவன் சரீரத்திலிருந்து எவ்
[torn]விதம் (சரீரத்தை) அடைகிறது? ஜனன
[torn]த்தை அடைந்த ஜீவன் கஷ்டமான அதிலிருந்து
[torn]டைகிறது? 2 ஆத்மாவானது பிரகிருதியையும்
[torn] சரீரத்தையும் எவ்விதம் விடுகிறது? சரீரத்தி
லிருந்து விடுபட்டு எவ்விதம் 3 வேறொன்றை அடைகிறது? இந்தப்
புருஷன் சுபாசுபகர்மங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கிறான்? சரீரமற்ற
ஆத்மாவுக்கு (சசரீரத்திற்குக் காரணமான) கர்மம் எங்கிருந்து வரு
கிறது?' என்று வினவினார். வருஷ்ணிகுலத்திலுதித்தவரே! இவ்
விதம் வினவப்பட்ட ஸித்தர் அந்தக் கேள்விகளுக்கு வரிசையாக மறு
மொழி கூறினார். அதனை நான் சொல்லுகிறேன், கேளும்.

ஸித்தர், 'கர்மங்கள் இந்த ஜன்மத்திலேயே சீக்கிரத்தில் பய
னைத் தருபவைகளும் ஆயுளை வருத்திச்செய்கின்றவைகளுமாகக்
கருதப்படுகின்றன. மனிதன் இந்த ஜன்மத்தில் ஆயுளையும் கீர்த்தி
யையும் உண்டுபண்ணுகிற எந்தக் கர்மங்களைச் செய்கிறானோ அவை
கள் வேறு சரீரமெடுத்து முழுதும் நசித்தபின், ஆயுளின் குறைவை
அடைந்த அம்மனிதன் விபரீதமான கர்மங்களைச் செய்கிறான். விநா
சம் நெருங்கினபொழுது அவனுடைய புத்தியும் மாறுகிறது. அறி
வில்லாதவன் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தையும் பலத்தையும் காலத்தை
யும் அறிந்துகொள்ளாமல் தனக்கு விரோதமானவைகளை மிதமின்
றிப் புஜிக்கிறான். அப்பொழுது அவன் மிகவும் கஷ்டமான எல்லா
வற்றையும் செய்கிறான். ஒரு ஸமயம் அதிகமாகப் புஜிக்கிறான்.
(ஒரு ஸமயம்) புஜிக்காமலுமிருக்கிறான். தோஷமுள்ள அன்னத்தை
யும் மாம்ஸத்தையும் மத்யத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான
ஆகாரத்தையும் கடினமான ஆகாரத்தையும் பகலில் (முன் புஜித்
தது) நன்கு ஜீர்ணமாகாமலிருக்கும்பொழுது மறுபடியும் மிதமின்
றிப் புஜிக்கிறான், அதிகமான வேலையையும் ஸம்போகத்தையும்
செய்கிறான். எப்பொழுதும் வேலையில் ஆசையினால், நேர்ந்த
(மல மூத்திரங்களின்) வேகத்தை அடக்கிக்கொள்ளுகிறான். ருசி
யுள்ள அன்னத்தைப் புஜிக்கிறான். பகலில் நித்திரை செய்கிறான்,
அகாலத்தில் அபக்வமான அன்னத்தைப் புஜித்துத் தானாக (வாத

---

1 'சரீரம் எவ்விதம் நசிக்கிறது? எவ்விதம் உண்டாகிறது?' என்
பது வேறுபாடம். வேறுபாடம்.

3 'அந்யத்' என்பது மூலம், 'பரமத்தை' என்பது பழையவுரை.

முதலான) தோஷங்களை விருத்தி செ
தோஷங்களை விருத்திசெய்து மரணதன்
ரோகத்தை அடைகிறான் அல்லது [1] உதப
காரியங்களைச் செய்கிறான் அப்பொழுது அ
காரணங்களால் சரீரம் நசிக்கிறது உயிர்வாழ்வதை
லப்படுவதை உள்ளபடி தெரிந்துகொள் சரீரத்திலுள்ள உஷ்ண
மானது கடுமையான வாயுவினால் தூண்டப்பட்டு விருத்தியடைந்து
சரீரத்தில் பரவி எல்லாப் பிராணன்களையும் தகைக்கிறது சரீரத்தில்
அதிக பலமுள்ள உஷ்ணமானது விருத்தியடைந்து ஜீவஸ்தானங்க
ளான [2] மர்மங்களைப் பிளக்கிறது உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்
பிறகு, வேதனையுள்ள ஜீவன் உடனே [3] சரீரத்திலிருந்து விலகு
கிறான் பிராம்மணச்ரேஷ்ட [1] ஜீவனானவன் மர்மங்கள் பிளக்கப்
படும்போது வேதனைகள்சூழ்ந்த ஸ்வரூபமுள்ளவனாகிச் சரீரத்தை
விடுகிறான். அதைத் தெரிந்துகொள் பிராம்மணச்ரேஷ்ட [1] எப்
பொழுதும் எல்லாப்பிராணிகளும் ஜனனமரணங்களில் பயமுள்ளன
வாகவும் சரீரங்களை விடுகின்றனவாகவும் காணப்படுகின்றன மனி
தன் காப்பத்திலுள்ள சரீரத்தையடையும்பொழுதும் காப்பத்தி
லிருந்து வெளிப்படும்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட வேதனையையே
அடைகிறான் மனிதன் மூட்டுக்கள் விட்டு ஜலத்தால் அமுக்கப்
போதலை அடைகிறான் ஐந்து பூதங்களிலும் பிராணாபானஸ்தானங்
களிலும் நிலைத்திருக்கும் வாயுவானது, சரீரத்தில் கடுமையான வேறு
வாயுவினால் தூண்டப்பட்டுச் சைத்யத்தால் விருத்தியடைந்து ஐந்து
பூதங்களையும் பிரியும்படி செய்துகொண்டு ஸ்ரமத்துடன் ஜீவர்களை
விட்டு மேற்செல்லுகிறது இவ்விதம் சரீரத்தையும் விடுகிறது மனி
தன் ஸ்வாஸமற்றவனாகக் காணப்படுகிறான் சூடும் மூச்சும் ஒளியும்
உணர்ச்சியும் செய்கையுமற்ற மனிதன் மரித்தவன் என்று சொல்
லப்படுகிறான் சரீரத்தையடைந்த ஜீவன் எந்த இந்திரியங்களால்
இந்திரிய விஷயங்களை அறிகிறானோ அந்த இந்திரியங்களாலேயே
(பிராணன் போனபின்) அறிகிறதில்லை எந்த ஜீவன் அந்தச் சரீரத்தி
லேயே ஆகாரத்தாலுண்டான பிராணன்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளு
கிறானோ அந்த ஜீவன் அழிவற்றவன் மரணகாலத்தில் எது
எது விடப்பட்டதாகிறதோ அது அது மர்மஸ்தானமென்று
தெரிந்துகொள் அது அவ்விதம் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட

1 கழுத்தில் சுருக்கிட்டுக்கொள்வது
2 வேறு பாடம்
3 வேறு பாடம்.

...ஙகள் பிளககபபடுமபோது, அநதப பிரா...ினறு கிளமபியதாகிய பிராணியினுடைய...ததச சீககிரததில அறிவையும மறைககிறது. ...ள அநதபபிராணியானது தமஸினுல அறிவும ...படடபபடடு, ஒனறையும அறிகிறதிலலை அநத ஜீவன இருபபிடமறறு வாயுவினுல நிலைகுலையச செயயபபடுகிறுன பிறகு, அநத ஜீவன பயஙகரமாகவும அதிகமாகவும பெருமூசசுவிடடு வெளிகிளமபுமபோது சைதனயமறற அநதசசரீரததைச சீககிரமாக அசையுமபடிசெயகிறுன அநத ஜீவன சரீரததிலிருநது வெளிபபட டுத தனனுடையவைகளான நனமையைசசெயயும புணயகாமஙகளா லும பாவகர்மஙகளாலும் சூழபபடடவனும அடையாளம செயய படடவனுமாகிறுன இருளில ஆஙகாஙகுபிரகாசிககினற மினமினிப பூசசியைக கணணுளளவாகள பாாபபதுபோல ஞானம நிறைநதவா களும உளளபடி சாஸதிர நிசசயமுளளவாகளும ஞானககணணுளள வாகளுமான பிராமமணாகள புணணியமசெயதவனையும பாவமசெயத வனையும அடையாளஙகளால பாாததுத தெரிநதுகொளளுகிறுாகள. ஸிததாகள இவவிதமானஜீவன காபபததில பிரவேசிபபதையும சரீ ரததினினறு வெளிபபடுவதையும பிறபபதையும திவயமானகண ணுலபாாககிறுாகள. அநத ஜீவனுககு இவவுலகில பலவித ஸதானங கள சாஸதிரததால காணபபடடிருககினறன பிராணிகள வஸிககும இநதப பூமியானது காமபூமி. ஆகையால, எலலாப பிராணிகளும புணணிய பாபகாமஙகளைச செயது இவவுலகததிலேயே தம காமங்க ளால பலவிதமான போகஙகளை அடைகினறன இவவுலகததிலேயே பாபகாமஙகளைச செயதவாகள நரகததை அடைகிறுாகள இநதக கதியானது இழிநததும கஷடமுமானது இதில மனிதாகள வேவிக கபபடுகிறுாகள இதிலிருநது மோக்ஷம கிடைபபது மிக அரிது ஆகையால, ஆதமாவை நனகு ரக்ஷிததுககொளளவேணடும பிராணி கள மேலுலகம செனறு எநத ஸதானஙகளில வஸிககிறுாகளோ அவைகளை நான இபபொழுது சொலலுகிறேன, உளளபடி தெரிநது கொள அதைககேடடு மனவுறுதியையும காமஙகளின நிச்சயததை யும தெரிநதுகொள எநத இடததில எலலா நக்ஷததிரஙகளும சநதிரமணடலமும இருககினறனவோ, எநத லோகததில ஸூாய மணடலமானது தன காநதியால பிரகாசிககிறதோ அவைகளைப புண ணியஞ்செயதவாகள வஸிககும ஸதானங்களாகத தெரிநதுகொள அவாகளெலலாரும, காமஙகள (அனுபவிதது) நசிததவுடன, அடிக

கடி (அவ்விடங்களிலிருந்து) கீழுலகத்திற்கு ... தேவலோகத்திலும் உயர்வு தாழ்வு நடு எ... கிறது அவ்விடத்திலும் மிகவும் பிரகாசிக்... ஸம்பத்தைப் பார்த்து ஸந்தோஷம் உண்டாக... இந்த எல்லாக் கதிகளையும் உனக்குத் தனித்த... னேன் இனிமேல், கர்ப்பம் உண்டாகும் விதத்தைச் சொல்லு கிறேன் பிராம்மண! அவ்விதத்தைச் சொல்லும்போது ஸாவதான மாகக் கேள்

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸித்தர் ஜீவன் கர்ப்பத்தை அடைவது முதலியவற்றைக் காச்யபருக்குச் சொல்லியது)

இவ்வுலகில் புண்யகர்மங்களும் பாபகர்மங்களும் நாசமடைகிற தில்லை அவைகள் ஒவ்வொரு சரீரத்தையும் அடைந்து அடைந்து அது அதற்குத் தக்கபடி பயனைத் தருகின்றன நன்கு காய்த்த பல விருக்ஷமானது மிகுதியான கனிகளைத் தருவதுபோலச் சுத்தமான மனத்துடன் செய்யப்பட்ட புண்ணியமானது மிகுதியான பய னைத் தரும் அவ்வாறே, கெட்டமனத்துடன் செய்யப்பட்ட பாவ மும் மிகுதியான பயனைக் கொடுக்கும் இவ்வுலகில் ஆத்மாவான வன் மனத்தை முன்னிட்டுக் காமாவில் பிரவருத்திக்கிறானன்றோ? காமங்களாலும் காமக் குரோதங்களாலும் சூழப்பட்ட மனிதன் கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கும் விதத்தைப்பற்றிய மறுமொழியையும் கேள் சுக்கிலமானது ஸ்திரீயின் கர்ப்பப்பையை அடைந்து சோணி தத்துடன் சேர்கிறது ஜீவன் காமங்களால் உண்டானதும் சுப மாகவோ அசுபமாகவோ இருப்பதுமான (அந்தச்சுக்கிலத்தாலாகிய) சரீரத்தை அடைகிறான் பிரம்மஜ்ஞானியானவன் ஸூக்ஷ்மமாக வும் அவ்யக்தமாகவும் இருப்பதால் சரீரத்தை அடைந்து ஒன்றி லும் பற்றுதலடைகிறதில்லை, ஆகையால், சாச்வதமான அந்தப் பிரம்மத்தை அடைகிறான் அந்தப் பிரம்மமானது எல்லாப் பூதங் களுக்கும் உத்பத்தி காரணம் அதனால், பிராணிகள் ஜீவிக்கின் றன. [1] அந்த ஜீவன் வரிசையாக எல்லாப் பிராணிகளின் கர்ப் பத்திலும் பிரவேசித்து இந்திரியஸ்தானங்களில் இருந்து கொண்டு

[1] 'அந்தப்பரம்ம ஜீவனுகி' என்பது பழைய உரை

...பவை) சிறிது தஙக முதலியவற...
...அநதப பிரதிமையின சரீரம (முழுவதும) பரவியு...
...க்ஷமனான) ஜீவன கரபபததில முழுதும வியாபிககிறா
னெனறு தெரிநதுகொள. [1] நெருபபானது இருமபு உருணடையிற
பிரவேசிததுத தபிககச செயவதுபோலக கரபபததில ஜீவன பிரவே
சிததிருபபதை (தடதெரிவிபபதெனறு) நீயும தெரிநதுகொள. ஜவலிக
கினற தீயானது வீடடைப பிரகாசிககச செயவதுபோல ஜீவன சரீ
ரஙகளைப பிரகாசிககுமபடி செயகிறான. முன ஜனமததில சுபமோ
அசுபமோ எநத எநதக கரமாவைச செயகிறானோ அவறறையெல
லாம அவஶயமாக அனுபவிககிறான. (அநதக கரமமானது) அனு
பவததால நசிககிறது. மறுபடியும வேறு கரமம செயயபபடுகிறது.
எதுவரையில மோக்ஷமடைவதறகுரிய தரமததைத தெரிநதுகொளள
விலலையோ அதுவரையில (இவவிதம செயகிறான). ஸாதுககளுள
சிறநதவனே! பலவகைப பிறவிகளில சுழனறுகொணடிருபபவன
எநதத தரமததால ஸுகம பெறுவானோ அநதத தரமததை உனக
குச சொலலுகிறேன. தானம், வரதம், பிரமமசரயம், சாஸதிரததில
சொலலியபடி வரதஙகளைச செயவது, மனததை அடககுவது, மிகக
சாநதனாக இருபபது, பிராணிகளிடம கருணைபுரிவது, இநதிரியஙகளை
அடககுவது, குரூரனாக இலலாமலிருபபது, பிறருடைய பொருளைக
கவராமலிருபபது, பூமியில பிராணிகளுககு மனததாலும அபபிரியங
களைச செயயாமலிருபபது, தாய தநதைகளுககுப பணிவிடை செய
வது, தேவதைகளையும அதிதிகளையும பூஜிபபது, குருவைப பூஜிப
பது, (தகாதவைகளில) [2] அருவருபபு, சுததனாக இருபபது, எப
பொழுதும இநதிரியஙகளை அடககியிருததல, சுபகாரயஙகளைச் செய
வது ஆகிய இவைகள ஸாதுககளின வரதமாகச சொலலபபடுகினறன.
இவைகளால சாஸவதரகளான ஜீவரகளை ரக்ஷிககககூடிய தரமமானது
உணடாகிறது. ஸாதுககளால செயயபபடட தரமமானது ஸதா
சாரமெனறு உறுதி செயயபபடடது. அது ஸவரககம மோக்ஷம

[1] 'காயசசின இருமபு உருணடையில கணணுககுப புலபபடாம
லிருககும அகனியை உஷணததினால தெரிநதுகொளவதுபோல சரீரத
தில ஜீவன இருபபதை ஜீவகாரயததால தெரிநதுகொள' எனபது
கருதது. [2] 'கருணா' எனபது மூலம.

சொலலுகிறது ஸனாதனதாமமா[illegible]
அந்த ஸாதுககளிடததில வைககபபடடிருககினறது[illegible]
அனுஷடிபபவன கெடட கதியை அடையமாடடான ஆ[illegible]ல,
தாம மாாககஙகளினின்று நழுவின ஜனஙகள சிக்ஷிககபபடுகினறனா.
யோகியானவன முகதனே அவன இவாகளிலும சிறநதவன எவ
விததகிலும தாமததுடனிருககும மனிதன வெகுகாலம சென்று
ஸமஸாரததைத தாணடுவான இவவிதம எலலாபபிராணிகளும
முனசெயத வினையினபயனை அடைகினறன அநத வினையெலலாம
(பிறவிககுக) காரணம இநத ஆதமாவானவன, அதனால அவமதிக
கபபடடு இநதச சரீரததை அடைநதான இநத ஆதமா ஆதியில
அடைநத சரீரம யாரால் அமைககபபடடது என்று உலகம ஸமசய
மடைகிறது இனி, அதனையும சொலலுகிறேன எலலா உலகங
களுககும பிதாமஹரான பிரமமதேவா தமககுச சரீரததைச செயது
கொணடு ஸதாவரஜஙகமரூபமான மூவுலகஙகளையும முழுதும
படைததா பிறகு, அவா பிராணிகளுககு (தேயு அபபு பிருதிவி
இமமூனறுமாகிய) பிரதானமெனனும [1]பிரகிருதியை (= சரீரததைப)
படைததா. அதனால, இவவுலகமெலலாம வியாபிககபபடடிருக
கிறது அதனை உலகததில மேலானதாகக கருதுகினறனா இந
தச சரீரமானது க்ஷரமெனறும, சரீரததைக காடடிலும வேறா
னதும அழிவறறதுமான ஜீவன அக்ஷரமெனறும சொலலபபடு
கினறன சரீரம ஜீவன பிரமமம இம மூனறனுள சரீரமும ஜீவ
னும முறறும ஒவவொனறுககும வெவவேறாக இருககினறன
(ஸருஷடிககு) முன (சாஸதிரததால) காணபபடட பிரமமதேவா,
(ஆகாய முதலான) எலலாப பூதஙகளையும ஸதாவரஙகளையும ஜஙகமங
களையும படைததா என்று பழமையான வேதம கூறுகிறது அந
தப பிதாமஹரானவா அநதச சரீரததிறகுக கால அளவையும
பிராணிகளுககுப் பல பிறவிகளில சுழலவதையும திருமபிவருதலையும
அமைததா முன ஜனமததிய தனது நிலைமையை அறிநத ஒரு
மேதாவிபோல நான சொலவன எலலாம உணமையாக இருககும
எவன ஸுகததையும துககததையும அநிததியமாகவும் சரீரததை
அசுத்த வஸதுககளால அமைந்ததும் அழிவுளளதும காமாவினால்

[1] வேறு பாடம

..கப பாககிருனே ஸுகமெலலாம் துககமா
..ு நினைககிருனே அவன கோரமானதும எவ
..முடியாததுமான ஸமஸார ஸமுததிரததைத
..னம மாணம எனனும் ரோகஙகளால வியாபிககப
..பவ தானததை அறிநதவனுமானவன சைதனயமுள்ள
..பிராணிகளிடததில சைதனயததை ஸமமாகப பாககிறுன ஸாதுக
களில சிறநதவனே ! ஆகையால, எவன ஒருவன மேலான பதததைத
தேடிககொணடு (விஷயஙகளில) வைராகயததை அடைகிருனே அவ
னுககு உபதேசிகக வேணடியதை உளளபடி சொலலுவேன பிராம
மண ! இனி, சாஸவததனும அழிவறறவனுமான ஆதமாவைபபறறிய
உததமமான ஞானததை நான சொலலுகிறேன இதனை முழுதும
தெரிநதுகொள

இருபதாவது அதயாயம

அஙகீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸித்தர் மோக்ஷஸாதன முதலியவற்றைக்
காஸயபருக்குக் கூறியது)

எவன ஏகாநதஸதலததில உடகாரநதுகொணடு பேசாமலும
ஒனறையும ஆலோசியாமலும முனமுன உளளதை விடுகிருனே
அவன [1] காமமறறவனுவான எலலாரையும மிததிராககொணட
வனும எலலாவறறையும ஸஹிபபவனும சிதததை அடககுவதில
பறறுதலுளளவனும இநதிரியஙகளை வெனறவனும பயமும கோபமு
மறறவனும காமமறறவனுமான மனிதன வீடு பெறுவான எவன
எலலாப பிராணிகளிடததிலும தனனிடததிறபோல நடநதுகொள
பவனும அடககமுளளவனும சுததனும எபபொழுதுமே நீதிதவரு
மல நடபபவனும இநதிரியஙகளை அடககினவனும காவமும அபிமா
னமும அறறவனுமாயிருககிருனே அவன எலலாவறறிலிருநதும் விடு
தலை அடைநதவனே எவன ஜீவிததிருபபதிலும மரிபபதிலும
ஸுகததிலும துககததிலும லாபததிலும அலாபததிலும நணபனிடத
திலும பகைவனிடததிலும ஸமமாக இருககிருனே அவன விடுதலை
அடைகிறுன ஒனறையும விருமபாதவனும ஒனறையும அவமதி
யாதவனும துவநதுவமறறவனும ஆசையறற மனமுளளவனுமாக
இருபபவன எவவகையிலும முகதனே பகைவரும உறவினரும மக

---

1 'பநதததிலிருநது விடுபடடவனுவான' எனபது வேறு பாடம்

களும [1] இலலாதவனும அறம பொருளின ... டததிலும பறறிலலாதவனுமாக இருபபவ ... எவன தாமமும அதாமமும அறறவனும பா ... பவிததது) அழிததவனும [2] தாதுககள குறைந ... கின மனமுளளவனும துவநதுவமறறவனுமாக இரு ... விடுதலை அடைகிறான காமஙகளும ஆசையுமறறவனும உலகததை நிலையறறதும தன நிலைமையிலிராததும எபபொழுதும தனவசமறற தும பிறபபும மூபபும மரணமுமுளளதுமாகப பாாபபவனும எப பொழுதும வைராககயமுளள புததியுளளவனும தனனிடததிலுளள தோஷஙகளை நனறாகப பாாபபவனுமாக இருபபவன சீககிரததில ஆதமாவைப பநதததினினறும விடுபடடதாகச செயகிறான கநத மும ரஸமும ஸபாசமும சபதமும பநதமும ரூபமும அறறதும (எளிதில) அறியமுடியாததுமான ஆதமாவைக கணடவன மோகஷ மடைகிறான எவன [3] ஐநது பூதஙகளின குணஙகளும (ஸூகஷம) சரீரமும பறறுதலும குணஙகளும இலலாததும குணஙகளை அனு பவிபபதுமான ஆதமாவைப பாாககிறானோ அவன மோகஷம அடை கிறான எவன சரீரததாலும மனததாலும உணடான எலலா ஸங கலபஙகளையும புததியினால விலககி விறகறற அககினிபோல மெலலச சாநதியை அடைநதவனும எலலா [4] ஸமஸகாரஙகளும துவநதுவங களும பநதமுமறறவனுமாகி இநதிரிய ஸமூகததைத தவததில செலுததுகிறானோ அவன முகதனே எலலா ஸமஸகாரஙகளாலும விடபபடடவன பிறகு ஸநாதனமும மேலானதும மிகக சாநதமான தும அசைவறறதும நிததியமானதும அழிவறறதுமான பிரமமததை அடைகிறான உலகததில யோகிகள எதனை அறிநது தமமை ஸித தாகளாகப பாாககிறாாகளோ மிகச சிறநததான அநத யோக சாஸ திரததை இனிமேல சொலலுகிறேன எநத யோகஙகளால எப பொழுதும தியானம செயபவன ஆதமாவைத தனனிடததில பாாக கிறானோ அவறறின உபதேசததைச சொலலுகிறேன அதனை உளளபடி எனனிடமிருநது தெரிநதுகொள இநதிரியஙகளை (விஷ

[1] ‘ அவாகளிடம பகையும ஸநேஹமுமறறவன ’ எனபது கருதது

[2] ‘ மறுபடியும மறுபடியும பிறபபைத தரககூடிய ஐநது பூதஙகளும குறைநதுவிடடமையால நனகு அடஙகின மனமுளளவனும ’ எனபது பழைய உரை

[3] ஸதூலசரீரம

[4] முன பாவிருததியினாலுணடானதும பிறகாலம பாவிருததிககுக காரணமுமான வாஸனை

மனததை ஆதமாவினிடததில நிலைநிறுதத
டுநதவமபுரிநது பிறகு மோக்ஷயோகததை
தவம செயபவனும நிதயமான வஸதுவை
ளவனும டமபமும அகஙகாரமுமறறவனும
ாமமணன மனததாலபரமாதமாவைத தனனிடத
கிறுன அநத ஸாதுவானவன சிதததைப பரமாதமாவி
னிடததில செலுததச சகதியுளளவனுயிருநதால அபபொழுது
அவன பிரமமததை அடைவிககும தியானமசெயயும தனமையுளள
வனுக இருநதுகொணடு பரமாதமாவைத தனனிடததில பாாககிறுன
ஏவன எபபொழுதும அடககமும தியானமுமுளளவனும தைாய
முளளவனும இநதிரியஙகளை வெனறவனுமாக இருககிறுனே ; அவன
நனகு யோகமசெயது மனததால பரமாதமாவைப பாாககிறுன ஒரு
மனிதன ஸவபனததில கணடவனை (விழிததுககொணட பின)
பாாதது (ககனவில கணடவன) இவனெனறு பாாபபதுபோல, நன
ருக யோகம செயபவன (யோகம செயயுமபொழுது பரமாதமாவை
உலகஸவருபமாகக கணடு யோகம நினறபினனும) பரமாதமாவை
அவவிதஸவருபமுளளவாபோலவே பாாககிறுன முஞசததிலிருநது
ஈாககை வேறுபடுததிக காடடுவதுபோல யோகியானவன ஆதமா
வைத தேகததிலிருநது வேறுபடுததிப பாாககிறுன. முஞசததைச
சரீரமாகவும இஷீகததை ஆதமாவைபபறறிய மாயையாகவும
சொலலுகிறுாகள யோகததைத தெரிநதவாகளால இது மிகசசிறநத
உதாரணமாகச சொலலபபடடிருககிறது சரீரியான (யோகியான)
வன எபபொழுது தனனை யோகியாக நனகு பாாககிறுனே அப
பொழுது அவனுககு மூவுலகஙகளுககும பிரபுவாயிருநதாலும ஒரு
வனும பிரபுவலலன (அநத யோகியானவன) மூபபுச சாககாடுகளை
விலககி இஷடபபடி வெவவேறு சரீரஙகளை அடைகிறுன , துககப
படவுமாடடான , ஸநதோஷபபடவுமாடடான இநதிரிய ஜய
முளள யோகியானவன தேவாகளுககும தேவனுபிருககும தன
மையைப பெறுவான , நிலையறறதான சரீரததை விடடு அழிவறற
பிரமமததையுப அடைவான உலகஙகள அழியுமபோதும அவ
னுககுப பயம உணடாகிறதிலலை பிராணிகள கஷடபபடுமபோதும
அவன ஒனறுலும கஷடபபடான ஆசையறறவனும சாநதமான
மனமுளளவனுமான யோகியானவன, சோகததயினுலும ஸநேகததி
னுலும உணடானவைகளும கோரமுமான துககம சோகம எனனும
மலஙகளால நிலைகுலையமாடடான , இவனை ஆயுதஙகள் அடிகக
மாடடா இவனுககு மரணமும இலலை இதைக காடடிலும

மேலானஸுகம ஒனறும உலகததில ஓரிட
அவன ஆதமாவை நனகுயோகமுளளதா
னிடததிலேயே நிலைபெறறிருபபான. அவ
அறறவனுகி ஸுகமாக நிததிரையும செய
சரீரததைவிடடு இஷடப்படி (வேறு) சரீரஙகளை
வான அவன (யோகததாலாகிய ஐஶவாயததை) அனு ம
போது (யோகததிலிருநது) வைராககியததை எவவிததததிலும அடை
யககூடாது நனறுக யோகம செயதவன எபபொழுது பரமாதமா
வைத தனனிடததிலேயே பாாககிறுனே அபபொழுதே ஸாக்ஷாத
இநதிரனுடைய பதவியையும விருப்பமாடடான பிரமமததை
அடைவிககும தியானமசெயயும ஸவபாவமுளளவன யோகததை
அடையும விததததைக கேள வேதாநதஶரவணமசெயது அவ
வுபதேசததை ஆலோசிதது எநதச சரீரததில வஸிககிறுனே அந
தச சரீரததிறகுள மனததை நிறுததவேணடும, வெளியில செலுத
தக கூடாது சரீரததினுளளிருநதுகொணடு வாஸம செயவதற
கேறறதான மூலாதாரம முதலான சகரஙகளுள ஒனறில காமேநதிரி
யஙகளுடனும ஞானேநதிரியஙகளுடனும கூடின மனததை நிலை
நிறுததவேணடும (அநதச) சகரததில தியானமசெயது எலலாமா
யிருககும பிரமமததை அவன [1] எநதக காலததில பாாககிறுனே
அநதககாலததில அவனுடைய மனமும வெளியிலுள்ள ஒனறையும
அறிகிறதிலலை ஜனஙகளிலலாத வனததில சபதமிலலாத இடத
தில இநதிரியஙகளின கூடடததை நனறுக அடககிச சரீரததிறகு
வெளியிலும உளளிலும நிறைநதிருககும பிரமமததை ஒருவழிப
படட மனமுளளவனுக இருநதுகொணடு தியானம செயயவேண
டும [2] பறகளிலும தாதுவிலும நாவிலும நாவின்கீழபபககததிலும
கணடததிலும ஹிருதயததிலும [3] ஹிருதயபநதனததிலும தியானம
செயயவேணடும' எனறேன [4] மதுஸூதனரே! எனறுல இவவிதம
சொலலபபடட மேதாவியான அநதச சிஷயன மறுபடியுமே சொலல
மிககக்டினமான இநத மோக்ஷதாமததைபபறறி வினவலானுன.

---

1 வேறு பாடம

2 'பறகளால எடிததுத தினனக கூடிய உணவுகளிலும.' எனபது பழைய உரை

3 நாடிகள எனபது பழைய உரை

4 விததா காஶயபருககுச சொனனதாக ஆரமபிதது இஙகு பிராம மணா -கிருஷ்ணரை அழைததுத தாம சிஷயனுககுச சொனனதாகச சொலலியிருககிறது

படட இநத அனனமெலலாம வயிறறில
து? எவவிதம ரஸமாகிறது? எவவிதம ரகத
மாமஸததையும மேதஸையும நரமபுகளையும
வாறு வருததிசெயகிறது? பிராணிகளுககு
ளெலலாம எவவிதம விருததிஅடைகினறன? சரீர
விருததியடையுமபோது பலம எவவிதம விருததியடை
றது? மலஙகளைத தனிததனியாக வெளிப்படுததுவதும அடககு
வதும எவவிதம? இநத ஆதமாவானவன மூசசுவிடுவதும மூசசை
உளளே இழுபபதும எதனால? இநத ஆதமா சரீரததில எநத
இடததை அடைநதிருககிறான? ஜீவன எவவிதம சேஷடையுளளவ
னுககு சரீரததைத தாஙகுகிறான? [1] மறுபடியும எவவித வரண
முளளதும எபபடிபபடடதுமான சரீரததை அடைகிறான? பகு
வானே! குறறமறறவரே! நீர இதனை எனககு உளளபடி சொலல
வேணடும' எனறு வினவினான மாதவரே! சிறநதகைகளுளள
வரே! பகைவரை அடககுகிறவரே! அநத அநதணனால இவவிதம
வினவபபடட நான (குருவினிடமிருநது) கேடடபடி மறுமொழி
கூறினேன

'ஒருவன தனவீடடில ஒருபாணடததை வைததுவிடடு அத
னைத தேடுவதுபோல சலனமறற இநதிரியஙகளால மனததைத தன
சரீரததினுள செலுததி அஜாகரதையினறி அவவிடததில ஆதமா
வைத தேடவேணடும இவவிதம எபபொழுதும முயறசியுளளவ
னும ஸநதோஷமுளள மனமுளளவனுமான மனிதன எநதப பிரம
மததைக கணடால பிரதானததை அறிநதவனாவனோ அநதப பிரம
மததை அடைவான இநதப பரமாதமாவை நேததிரததினாலும
மறறுமுளள எலலா இநதிரியஙகளாலும அறிய முடியாது. மன
மாகிற சிறநத தீபததினாலேயே காணலாம அவா எஙகும கைகளும
பாதஙகளுமுளளவா, எஙகும கணகளும தலைகளும முகஙகளு
முளளவா எஙகும காதுகளுளளவா. உலகததில எலலாவறறை
யும வியாபிததுககொணடிருககிறாா [2] ஜீவனானவன சரீரததைக
காடடிலும வேறான ஆதமாவை நனறாகததெரிநதுகொணடு அவவித
மான தன சரீரததை (பபறறிய அபிமானததை) விடடுச சுததஸவ

1 வேறுபாடம

2 'யோகியான ஜீவன (மரணகாலததில) சரீரததிலிருநது தான
வெளிபபடுவதை அறிவான (அபபொழுது) அவன அநதததேகததை
விடடுவிடடுப பிரமமததை அடைவான' எனறும கொளளலாம

ரூபியான பிரமமததை அடையவேணடுமெ
பவனபோலப பரமாதமாவைபபாாபபான
விதம ஆசரயிததுப பிறகு [1]மோக்ஷமடைகிற
டனே! இநத எலலா ரஹஸயததையும நான உ
நான செலல அனுமதி கேடகிறேன பிராமமண
செல' எனறேன - கோவிநதரே! அபபொழுது எனனால
சொலலபபடடவனும சிறநத தவமுளளவனும பிராம்மணனும
அநதச சிஷயன ஸமசயமறறவனுகி இஷடபபடி சென்றான' எனறு
- குநதிபுததிர! அநதப பிராமமணஸரேஷடா அபபொழுது எல
லைபபாாதது மோக்ஷதாமததைபபறறிய இவவிதமான வாககியததை
நன்றுகசசொலலிவிடடு அவவிடததிலேயே மறைநதாா பாாதத! நீ
இதனை ஸாவதானமான மனததுடன கேடடாயா? அபபொழுதும நீ
தேரிலிருநதுகொணடு இதனையே கேடடாய பாாதத! வேறுஞாபக
முளளவனுல இது தெரிநதுகொளளமுடியாதெனறு நான எணணு
கிறேன, (வேறுவிஷயததில) பறறுதலறறவனும பரிசுததமானசித்த
முளளவனுமான மனிதனுல தெரிநதுகொளளததககது பாதஸ
ரேஷட! தேவாகளுககும மிகக ரஹஸயமான இதனைச சொனனேன
பாாதத! இவவுலகில எபபொழுதாவது மனுஷயன இதனைககேடட
துணடா? குறறமறறவனே! உனனைததவிர வேறுமனிதன இதனைக
கேடகததககவனலலன வேறு விஷயததிற பறறுளள சிததமுளள
மறறவனுல இது அறிய முடியாதது குநதீகுமாரனே! புணணிய கா
மஙகளைச செயதவாகள தேவலோகததில வியாபிததிருககினறனா.
மனிதாகள தமககுமேலிருபபதெனனும இது தேவாகளுககு இஷட
மாக இருககவிலலை பாாதத! எது ஸனாதனமான பிரமமமோ, எதை
அடைநதவன துககததைவிடடு எபபொழுதும ஸுகமுளளவனுகி
அமிருதனுக இருககும தன்மையை அடைகிறுனே, அது உயாநத
கதியனறே? இழிவான ஜாதியில பிறநதவாகளாயிருநதாலும ஸதிரீ
களாயிருநதாலும வைஸயாகளாயிருநதாலும சூததிராகளாயிருநதா
லும (ஆதமதரிசனமெனனும) இநதத தாமததை அடைநதால உத
தம கதியை அடைவாாகள பாாதத! பல சாஸதிரஙகளைக கறறவா
களும தமககுரிய தாமஙகளில பறறுதலுளளவாகளும பிரமமலோ
கததை உயாநதகதியாகக கொணடவாகளுமான பிராமமணாகளும
க்ஷததிரியாகளும உததம கதியை அடைவாாகளெனபதில எனன
ஸநதேஹம? காரணஙகளுளள இநதத தாமததையும இதனை அடை

1 'மயி' எனனும சொல விடபபடடது

...யும ஸிததியையும பயனையும மோக்ஷததை-
...தியையும சொனனேன பரதஸரேஷடனே ! ...கம வேறொனறுமிலலை பாணடவ ! (நீ இதை) ...முளளவனுககு கேடடாய எநத மனிதன உல...வளளி முதலிய ஸாரமானபொருளகளைப புலபூணடு மு... இழிவானபொருளகளைபபோல விடடுவிடுகிறுனே அவன இநத உபாயஙகளால சீககிரமாக உயாநதகதியை அடைகிறுன பாரதத ! இவவளவுதான சொலலக கூடியது [1] இதறகுமேல ஒனறு மிலலை ஆறு மாஸம எபபொழுதும யோகம செயகிறவனுககு யோகம ஸிததிககிறது

இருபததோராவது அதயாயம

அநுகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பூதங்கள் பிராணன் முதலியவற்றைப்பற்றித் தம்பதிகள் பேசிக்கொண்டதை அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது)

பாரதத ! பரதாகளுள சிறநதவனே ! இநத விஷயததில ஒரு கணவனுககும மனைவிககும நடந்த ஸமவாதமாகிய பினவரும பழைய இதிஹாஸததையும உதாகரிககினறனா ஞான விஜஞானஙகளின கரையை அடைநதவரும ஏகாநதஸதலததில உடகாாநதிருபபவரும தன கணவருமான ஒரு பிராமமணரைப பாாதது அவருடைய மனைவியான ஒரு பிராமமணி சொலலலானள

'(அகனிஹோதர முதலான) காமஙகளைவிடடு உடகாாநதிருபப வரும எனனிடததில தயையிலலாதவரும (எனககு உமமைத தவிர வேறுகதியிலலை யெனபதைத) தெரிநது கொளளாதவருமான உம மைப பதியாக அடைநத நான எநதலோகததை அடையபபோகி றேன ? மனைவிகள கணவாகளால ஸமபாதிககபபடட உலகஙகளை அடைகிறாகளெனறு நாம கேடடிருககிறேும -உமமை நான-பாததா வாக அடைநது எநதக கதியை அடையப போகிறேன ?' எனறுள இவவாறு சொலலககேடடவரும சாநதமான சிததமுளளவருமான அநதப பிராமமணா, அவளைபபாாததுச-சிரிததுககொணடு; 'நலல அதிாஷடமுளளவளே ! குறறமறறவளே ! உன்னுடைய இநதவாாத தையில நான அஸூயையபபடவிலலை கிரஹிககததககதும பாாக கததககதும கேடகததககதுமாக எநதக் கா்மம இருககிறதோ

1 வேறுபாடம

அதனையே காமனு செயபவாகள, 'காமா
யிககினறனா ஞானமினறிக காமஙகளை ச
தையே அடைகினறனா இவவுலகில [1] உ
காமமிலலாமை காணபபடமாடடாது சரீரத
வாககாலும செயயபபடும நலவினையும தீவினையும
சரீர வேறறுமைகளுககு (ககாரணமாகப) பிராணிகளிடத
கினறன பாாககவும கேடகவும கூடிய காமஙகள [2] ராகஷஸாகளால
கெடுககபபடுமபோது அதனுல நான (வைராகயமடைநது) [3] ஆதமா
வுககு இருபபிடமான ஓா [4] இடததைப புததியினுல பாாததுக
கொணடேன அவவிடததில துவநதுவமறற அநதப பிரமமம
இருககிறது அவவிடததில [5] ஸோமன [6] அகனியுடன வஸிககிறுன
புததியைத தூணடுகிறவனும பிராணிகளைத தரிககிறவனுமான வாயு
எபபொழுதும ஸஞசாரம செயகிறுன அவவிடததில பிரமமதேவா
முதலானவாகளும, நலலவிரதமும சாநதமான மனமுமுளளவாகளும
இநதிரியஙகளை ஜயிததவாகளுமான விதவானகளும ஜாகரதையுளள
வாகளாக அக்ஷரமான அநதப பிரமமததை உபாஸிககிறுாகள
அநதப பிரமமததை மூககினுல மோககமுடியாது, நாவினுல ருசி
பாாகக முடியாது அநதப பிரமமததை தவககினுல தொடமுடி
யாது மனததினுலமடடும அறியலாம அது, கணணுல பாாககமுடி
யாதது, செவிபபுலனுககு விஷயமாகாத ஒரு வஸது, கநதமறறது,
ரஸமறறது, ஸபாசமறறது, ரூபமறறது, சபதமறறது, ஸருஷடி
முதலான வியாபாரஙகள அநதப பிரமமததினிடமிருநதே உணடா
கினறன இவவுலகமானது அநதப பிரமமததினிடம நிலைபெற
றிருககிறது பிராணனும அபானனும ஸமானனும வியானனும
உதானனும அநதப பிரமமததினிடமிருநதே உணடாகினறன,
அநதப பிரமமததினிடததிலேயே லயமடைகினறன ஸமானனுக
கும வயானனுககும நடுவில பிராணனும அபானனும ஸஞசரிககின

---

1 'முஹூாததகாலஙகூடக கா்மமிலலாமலிருகக முடியாது' என
பது வேறுபாடம 2 'தாஜனாகளால' எனபது பழைய உரை

3 'சரீரததிலுளள' எனறும கொளளலாம

4 'புருவஙகளுககும மூககுககும நடுவிலுளள இடம' எனபது
பழைய உரை.

5 'இடா' எனபது பழைய உரை

6 'பிஙகளா' எனபது பழைய உரை

னும [1]லயமடைநதால ஸமானனும வியான அபானனுககும பிராணனுககும நடுவில கொணடிருககிறது. அதனால, படுததுக னப பிராணனும அபானனும விடுகிறதிலலை. காத காரணததால அதனை உதானனெனறு ...ாகள ஆகையினால, பிரமமவாதிகள தவததை அதனிட மிருநது உணடானதாக நிசசயிககினறனா ஒனறோடொனறு சோநது சரீரததில ஸஞசாரமசெயயும அநத எலலா வாயுககளுககும நடுவி லுளள ஸமானனுககு ஸதானமான நாபியின நடுவில வைசவானர னெனனும அககினியானது ஏழுவிதமாக அமைககபபடடிருககிறது. மூககு, நா, கண, தவககு, காது, மனம, புததி, இவைஏழும வைசவா நராகனியின ஜவாலைகள. மோககததககது, குடிககததககது, பாாககத் தககது, தொடததககது, கேடகததககது, நினைககததககது, அறியத தககது இவை ஏழும ஸமிததுககளெனறு கருதபபடடிருககினறன. மோபபவன பக்ஷிபபவன பாாபபவன தொடுபவன கேடபவன நினைப பவன அறிபவன இவவேழுபோகளும சிறநத ரிதவிககுககளாகினற னா நலல பாககியமுளளவளே! மோககததககதிலும குடிககததகக திலும பாாககததககதிலும தொடததககதிலும கேடகததககதிலும நினைககததககதிலும அறியததககதிலும எபபொழுதும (இவவிதம) பாாபபாயாக விதவானகளான ஏழுஹோதாககளும ஏழுவிதமான ஹவிஸுகளையும ஏழு அகனிகளில நனருக ஹோமமசெயது தானென னும பிரமமமாகிற காரணஙகளில பிருதிவிமுதலியவறறைப பிறபபிக கினறனா பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம, ஜலம, தேயு, மனம, புததி இவை ஏழும (அறிவு பிரகாசிபபதறகுக) காரணமெனறு சொலலப படடன ஹவிஸாக இருககும (மோககததககது முதலிய) எலலா விஷயஙகளும (இநதிரியஙகளாகிற) அகனிகளால உணடான [2] விஷய ஜஞானரூபமான புததிவிருததியை அடைநது சிததததில வாஸஞ் செயது (மறுபடி) தம காரணஙக(ளான இநதிரியஙக)ளில உணடா கினறன. அவைகள பூதஙகளைப படைககினறன [3] பிரளயததில அநதச சிததததிலேயே தகைடபபடுகினறன அதிலிருநது கநத முணடாகிறது அதிலிருநது ரஸம உணடாகிறது அதிலிருநது ரூபம உணடாகிறது அதிலிருநது ஸபாசம உணடாகிறது அதி

1 'புருவஙகளுககும மூககுககும நடுவில தகையபபடடால' என பது பழைய உரை

2 வேறு பாடம 3 ஸுஷுபதி காலததில

விருநது சபதம உணடாகிறது அதிலிருந
அதிலிருநது நிசசயபுத. தி உணடாகிறது
ஜனமாவை அறிகிறாகள புராதனாகளான
அறிநதுகொணடிருககினறனா அவாகளோ
பிரமமததின [1] ஆஹுதிகளால நிறைநதவாகளும
வாகளுமாக இருககினறனா

இருபததிரணடாவது அதயாயம்

அநுகீதாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பத்து இந்திரியங்க்ளின் குணங்களேயும்பற்றிப் பிராம்மண தம்பதிகளுக்கு நடந்த ஸம்பாஷணே)

இநதவிஷயததில புராதனமான இநத இதிஹாஸததையும எடுததுக கூறுகினறனா இதுவிஷயததில பதது ஹோதாககளின விதி எபபடிபபடடதெனபதைத தெரிநதுகொள பெணணே! காது தவககு கணகள நாககு மூககு காலகள கைகள உபஸதம பாயு வாககு எனறு பதது ஹோதாககள சபதம, ஸபாசம, ரூபம, ரஸம, கநதம, நடை, செயகை, ரேதஸையும மூததிரததையும விடுவது, மலததை வெளிபபடுததுவது, வாககம ஆகிய பததும ஹவிஸுகள பெணணே! திசைகள வாயு ஸூாயன சநதிரன பிருதிவி அகனி விஷணு இநதிரன பிரஜாபதி மிததிரன இபபததும அகனிகள பெணணே! பதது இநதிரியஙகளும ஹோதாககள ஹவிஸுகளெனனும பதது விஷயஙகளாகிற ஸமிததுககள பதது அகனிகளில ஹோமம செயயபபடுகினறன. [2] சிததமானது ஸருவமாகவும (ஸமஸகாரம அலலது புணய பாபஙகள) தனமாகவும பரிசுததமான ஞானம மிசசமாகவும இருககினறன ஞானததைக காடடிலும வேறான இவை

---

[1] 'தியானததால' எனபது கருதது 'ஆஹவானஙகளால' எனபது பழைய உரை

[2] ஸருவததால ஆஜயததை அகனியில ஹோமமசெயது ஸருவததையும தக்ஷிணைககாகத தனததையும தியாகம செயவதுபோலச சிததததால விஷயஙகளுடனகூடின இநதிரியஙகளைக காரணததிலடககிக காரணமான சிததததையும புணணியபாபஙகளையும விடடுப பரிசுததமும உததமமுமான ஞானததை அடையவேணடும சிததமும ஸமஸகாரம அலலது புண்ணிய பாபஙகளும விஷயஙகளை உணடுபணணுகினறன எனபது கருதது

...ன்று கேள்வி [1] ஞானத்தை விரும்புகிற
...சித்தத்திலிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ள
...றல் உண்டான சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள
...த்தில் அபிமானமுள்ளவனும் அறிபவனுமான
...இருக்கிறான் சரீராபிமானியான ஜீவன் ஹிருதய
... காா ஹபத்தியாக்னியாகிறான் அந்த அக்னியிலிருந்து
ஆஹவனீயமென்னும் மனமாகிற அக்னி உண்டாகிறது அதில்
ஹவிஸானது ஹோமம் செய்யப்படுகிறது அதிலிருந்து வேதமென
னும் வாக்கு உண்டாயிற்று அதை [3] மனமானது பார்த்தது.
(அதிலிருந்து) [4] வாணமற்றதான பிராணவாயு உண்டாயிற்று அது
மனத்தை அனுஸரித்தது' என்று சொன்னார்

பிராம்மண ஸதிரீ, 'என்ன காரணத்தினால் வாக்கு முதலில்
உண்டாயிற்று? எந்தக் காரணத்தால் மனம் பின்பு உண்டாயிற்று?
முந்தி மனத்தால் ஆலோசிக்கப்பட்டதைத் தானே வாக்கு அடை
கின்றது? எந்தச் சாஸதிர ஞானத்தால் பிராணனானது சித்தத்தை
அடைந்ததாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்? அது (ஸுஷுப்தியில்) என்ன
விருத்தியடைந்து விஷயங்களை அடையவில்லை? யார் அதனைத் தடுக்
கிறார்?' என்று வினவினள் பிராம்மணர் சொல்லத்தொடங்கினார்
'[5] அபானன் அந்தப் பிராணனுக்குப் பிரபுவாக இருக்கிறது ஆகை
யால், அதை (ஸுஷுப்தியில்) அபானனாகச் செய்கிறது அந்தப்
பிராணனுடைய கதியை மனத்தினுடைய கதிக்கு ஸாதனமாகச்
சொல்லுகிறார்கள் அதனால், மனமானது பிராணனுடைய கதியை
அபேக்ஷிக்கிறது நீ வாக்கையும் மனத்தையும்பற்றிய கேள்வியைக்
கேட்டமையால், உனக்கு அவைகளுடைய ஸம்வாதத்தையே
சொல்லுகிறேன் வாக்கு மனம் இரண்டும் [6] பூதாத்மாவினிடம்
சென்று, 'பிரபுவே! எங்களிருவருள் சிறந்தவன் யார்? சொல்லும்.
எங்களுடைய ஸந்தேஹத்தை நிவிருத்தி செய்யும்' என்று வின
வின அப்பொழுது, பகவான் வாக்கை நோக்கி, 'மனமதான சிறந

---

[1] அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது
[2] 'ரேதஸ் சரீரமாக மாறுகிறது அந்தச்சரீரத்தில் அதனைத் தரித்
துக்கொண்டிருப்பவன், அறிவுள்ள ஜீவன்' என்றும் கொள்ளலாம்
[3] 'மனோமயமான ஸூத்ராத்மா' என்பது பழைய உரை
[4], [5] வேறு பாடம்
[6] 'ஜீவன்' என்பது பழைய உரை

'த்து' என்று சொல்லினா பிறகு, வாக
'நான்தான் உமக்கு இஷ்டங்களைக் கொடு
விறறு (¹ பிராம்மணா அதனை நோக்கி) ²
மத்தையும் என்னுடைய இரண்டு ⁴ மன்னங்க
(அவைகளில்) ஸ்தாவரமானது என வசத்திலும் ஜங்கம
வசத்திலும் இருக்கின்றன உனக்கு விஷயமாகும் மந்திரமும் வா
ண்மும் ஸ்வரமும் ஜங்கமம் என்னும் மனமாகும் அதைக்காட்டிலும்
நீ மேன்மை பெற்றவளாகிறாய அழகாக இருப்பவளே! ஆகையால்,
நான் உன்னை அடைந்து க்ஷேமம் பெறத்தக்கவனாகிறேன் ஸரஸ
வதி! ஆகையால், தேறுதல் செய்துகொண்டு சொல்லுகிறேன் பெரிய
பாக்கியமுள்ளவளே! பிராணனுக்கும் அபானனுக்கும் நடுவில் வந்த
வாக்கானது எப்பொழுதும் இருக்கிறதோ அது ஸந்தோஷத்துடன்
என்னையும் பிராணனையும் விட்டுவிட்டுப் பிரம்மாவினிடம் சென்று,
'பகவானே! கிருபை செய்யும்' என்று சொல்லிற்று பிறகு, மறு
படியும் வாக்கை விருத்தி செய்துகொண்டு பிராணன் உண்டாயிற்று
வாக்கானது அதனால் பிராணனை அடைந்து ஒருபோதும் பேசுகிற
தில்லை (அந்த வாக்கானது) ⁵ கோஷிணியாகவும் ⁶ ஜாதநிரகோஷை
யாகவும் எப்பொழுதுமே பிரவருத்திக்கிறது அவ்விரண்டினுள்ளும்
கோஷிணியைக் காட்டிலும் நிரகோஷையே சிறந்ததாகும்
உத்தமமாகப் பிரகாசிக்கும் கோஷிணியானது பசுவைப்போலச்
சிறந்த பொருள்களைப் பெருக்குகிறது உபநிஷத்வாத்தையான
இந்த நிரகோஷையோ சாஸ்வதமும் நித்யஸித்தமுமான
மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறது சுத்தமான சிரிப்புள்ளவளே! ஸூக்ஷ்ம
மும் முயற்சியுள்ளவைகளுமான வாக்கு மனம் இவ்விரண்டினுக்கு
முள்ள ⁷ திவ்யமும் ⁸ அதிவ்யமுமான பிரபாவத்தாலாகிய

---

1 'மனமென்னும் பிராம்மணன்' என்பது பழைய உரை

2 'வெளியிலுள்ள இந்திரியங்களால் அறியத்தக்கது' என்பது பழைய உரை

3 'இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத ஸ்வாக்க முதலானவை' என்பது பழைய உரை

4 'மனத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டவை' என்பது கருத்து

5 சப்தமுள்ளது 6 சப்தமில்லாதது

7 'தேவர்கள் முதலானவர்களை வரவழைக்கக்கூடிய ஸாமாத்தியம்' என்பது பழைய உரை

8 'வ்யவஹாரமுதலான ஸாமாத்தியம்' என்பது பழைய உரை.

...என்று சொன்னார் ப்ராம்மணஸதீ, ' வாக்கி
...ருக்கும்போது [1] பேசவேண்டுமென்கிற இச
...விட்டு ஸரஸ்வதிதேவியானவள் அப்பொழுது
...சினாள்?' என்று வினவ, பிராம்மணர் சொல்ல
...ந்து பிராணனால் சரீரத்தினுள் உண்டாகிய பிராண
...ருந்து அபானனை அடைந்து உதானனுடன் கலந்து சரீரத்தை
விட்டு வியானனுடன் சேர்ந்து ஆகாயத்தையெல்லாம் வியாபிக்கிறது
பிறகு, ஸமானனிடத்தில் நிலைபெறுகிறது இவ்விதமே வாக்கு முத
லில் பேசிற்று ஆகையால், மனமானது ஸ்தாவரமாக இருப்பதால
சிறந்ததாகிறது அவ்விதமே ஸரஸ்வதிதேவியானவள் ஜங்கமமாக
இருப்பதால சிறந்தவளாகிறாள்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரியங்களின் தலைங்களையும் அவற்றுக்குத் மனத்தோடு
நடந்த விவாதத்தையும்பற்றிப் பிராம்மண தம்பதி
களுக்கு நடந்த ஸம்பாஷணை)

நல்ல பாக்கியமுள்ளவளே! இந்த விஷயத்திலும் ஏழுஹோ
தாக்களின் விதி எப்படிப்பட்டதென்பதைப்பற்றிப் பழமையான
இந்த இதிஹாஸத்தையும் உதாஹரிக்கின்றனர் காரணம் சக்ஷுஸ்
ஜிஹ்வை த்வக்கு ஶ்ரோத்ரம மனம புத்தி என்னும் இந்த ஏழு
ஹோதாக்களும் தனிமையான ஆஶ்ரயமுள்ளவைகள் ஸூக்ஷ்மமான
[2] இடத்தில் இருக்கும் இவைகள் ஒன்றையொன்று பார்க்கிறதில்லை
கல்யாணி! இந்த ஏழுஹோதாக்களையும் ஸ்வபாவமாக இருப்பவைக
ளாக நீ தெரிந்துகொள்' என்று சொன்னார் ப்ராம்மணி, 'பகவானே!
பிரபுவே! ஸூக்ஷ்மமான இடத்திலிருக்கும் அவைகள் எவ்விதம்
ஒன்றையொன்று பாராமல் இருக்கின்றன? எவ்வித ஸ்வபாவமுள்ள
வைகள்? இவற்றை எனக்குச் சொல்லும்' என்று வினவ, பிராம
மணர் சொல்லத்தொடங்கினார்

[3] 'குணங்களை அறியாமை அவிஜ்ஞானமாகும் குணங்களை
அறிவது அபிஜ்ஞதையாகும் இவைகள் ஒருபொழுதும் ஒன்று மற்
றொன்றின்குணங்களை அறிகிறதில்லை. நாக்கும் கண்ணும் காதும்
த்வக்கும் மனமும் புத்தியும் கந்தங்களை அறிகிறதில்லை, மூக்கு

---

1 வேறுபாடம　　2 வேறுபாடம　　3 வேறுபாடம

அககந்தஙகளை அறிகிறது மூககும கண
மனமும புததியும ரூபஙகளை அறிகிறதிலலை
அறிகிறது மூககும நாககும கணணும காத
ஸபாசஙகளை அறிகிறதிலலை, தவககு அவைக
கும நாககும கணணும தவககும மனமும புத
அறிகிறதிலலை, காது அவைகளை அறிகிறது மூககும
கணணும தவககும காதும புததியும ஸஙகலபஙகளை அடைகிற
திலலை, மனம அவைகளை அடைகிறது மூககும நாககும கணணும
தவககும காதும மனமும நிசசயததை அடைகிறதிலலை, புததி
யானது அதனை அடைகிறது பெணணே! இநத விஷயததிலும
இநதிரியஙகளுககும மனததுககும நடநத ஸமவாதமான புராதன
மான இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககினறனா

மனம, 'நானிலலாமல மூககு மோககிறதிலலை நாககு ரஸததை
அறிகிறதிலலை கண ரூபததை அறிகிறதிலலை துவககு ஸபா
சததை அறிகிறதிலலை நானிலலாமல, காது எவவிதததிலும
சபதததை அறிகிறதிலலை (ஆகையால) நான எலலாபபூதஙக
ளுளளும மிகசசிறநதவனும ஸனாதனனுமாக இருககிறேன ஜனஙக
ளிலலாத வீடுகளபோலவும ஜவாலைதணிநத அககினிகளபோலவும
நானிலலாத இநதிரியஙகள ஒருபோதும பிரகாசிககிறதிலலை நானில
லாவிடடால எலலாபபிராணிகளும முயறசியுளளவைகளான இநதிரி
யஙகளாலும குணஙகளெனனும விஷயஙகளை, ஈரமுளளவைபும
உலாநதவையுமாயிருககும விறகுகள (ஒனறையும அறியாததுபோல)
அறிகிறதிலலை' எனறு சொலலிறறு இநதிரியஙகள, '(மனமே!)
நாஙகளிலலாமல நீ எஙகளுடைய விஷயஙகளாகிற போகஙகளை
அனுபவிபபாயானால, நீ எணணியபடி இது இவவிதமே உணமை
யாகும நாஙகள லயமடைநதிருககுமபோது நீ போகஙகளை அனுப
விததுப பிராணனைத தரிககககூடிய திருபதி ஏறபடுமானால நீ
எணணியவணணம இது உணமையாகும அலலது, நாஙகள
லயததைஅடைநது விஷயஙகளிலிருககுமபோது நீ ஸஙகலபததினால
மடடும போகஙகளை உளளபடி அனுபவிபபாயானால், நீ எணணிய
படி இது உணமையாகும அலலது, எஙகள விஷயஙகளில எப
பொழுதும ஸிததியானது, (உனனால உணடாவதாக) நீ நினைபபா
யானால், மூககினால ரூபததையும, நேததிரததால ரஸததையும, காதி
னால கநதஙகளையும, நாவினால ஸபாசஙகளையும, துவககினால சபதததை
யும, புததியினால ஸபாசததையும அறிவாயாக மிகக ஜாபபலா
களான எஙகளுடைய நியமஙகள பலமுளளவைகளும பிறருககு

ருக்கின்றன நீ புதியனவான போகங்களை க்கத்தகுந்தவனல்லை சிஷ்யனானவன் வேதாந்த ம ஆசாரியரிடம் சென்று அவரிடம் கேட்ட டு வேதாந்தத்தைச் சிந்திப்பதுபோல நீ எங் ப்பட்டவைகளும் கனவிலும் விழிப்பிலும் அனுப ட்டுச் சென்றவைகளுமான விஷயங்களை இவ்விதம் நினைக்கி றுய மனவருத்தமுள்ளவைகளும், மனோபலமற்றவைகளுமான பிரா ணிகளுக்கு எங்கள் விஷயமான காரியம் செய்யப்பட்டபொழுது உயிர் வாழ்தல் காணப்படுகிறது ஒருவன் அனேகமான ஸங்கல்பங்களை நினைத்தாலும் ஸ்வப்னங்களை அனுபவித்தாலும், அனுபவிக்கவேண்டு மென்ற இச்சையால் பீடிக்கப்பட்டு விஷயங்களைக்குறித்தே செல்லு கிறான் பாஹ்யேந்திரியங்களில்லாததுபோலிருக்கும் ஹிருதயாகாசத் தில் நாள்தோறும் பிரவேசித்து ஸங்கல்ப போகங்களென்னும் விஷ யங்களை அனுபவியாமல் மனம் லயமடைந்திருக்கும்போது ஜ்வலிக் கின்ற அக்கினியானது விறகு இல்லாதபோது தணிவதுபோலச் சாந் தியை அடைகிறான் [1] நாங்கள் எங்களுடைய குணங்களைக் கிரஹிக் கிறோம் ஒருவனுடைய குணத்தை மற்றொருவன் அறிகிறதில்லை. நாங்களில்லாமல் (உனக்கு) ஸங்கல்பம் என்னும் ஞானம் உண்டாகிற தில்லை அந்த ஸங்கல்பஞானம் இல்லாவிட்டால் உனக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாகிறதில்லை' என்றன

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

அநுகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிராணுபானங்களின் சிறப்பின் விவாதத்தைப்பற்றிய
பிராம்மண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

நல்ல அழகுள்ளவளே! இந்த விஷயத்தில் ஐந்து ஹோதாக்க ளுடைய விதி இவ்வுலகில் எப்படி இருக்கிறதென்பதைப்பற்றிய புராதனமான இந்த இதிஹாஸத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றனர் வித் வான்கள், பிராணன் அபானன் உதானன் ஸமானன் வியானன் ஆகிய இவ்வைந்து ஹோதாக்களைப்பற்றியும் அவற்றின் மேன்மையைப்பற் றியும் அறிவார்கள்' என்று சொன்னார் பிராமமணி, 'இயற்கையினால் ஏழு ஹோதாக்களென்று முந்தி நான் எண்ணியிருந்தேன் ஐந்து ஹோதாக்களென்பதையும் அவற்றின் மேன்மையையும் சொல்லும்'

---

[1] வேறு பாடம்

என்று வினவ, பிராமமணா சொலலத தெ
தரிககபபடட வாயு பிறகு அபானனுக ஆகி
கபபடட வாயு பிறகு வியானனுகிறது வியா
வாய பிறகு உதானனுகிறது உதானனுல
பிறகு ஸமானனுகிறது அவைகள முறகாலததி
தவரான பிதாமஹரிடம சென்று, 'எஙகளுககுள எவன
னெனபதைச சொலலும அவனே எஙகளுள சிறநதவனுகடடும'
என்று வினவின பிரமமதேவா, 'பிராணிகளுடைய சரீரததில எது
லயமடைநதால எலலாப பிராணனகளும லயமடைகினறனவோ,
எது கிளமபினுல மீணடும ஸஞசரிககினறனவோ அதுவே சிறந
தது இஷடமான இடததிறகுச செலலுஙகள' என்று சொனனுா.
பிராணன, 'பிராணிகளுடைய சரீரததில நான லயமடைநதால
எலலாப பிராணனகளும லயமடைகினறன, நான கிளமபினுல மீண
டும ஸஞசரிககினறன நானதான சிறநதவன நான லயமடை
கிறேன, பாருஙகள' என்று சொலலிறறு பிறகு, பிராணன
லயமடைநதது, மறுபடியும ஸஞசரிததது கலயாணி! மறு
படியும, ஸமானனும உதானனும (பிராணனைப பாாதது),
'பிராண! நீ இநதச சரீரததில எஙகளைபபோல இதை யெலலாம
வியாபிததுககொணடிருககவிலலை நீ எஙகளுககுச சிறநதவனல
லன அபானனதான உனனுடைய வசததிலிருககிறுன' என்று
வாாததையைச சொலலின மறுபடியும, பிராணன ஸஞசரிததது
பிறகு, அபானன, 'பிராணிகளுடைய சரீரததில நான லயமடைந
தால எலலாப பிராணனகளும லயமடைகினறன, நான கிளமபினுல
மறுபடியும ஸஞசரிககினறன நானதான சிறநதவன நான லய
மடைகிறேன, பாருஙகள' என்று சொலலிறறு பிறகு, வியானனும
உதானனும (அவவிதம) பேசுகினற அநத அபானனைபபாாதது,
'அபான! நீ சிறநதவனலலை பிராணனனறே உனககு வசபபடடிருக
கிறுன' என்று சொலலின பிறகு, அபானன ஸஞசரிததது மறுபடி
யும, வியானன அநத அபானனைபபாாதது, 'நான எநதக காரணததி
னுல எலலோருககும சிறநதவனுக இருககிறேனெனபதைக கேள
பிராணிகளின சரீரததில நான லயமடைநதால எலலாபபிராணனக
ளும லயமடைகினறன நான கிளமபினுல மறுபடியும ஸஞசரிககின
றன நானதான சிறநதவன நான லயமடைகிறேன, பாருஙகள'
என்றுசொலலிறறு பிறகு, வியானன லயமடைநதது, மறுபடியும
ஸஞசரிததது பிராணனும அபானனும உதானனும ஸமானனும்

...வியான! நீ எஙகளுககுசசிறநதவனலலன.
...ருககிறுன' எனறு சொலலின மறுபடியும,
...ஸமானன மறுபடியும, 'எநதக காரணத
...மு சிறநதவனெனபதைக கேளுஙகள பிராணி
...ல நான லயமடைநதால் எலலாப பிராணிகளும
லய...கினறன நான கிளமபினல மறுபடியும ஸஞசரிககினறன.
நானதான சிறநதவன நான லயமடைகிறேன்; பாருஙகள' எனறு
சொலலிறறு பிறகு, ஸமானன லயமடைநதது மறுபடியும ஸஞ
சரிததது பிராணனும அபானனும உதானனும வியானனும அநத
ஸமானனைநோககி, 'ஸமான! நீ சிறநதவனலலன வியானனதான
உன வசததிலிருககிறுன' எனறன பிறகு, ஸமானன ஸஞசரிததது.
உதானன அநத ஸமானனைபபாாதது, 'நான எநதககாரணத
தால எலலோரிலும சிறநதவனெனபதைக கேளுஙகள பிராணிக
ளுடைய சரீரததில நான லயமடைநதால எலலாபபிராணனகளும
லயமடைகினறன, நான கிளமபினல மறுபடியும ஸஞசரிககினறன
நானே சிறநதவன நான லயமடைகிறேன, பாருஙகள' எனறு
சொலலிறறு பிறகு, உதானன லயமடைநதது, மறுபடியும ஸஞ
சரிததது பிராணனும அபானனும ஸமானனும வியானனும அநத
உதானனை நோககி, 'உதான! நீ சிறநதவனலலன வியானனதான
உன வசததிலிருககிறுன' எனறன பிறகு, பிரமமதேவா சிரிததுக
கொணடு, அவைகளெலலாவறறையும நோககி, 'நீஙகள எலலாரும
சிறநதவாகளும சிறநதவாகளலலாதவாகளுமாக இருககிறீாகள எல
லாரும ஒருவரையொருவா அபேகூஷிததவாகளாயிருககிறீாகள எல
லாரும தம தம காரியததில சிறநதவாகள எலலாரும ஒருவருடைய
தாமததை மறறொருவா அடுததவாகளாக இருககிறீாகள' எனறு
சொனனா பிரமமதேவா, சோநதிருககும அவைகளனைததையும
நோககிப பினவருமாறு கூறலானா 'ஒருவன ஸதிரமாகஇருபபவன,
மறறவாகள ஸஞசரிபபவாகள விசேஷிததது ஐநது வாயுககளும ஸஞ
சரிககினறன ஒருவனே எலலோருககும ஆதமாவாக இருநது
கொணடு பலவிதமாக விருததியடைகிறுன நீஙகள ஒருவருக
கொருவா ஸஹறுததுககளாகவும ஒருவரையொருவா ரக்ஷிபபவாக
ளாகவும இருஙகள ஒருவரையொருவா தாஙகுவீாகளாக கேஷம
மாகச செலலுஙகள உஙகளுககு மஙகளம உணடாகுக' எனறு
சொனனா

இருபததைநதாவது அ

அநுகீதாபாவம்.

(நாரதரும் தேவமதரும் படைப்புமுதலியவற்
பேசிக்கோண்டதைக்குறித்துப் பிராம்மண
தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

இநத விஷயததிலும ரிஷியான நாரதருககுமதேவமதருககும நடநத ஸமவாதமும புராதனமுமான இநத இதிஹாஸததை உதாஹரிககினறனா தேவமதா, நாரதரை நோககி, ‘ பிறககும பிராணிககு எது முதலில உணடாகிறது ? பிராணனு ? அபானனு ? ஸமானனு ? வியானனு ? உதானனு ? ’ எனறு கேடடனா நாரதா, ‘ இநதப பிராணியானது எதனுல படைககபபடுகிறதோ அதைககாடடிலும வேருெனறு அநதப பிராணியை முதலில அடைகிறது. பிராணத துவநதுவமும, [1] திாயககும, [2] உயாநததும [3] தாழநததும தெரிநது கொளளத தககன ’ எனறு சொனனுா தேவமதா, ‘ இநதப பிராணியானது எதனுல படைககபபடுகிறது ? வேறு எது முநதி அதனை அடைகிறது ? (இவறறையும) பிராணததுவநதுவததையும திாயககையும மேலானதையும கீழானதையும எனககுச சொலலும ’ எனறு கேட்க, நாரதா சொலலத தொடஙகினுா

‘ ஆனநதமானது, ஸஙகலபததாலும சபதததாலும ரூபரஸகநதஸபாசஙகளினுலும உணடாகிறது சுககிலமும சோணிதமும சோவதிலிருநது முதலில பிராணன நடைபெறுகிறது (அநதப) பிராணனுல சுககிலம ஒரு மாறுதலையடையப பிறகு அபானன உணடாகிறது சுககிலததாலும, ரஸததாலும அபானன உணடாகிறது தமபதிகளின (மததியில) ஹாஷமதான உதானனுடைய ரூபமாகிறது காமததிலிருநது சுககிலமும சுககிலததிலிருநது ரஜஸ்ஸும உணடாகினறன ஸமானனுககும வியானனுககும பொதுவாகச சுககிலமும சோணிதமும உணடாகினறன பிராணன அபானன எனகிற தவநதுவமானது மேலும கீழும செலலுகிறது வியானனும ஸமானனும குறுககாகச செலலும-துவநதுவமாகினறன

‘ அகனிதான எலலாத தேவதைகளாயும இருககிறுன ’ எனற பகவானுடைய கடடளையினுல் பிராணிகளிடததில புததியோடுகூடிய

‘ 1 மானிடா முதலியவா, 2 தேவா முதலியவா, 3 பசு முதலியன ’ எனபது பழைய உரை

ல தேஜஸ்ஸுளள அநதப பரமாதமாவாகிற
புகையாகவும ரஜஸ பஸமமாகவும இருக
மாவாகிற அகனியில ஹவிஸ ஹோமமபண
ருநது எலலாம உணடாகினறன யஜஞத
ஸமானனும வியானனும ஹவிஸெனறு கருது
கி... பிராணனும அபானனும ஆஜயபாகஙகள அவவிரண
டின நடுவிலும பரமாதமாவாகிற அகனி இருககிறது உதானனென
னும பிரமமததினுடைய சிறநததான இநத ரூபததைப பிராமமணா
கள அறிகிறாாகள நிாதவநதவமெனபதை நான சொலலுகிறேன,
கேள [1] அஹஸ்ஸும [2] ராததிரியுமாகிய இவை துவநதுவமாகும அவை
களினநடுவில பரமாதமாவெனனும அகனி இருககிறது உதான
னெனனும பிரமமததினுடைய சிறநததான இநத ரூபததைப பிராம
மணாகள அறிகிறாாகள மெய பொய இரணடும துவநதுவம, அவை
களின நடுவில (பரமாதமா எனனும) அகனி இருககிறது உதான
னெனனும பிரமமததினுடைய சிறநததான இநத ரூபததைப பிராம
மணாகள அறிகிறாாகள [3] ஸததும, [4] அஸததும துவநதுவம அவை
களின நடுவில (பிரமமமெனனும) அகனி இருககிறது உதான
னெனனும பிரமமததினுடைய சிறநத இநத ரூபததைப பிராமமணா
கள அறிகினறனா சுபம அசுபம இரணடும துவநதுவமாகும அவை
களின நடுவில (பிரமமமெனனும) அகனி இருககிறது உதானனென
னும பிரமமததினுடைய சிறநததான இநத ரூபததைப பிராமமணா
கள அறிகினறனா மேலான அநதப பிரமமமானது (எநத ஸஙகல
பததால) ஸமானனாகவும வயானனாகவும ஆகிறதோ அநத ஸஙகலபத
தினால காமமானது விஸதரிககபபடுகிறது [5] இரணடாவதோ ஸமான
னால மறுபடியுமே நிசசயிககபபடுகிறது வாமதேவருடைய ஞான
மானது சாநதியைப பிரயோஜனமாகக கொணடது. சாநதியானது
ஸனாதனமான பிரமமம உதானனெனனும பிரமமததினுடைய
இநதச சிறநத ரூபததைப் பிராமமணாகள அறிகிறாாகள' எனறு
சொனனா

1, 2 'விதயை அவிதயை எனறுவது, ஸுஷுபதி ஜாகரணம எனறுவது, உதபததி பிரளயம எனறுவது கொளளலாம' எனபது பழைய உரை

3, 4 காரணம, காரியம

5 'மூனறுவதோ' எனபது வேறு பாடம

இருபததாறுவது அத

அநுகீதாபாவம்.

(செய்பவனையும் செய்கையையும்பற்றிப் பி ... ஸம்பாஷணை)

இநத விஷயததிலும, [1] சாதுாஹோதரவிதான்ததின வது எபபடிபபடடதெனபதைபபறறிய புராதனமான இநத இதிஹாஸததை உதாஹரிககினறனா கலயாணி! அதன விதியை எலலாம முறைபபடி உபதேசிககிறேன ரஹஸயமும ஆசசரியமுமான இதை நான சொலலுகிறேன, கேள பெணணே! கரணம, காமா, காததா, மோகஷம எனனும இநநானகும ஹோதாககள இவைகளால உலகம வியாபிககபபடடிருககிறது ஹோதாககளின ஸாதனமனைததையும முழுதும கேள மூககு, நாககு, கண, தவககு, காது, மனம, புததி, இவவேழும (அவிதயை யெனனும) கரணததைக காரணமாகக கொணடவைகளென்று அறியததககவை கநதம, ரஸம, ரூபம, சபதம, ஸபாசம, நினைககததககது, அறியததககது இவவேழும காமாவைக காரணமாககொணடவை மோபபவன, பகஷிபபவன, பாாபபவன, தொடுபவன, கேடபவன, நினைபபவன, அறிபவன இவவெழுவரும காததாவைக காரணமாககொணடவாகளாக அறியததககவாகள ([2] கராண முதலான) குணஙகளுள் இவாகள சுபாசுபஙகளாக இருககினற (கநத முதலான்) தம குணஙகளை அனுபவிககினறனா இவவெழுவரும [3] அபிமானமும குணஙகளுமறறவாகளாகி மோகஷததிறகுக காரணமாகினறனா [4] தம தம ஸதானததை விதிபபடி அறிநத விதவானகளுககு அநத (இநதிரியஙகளெனனும) குணஙகள தேவதைகளாகி எபபொழுதும (விஷயஙகளெனனும) ஹவிஸை [5] அனுபவிககினறன ஹவிஸுகளையும அனனஙகளையும புஜிபபவன [6] மமதை

---

1 ‘ இதிஹாஸததின பெயா ’ எனபது பழைய உரை

2 ‘ ஸதவம ரஜஸ தமஸ எனனும குணஙகளுள்ள இவாகள தம குணஙகளாலாகிய சுபாசுபஙகளை அனுபவிககினறனா’ எனறும கொளளலாம

3 ‘ நான எனபதறகுப பொருளான ஜீவன (இயறகையில) குணமறறவன, முடிவறறவன ’ எனபது வேறு பாடம

4 ‘ இநதிரியஙகளுககு அதிஷடானமான அவிதயை முதலானவறறை எனபது பழைய உரை

5 அவாகளுககு விஷயஙகளில பறறுதலிலலை எனபது கருதது

6 எனனுடையதெனனும அபிமானம

...மும் அவனைக் கெடுக்...
...ன, அனனம அவனைக கொ...
...கினறு, பிறகு,(அனனததால) கொலல...
(...) [1] அறிநதவன இநத அனனததைப புஜிததால ஈ...
மறுபடியும (இதை) உணடுபணணுகிறுன அவனுககு அனனததால
சிறிதும தோஷம உணடாகிறதிலலை மனததால நினைககபபடுவதும
வாககால சொலலபபடுவதும காதினுல கேடகபபடுவதும கணணுல
பாாககபபடுவதும துவககினுல தொடபபடுவதும மூககால மோககப
படுவதுமாகிய இநத ஹவிஸ¬களையெலலாம [2] மனததை ஆருவதா
ககொணட இநதிரியஙகளை அடககி (ஹோமம செயயவேணடும)
எனனுடைய சரீரததினுள காரணபபிரமமமாகிற அகனியானது
ஜவலிககிறது எனககு [3] ஞானமாகிற அகனியைக கொடுபபதும
பிராணனை ஸதோததிரமாககககொணடதும அபானனைச சஸதிரமாகக
கொணடதும எலலாவறறையும விடுவதை நலல தக்ஷிணையாககககொண
டதுமான யோகமாகிற யாகம ஏறபடடுவிடடது இநத யாகததிறகு
அஹஙகாரமும மனமும புததியும பிரமமமாகவே இருநதுகொணடு
(முறையே) ஹோதாவாகவும அதவாயுவாகவும உதகாதாவாகவும,
ஸததயமானது பரஶாஸதாவாகவும அவருடைய சஸததிரமாகவும,
மோக்ஷமானது தக்ஷிணையாகவும இருககினறன [4] நாராயணரை
அறிநதவாகளான ஜனஙகள இநத விஷயததில ருககுககளையும (பிர
மாணமாகச) சொலலுகினறனா தேவரான நாராயணரை அடைவ
தறகாக முறகாலததில இநதிரியஙகளை வசபபடுததிககொணடவா
கள அவா விஷயததில ஸாமஙகளைக கானமசெயகிறாாகள அவா
விஷயததில திருஷடாநதததையும சொலலுகிறாாகள பயநதவளே!
தேவரான அநத நாராயணரை எலலாவறறிறகும ஆததமாவாகத
தெரிநதுகொள

---

1 'எலலா உலகமும தனனிடம லயமடைகிறதெனறு தெரிநது கொணடவன' எனபது பழைய உரை. 2, 3 வேறு பாடம

4 'வேததை அறிநதவாகள, அலலது ஆததமாவை அறிநதவா கள' எனபது பழைய உரை

ர் ஒரே சொல்லால் பிரம்மத்தை

ர்கள் முதலியோர் தம்தம் அறிவுக்குத்தக்கபடி

ததைப்பற்றிய பிராம்மண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

(நாராயணா) ஒருவரே கட்டளையிடுபவா, கடடளையிடுபவா இரணடாமவா இலலை எவா ஹிருதயததிலிருககிறாரோ அவரைக குறிதது நான சொலலுகிறேன பளளததில ஜலம செலவதுபோல, அவருடனேயே சோநதுகொணடுஅவராலஎவவிதம ஏவபபடடேனோ அவவிதம காாயததைச செயகிறேன (அவா) ஒருவரே குரு அவரைததவிர இரணடாமவா இலலை எவா ஹிருதயததிலிருக கிறாரோ அவரைககுறிதது நான சொலலுகிறேன அநதககுருவினால எபபொழுதும உததரவுசெயயபபடட தானவாகள எலலோரும முறகாலததில கொலலபபடடாாகள [1] (அவா) ஒருவரே பநது அவ ரைககாட்டிலும இரணடாமவா இலலை எவா ஹிருதயததில இருக கிறாரோ அவரைககுறிதது நான சொலலுகிறேன அவரால உப தேசிககபபடட பநதுககள பநதுககளுளளவாகளாகினறனா ஸபத ரிஷிகள ஆகாயததில பிரகாசிககினறனா (அவா) ஒருவரே கேடப வா அவரைககாட்டிலும இரணடாமவா இலலை எவா ஹிருத யததில இருககிறாரோ அவரைககுறிதது நான சொலலுகிறேன குருவான அவரிடததில இநதிரன குருவினிடததில வஸிபபதுபோல வாஸமசெயது எலலா உலகஙகளுககும தேவனாக இருககும தன மையைஅடைநதான (அவா)ஒருவரே துவேஷிபபவா அவரைககாட டிலும இரணடாமவா இலலை எவா ஹிருதயததிலிருககிறாரோ அவ ரைககுறிதது நான சொலலுகிறேன குருவான அவரால உபதேசிக கபபடட எலலாபபனனகாகளும எபபொழுதுமே உலகததில துவேஷ முளளவாகளாக இருககினறனா இநத விஷயததிலும பிரமமதேவ ரிடததில பனனகாகளுககும தேவாகளுககும ரிஷிகளுககும ஏறபடட அறிவைபபறறிய புராதனமான இநத இதிஹாஸததை உதாஹரிக கினறனா தேவாகளும ரிஷிகளும நாகாகளும அஸுராகளும, உட காாநதிருககும பிரமமதேவரிடம சென்று, 'எஙகளுககு ஶ்ரேயஸை (=மேனமையைததருவதை)ச்சொலலும' எனறுகேடடாாகள. பகவா

1 'பாாததனே!' எனனும விளி பொருநதாமையால விடபபடடது.

யஸைககேடகும அவாகளுககு, ‘ஓம’ என ‘பிரமமம’ எனறு சொனனா அவாகள மாாககஙகளை அடைநதாாகள (அநத) உப (அதை) அனுஸரிககும அவாகளுள முதலில ...ருககு கடிபபதில எணணம உணடாயிறறு [2] அஸு ராகளுககு இயறகையாலுணடான டமபததில எணணம உணடா யிறறு [3] தேவாகள தானததை (ஶரேயஸாக) நிசசயிததனா [4] மஹரிஷிகள இநதிரியஙகளை அடககுவதை (ஶரேயஸெனறு) நிசச யிததனா எலலாஸாபபஙகளும அஸுராகளும தேவாகளும ரிஷி களும ஒரு குருவை அடைநது ஒரு சபதததால உபதேசிககப படடுப பலவித நிசசயததை அடைநதனா இநத நாராயணரோ சொலலபபடுவதைக கேடகிறா, உளளபடி அறிகிறா; கேடபவா களுககு அவறறை மறுபடியும உபதேசிககிறா (ஆகையால,) இவ ரைககாடடிலும வேறுன குரு இலலை இவருடைய அனுமதி ஏற படடபிறகு காமம நடககிறது குருவும பநதுவும சிக்ஷிபபவனும பகைபபவனும ஹிருதயததிலிருககினறனா உலகததில இநத ஜீவன பாவசசெயகையைச செயதால பாபியும, புணணியகாரி யததைச செயதால புணணியமுளளவனும ஆகிறுன இஷடபபடி இநதிரியஸுகததில பறறுதலுளளவன காமசாரியாகிறுன எப பொழுதுமே இநதிரியஜயததில பறறுதலுளளவன பிரமமசாரி யாகிறுன விரதஙகளையும காமஙகளையுமவிடடுச சுததபபிரமமததி னிடம நிலைபெறறுப பிரமமமாகி உலகததில ஸஞசரிபபவன பிரமம சாரியாகிறுன. இவனுககுப பிரமமமே ஸமிததுககள, பிரமமமே அகனி, பிரமமமே [5] ஸமஸதரம, பிரமமமே ஜலம, பிரமமமே குரு அவன பிரமமததினிடததில நிலைபெறறவன விதவானகள

---

[1] ‘பிரமமதேவா ‘ஓம’ எனறு சொலலுமபோது வாயைததிறநது மூடுவதைககணடு, தம ஸவபாவததை அனுஸரிதது வாயைததிறநது மூடிச செயயககூடிய கடிபபதே ஶரேயஸெனறு ஸாபபஙகள எணணின’ எனபது பழைய உரை

[2] ‘உதடுகளைத திறநது மூடுவதைககணடு டமபததிறகாக ஜபம செயவது ஶரேயஸ எனறு எணணினாாகள’ எனபது பழைய உரை

[3] ‘வேண்டியதை ஓம எனறு அஙகீகரிபபதுபறறி தானததை ஶரேயஸெனறு எணணினாாகள’ எனபது பழைய உரை

[4] உதடுகளைத திறநது மூடினதைககணடு இநதிரியஙகளை விஷயங களிலிருநது திருபபுவதை ஶரேயஸெனறு எணணினாாகள’ எனபது பழைய உரை [5] பரபபின தாபபஙகள.

இவவிதமான இதனையே ஸூக்ஷமமான ப
கிறாகள அறிநது, ததவஜஞானியால உ
டிததாகள

இருபததெட்டாவது அதயாய

அநுகீதாபாவம (தொடா)

(வித்தையையும் பிரம்மத்தையும் வனமாகச் சொல்லும்
பிராம்மண தம்பதிகளின் ஸம்பாஷணை)

ஸஙகலபஙகளாகிற ஈயும [1] கொதுகுமுளளதும் சோகமும களிபபுமாகிற பனியும வெயிலுமுளளதும மோகமாகிற பேரிருளுள ளதும ஆசையும வியாதியுமாகிற ஸாபபஙகளுளளதும விஷயஙகளா கிற ஒறறையடிபபாதையுளளதும காமமும குரோதமுமாகிற வேடா களுளளதுமான அநதப பெரிய துககததைததாணடிப பெரிய வனததில பிரவேசிததேன' என்று சொனனா பிராமமணி, 'சிறநத ஞானமுளளவரே! அநத வனம எஙகே இருககிறது? விருக்ஷஙகள எவை? நதிகள எவை? பாவதஙகள எததனை? அநத வனம எவ வளவு தூரமுளள வழியில இருககிறது?' என்று வினவ, பிராம மணா சொலலத தொடஙகினா

'அதைககாட்டிலும வேருகப பதாாததம இருககிறதெனபதிலலை அதைககாட்டிலும வேறான ஒரு ஸுகம இருககிறதெனபதிலலை. அதைக காட்டிலும அபினனமாகப பதாாததம இருககிறதெனப திலலை துககததைதத தாணடுவிககும ஸாதனம அதைததவிர ஒனறு இருககிறதெனபதிலலை அதைக காட்டிலும மிகச சிறியது இலலை. அதைககாட்டிலும மிகபபெரியது இலலை அதைததவிரத துககததி லிருநது தாணடுவிபபது (ஒனறும) இலலை அதறகு ஸமமான வேறு ஸுகமஇலலை அதனை அடைநத பிராமமணாகள துககபபடமாட்டாா கள, ஸநதோஷபபடமாட்டாாகள, ஒருவரிடததிலும பயபபடமாட டாாகள ஒருவரும அவாகளிடமிருநது பயபபடமாட்டாாகள. அநத வனததில [2] ஏழு பெரியமரஙகளும [3] ஏழுகனிகளும [4] ஏழு அதிதிக

---

[1] கொசு எனபது உலக வழககு

[2] 'மஹததும அஹஙகாரமும ஐநது தனமாததிரைகளும சோநத சரீரம' எனபது பழைய உரை

[3] 'அசசரீரததிறகுக காரணமும யாகாதிகளாலுணடானதுமான அபூாவம' எனபது பழைய உரை

[4] 'அநத அபூாவததிறகுக காரணமும தேவதாரூபமான அதிதி களினபிரீதிககுச சாதனமுமான யாககிரியை' எனபது பழைய உரை

...ம [2] ஏழுஸமாதிகளும [3] ஏழு தீக்ஷைகளும
...ன அநத அரணயததின ஸவரூபம அதில
...பதம முதலான விஷயஙகளெனனும) ஐநது
...நும சிறநதவைகளுமான (விஷயானுபவஙக
...ஙகளையும (அவைகளாலுணடான பிரீதிமுதலான
...னனும) கனிகளையும உணடுபணணிககொணடு அநத
வனததை வியாபிததுககொணடிருககினறன அதில (கணகளென
னும) மரஙகள நலல நிறமுளளனவும (ஸுகதுககஙகளெனனும)
இரணடு வாணஙகளுளளனவுமான (விஷயானுபவமெனனும) புஷபங
களையும (பிரீதி முதலானவையெனனும) கனிகளையும உணடுபணணிக
கொண்டு அநத வனததை வியாபிததுககொணடிருககினறன அதில
(அவிததை யெனனும) மரஙகள ஸுகததைச செயகினறவைகளும
(ஸதவம ரஜஸ தமஸெனனும) மூனறு வாணஙகளுளளவைகளுமான
(விஷயானுபவமெனனும) புஷபஙகளையும (பிரீதி முதலானவையென
னும) கனிகளையும உணடுபணணிககொணடு அநதவனததை வியாபித
துககொணடிருககினறன அதில (யாகமுதலானவைகளெனனும)
மரஙகள வாஸனையுளளவைகளும (ஸுகதுககஙகளாகிற) இரணடு வா
ணஙகளுளளவைகளுமான (ஸவாககமுதலானவைகளாகிற) மலாகளை
யும (பிரீதி முதலானவைகளாகிற) கனிகளையும உணடுபணணிக
கொணடு அநத வனததை வியாபிததுககொணடிருககினறன அதில
(தியானமுதலானவைகளாகிற) மரஙகள வாஸனையுளளவைகளும
(ஸுகமாகிற) ஒரே வாணமுளளவைகளுமான (பிரமமானுபவமாகிற)
மலாகளையும (ஆநநதமெனனும) கனிகளையும உணடுபணணிககொணடு
அநத வனததை வியாபிததுககொணடிருககினறன (புததியும மனமு
மாகிற) இரணடு பெரியமரஙகள அவயகதமான ஸவரூபமுளள (மனோ
ரதஙகளாகிற) மலாகளையும (பிரீதி முதலானவைகளாகிற) கனிகளையும
உணடுபணணிககொணடு அநத வனததை வியாபிததுககொணடிருக
கினறன அதில (ஞானமெனனும) ஓா அகனியும (ஆதமாவாகிற)
[4] பிராமமணனும நலல மனமும புததியுமாகிற (ஸருககும ஸருவமும)

---

1 'அநதயாககரியைககு ஆஸ்ரயனன காததா' எனபது பழைய உரை.

2 'காமஙகளில ஜனஙகளுககு அபிமானததை உணடுபணணுகிற ராகமுதலியவை' எனபது பழைய உரை.

3 வேறு தாமஙகளை ஆஸ்ரயிபபது, (அதாவது) சரீரமுதலியவைகளின தாமஙகளைத தனனுடையனவாக ஏற்றுககொளவது' எனபது பழைய உரை

4 ஹோமம செயபவன

ஐநது இநதிரியஙகளாகிற ஸமிததுககளும
லானவைகளை ஹோமம செயதால)
2 மோக்ஷஙகள உணடாகினறன 3 தீக்ஷக
பயனகளைத தருகினறன (தேவதைகளாகிற
பயனகளை அனுபவிககினறனா அதில 4 ஏழும
பூஜையைப பெறறுககொளளுகினறனா அவாகள பூஜி...டு
லயததை அடைநதபொழுது, (அவாகளைவிட) வேறான வனம பிரகா
சிககிறது (அதில) மோக்ஷமாகிற கனியுளளதும சாநதியாகிற நிழ
லுளளதும (சாஸதிரததினாலும ஆசாரயோபதேசததாலும உண
டான) ஞானமாகிற ஆஶ்ரயமுளளதும திருபதியாகிற ஜலமுளளதும
உளளிலுளள க்ஷேததிரஜஞனாகிற ஸூாயனுளளதுமான 5 பிரஜஞை
யாகிற விருக்ஷததை அடைநத ஸாதுககளுககு மீணடும பிறவி
உணடாகாது அநத விருக்ஷததிறகு உயரததிலும ஆழததிலும
குறுககிலும முடிவு அறியபபடுகிறதிலலை (பிரஜஞையாகிற விரு
க்ஷததை அடைநத) அவனிடததில உணமையாக இருபபவாகளும
(புருஷனை வசபபடுததமுடியாமல வெடகித) தலைகுனிநதவாகளும
ஒளி பொருநதினவாகளும (மறற) ஜனஙகளைவிடச சிறநதவைகளாக
எலலா விஷயானநதஙகளையும எடுததுக கொடுபபவாகளுமான
(கிராண முதலானவைகளாலுணடான விருததிகளாகிற) ஏழு ஸதரீ
கள ஸஞசரிககினறனா (ஞானிககு உணடாகும ஸுகமும மூட
னுககு உணடாகும ஸுகமும) நிதயமான பொருளும அநிதயமான
பொருளும்போல வேறறுமை உளளவை அநத ஞானியினிடததி
லேயே (மனம புததி ஐமபுலனகளெனனும) ஏழுகளாகிற ஸபத ரிஷி
களும ஸிததாகளும செலவமநிறைநதவாகளும லயமடைகினறனா
மறுபடியும அவனிடததிலேயே உணடாகினறனா நிலைபெறற
தேஜஸுளள இநத ஞானிககுக கீாததியும பிரகாசமும செலவமும
வெறறியும உணடாகினறன ஏழுஜோதிகளும இநத ஞானியாகிற
ஸூாயனையே அனுஸரிககினறன அவனிடததில ரிஷிகளும மலை
களும பிரமமததினிடமிருநது உணடான ஜலததை நாறபுறங
களிலும பெருககும நதிகளும சோநதிருககினறனா யோக

---

1 'மோக்ஷம ஒனறுதான ஆனாலும, காரணஙகள பலவாதலபறறிப பலவாகக கூறபபடடது' எனபது பழைய உரை 2 வேறுபாடம

3 'முகதனுககு அனுஷடானஙகளால உணடாகும புணணியங களைத தேவாகள அடைகினறனா' எனபது கருதது

4 'இநதிரியாதிஷடான தேவதைகள' எனபது பழைய உரை.

5 '(பரமம) ஸாக்ஷாதகாரம' எனபது பழைய உரை

இடமும் மிகக ரஹஸயமுமான ஹிரு ய ஸஙகமமும இருககிறது தம ஆத ந்தவாகள அதிலிருநது ஸாக்ஷாத பிதாம னா ஆசையறறவாகளும நலல விரதமுளள ளும தவததால பாவததை எரிததவாகளுமான ...ளாகள மனததைப பரமாதமாவினிடததில செலுததி அவரை உபாஸிககினறனா [1] விததையாகிற அரணயததை அறிநத ஜ்னஙகள இநத விஷயத்தில இநதிரியஙகளின அடககததையே (மேலானதெனறு) புகழகினறனா அநத அரணயததை அடைநத வன உணமையை மீறுதவனுகிறுன பிராமமணாகள இபபடிபபட்ட இநத அரணயததையே புணணியமாக அறிகினறனா அறிநது, பரியாலோசனையுளள ஆதமாவினுல (சமமுதலானவைகளையும) அனுஷடிககினறனா

இருபததோனபதாவது அதயாயம

அநகீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

(யாகத்தில் செய்யும் ஹிம்ஸை தோஷமாகாதென்பதைப்பற்றி அத்வர்யுவுக்தும் யதிக்தும் ஸமபாஷணை)

பெணணே! நான கநதஙகளை மோபபதிலலை, ரஸஙகளை அறி கிறதிலலை, ரூபததைப பாககிறதிலலை, (ஸபரிசததைத) தொடுகிற திலலை, பலவித சபதஙகளையும கேட்கிறதிலலை, ஒருவித ஸஙகலபத தையும அடைகிறதிலலை விருபபும வெறுபபும உணடாகாமலிருக குமபொழுதும பிராணனும அபானனும இயறகையாகப பிராணி களின சரீரஙகளில பிரவேசிதது (ஆகாரததைப பாகம செயவது முதலான காரியஙகளைச செயவதுபோலப புததிமுதலானவைகளின) இயறகையே இஷடமான பொருளகளை விருமபுகிறது இயறகையே பகைககததககவைகளையெலலாம பகைககிறது (ஜாகரதவஸதையி லுளள காரணம கரேய முதலான) அநதப பதாரததஙகளைககாட்டி லும வேறுன (ஸவபனவஸதையிலுளள) பதாரததஙகளையும அவறறி லுளள நிதயமான ஸவபாவஙகளையும பரமாதமாவையும நான சரீரத தில பாாககிறேன அநதப பரமாதமாவினிடததில நிலைபெறறிருக கும நான எவவிததததிலும (மறறவைகளில) பறறுதலுடையமாட

---

[1] 'விததை ஒனறுலேயே அடையககூடிய பிரமமததை' எனபது பழைய உரை

டேன காமமும குரோதமும ஜரையு
தொடரமாட்டா விரும்பத்தக்கவைகளெ
தோஷஙகளையெல்லாம பகைக்காதவனுமான
குத தாமரையிலைகளில பறறுதலுணடாகா
களில பறறுதலுணடாகிறதில்லை அநேக ஸவபா
னும நிதயனுமான இவனுடைய (காமஙகள) நித்தியங்
காமஙகளைச செயதாலும இவனைப போகஙகளின ஸமூகமானது
ஸூரியனுடைய கிரணஙகளின ஸமூகமானது ஆகாயத்தைப பறறு
ததுபோலப பறறுகிறதில்லை புகழ்பெறறவளே! இநத விஷயத
திலும அததவாயுவுககும யதிக்கும நடநத ஸமவாதமும புராதனமு
மான இநத இதிஹாஸததை உதாஹரிக்கினறனா அததனைத
தெரிநதுகொள யாக காமாவில புரோக்ஷிக்கபபடுகினற பசுவைக
கணடு அருகிலிருக்கும ஒரு ஸநயாஸி அததவாயுவை நோக்கி, 'இது
ஹிமஸை' எனறு நிநதிததுக கூறினா அததவாயுவானவா அவரை
நோக்கி, 'இநத ஆடடெனனும பிராணியானது கெடுதலை அடையாது.
யாகததால மேனமையை அடைகிறது வேதம அவவிதம கூறு
கிறது இதனுடைய பிருதிவியின பாகமானது பிருதிவியையும
ஜலபாகமானது ஜலததையும நேததரமானது ஸூரியனையும
செவிகள திசைகளையும பிராணன ஆகாயததையும அடையபபோகின
றன வேததஇல சொலலியபடி நடககும எனககு ஒரு தோஷமு
மிலலை' எனறு மறுமொழி கூறினா ஸநயாஸி, '(யாகததிறகாக)
உயிரை இழநததனால ஆடடுககு ஸரேயஸை நீ பாாபபாயானால யாக
மானது ஆடடுக்காக நடககிறது உனககு எனன பிரயோஜனம?
'(உனனுடைய) தாயா உனனை அனுமதிககடடும (உனனுடைய)
பிதா உனனை அனுமதிககடடும' எனனும மநதிரஞானததை ஆலோ
சிததது விசேஷமாகச செயகிறேன' எனறு நீ சொலவாயானால அவா
கள இவவிதமே அனுமதி கொடுககவேணடும நீ அவாகளைப பாாகக
வேணடும அவாகளுடைய அனுமதியைககேடடு ஆலோசனை செயய
வேணடும [1] இநதப பசுவின பிராணனகளும தம உதபததி ஸதா
னஙகளை அடையுமபடி செயயபபடடன சேஷடையறற சரீரமடடுமே
மிசசமிருககிறது எனபது எனனுடைய எணணம சைதனயமறற
தும விறகுககு ஒபபானதுமான சரீரததால யாகமசெயய விருமபுகிற
வாகளுககு விறகு பசுவெனனும பெயருளளதாயிருததலால அது

[1] பொருநதாமையால, 'அததவாயுருவாச' எனனும சொறகள விடப
படடன

...ந்தாமங்களுள்ளும அஹிம்ஸை (சிறந்தது)
...சொல்லுகிறார்கள் எந்தக்காமமானது ஹிம்
...நிவே செய்யத்தக்கது என்று அறிகிறோம்
...ர்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்வதானால், அதற்கு
...உம்மால் காரியங்களைப் பலவிதமாகத் தூஷித்துக்
கூ...ம் எக்காலத்திலும் எந்தப்பிராணிகளுக்கும் ஹிம்ஸைசெய்
யாமலிருப்பதே எங்கள் விருப்பம். பிரத்யக்ஷமாக (உண்டாகும் ஹிம்
ஸையை ஹிம்ஸையாகக்) கூறுகிறோம் கண்ணுக்குப் புலப்படாததை
(ஹிம்ஸையாகக்)கருதுகிறோமில்லை' என்று சொன்னார் அதவாயு, 'பிரா
மணரே! பூமியின்கந்தமென்னும்குணங்களைப் புசிக்கிறீர், ஜலமயமான
ரஸங்களை அருந்துகிறீர், ஜ்யோதிகளுடைய ரூபத்தைப் பார்க்கிறீர்,
காற்றிலுண்டான குணங்களை ஸ்பரிசிக்கிறீர், ஆகாயத்திலுண்டானசப்
தங்களைக் கேட்கிறீர், மனத்தால் ஸங்கல்பத்தைச் செய்கிறீர், இந்தப்
பூதங்களை எல்லாம் பிராணனுள்ளவைகளென்று எண்ணுகிறீர் பிரா
ணன்களை வாங்குவதில் ஒழிவடைந்திருப்பதாக நினைக்கிறீர், ஆனால்,
நீர் ஹிம்ஸையே செய்துகொண்டிருக்கிறீர் ஹிம்ஸையின்றி ஒரு காரி
யமுமில்லை, நீர் என்ன எண்ணுகிறீர்?' என்று வினவினார் ஸன்யாஸி,
'ஆத்மாவானது அக்ஷரம் என்றும் க்ஷரம் என்றும் இரண்டு விதமாக
இருக்கிறது அவைகளில் மூன்றுகாலங்களிலும் இருப்பது அக்ஷர
மென்றும் மூன்றுகாலங்களிலும் இல்லாதது க்ஷரமென்றும் சொல்
லப்படுகின்றன பிராணனும் நாக்கும் மனமும் புத்தியும் மாயையினால்
இருப்பவைகளாகின்றன இந்தப் பதார்த்தங்களால் விடப்பட்டவ
னும் த்வந்த்வமற்றவனும் விருப்பமற்றவனும் எல்லாப் பிராணிக
ளிடத்திலும் ஸமமாக இருப்பவனும் மமதையற்றவனும் மனத்தை
ஜயித்தவனும் எல்லாவிஷயங்களினின்றும் விடப்பட்டவனுமான மனித
னுக்கு ஓரிடத்திலும் பயமில்லை' என்று சொன்னார் அதவாயு, 'அறிவு
ருள் சிறந்தவரே! இவ்விஷயத்தில் வித்வான்களோடேயே ஸம்வா
தம் செய்யவேண்டும் உம்முடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு எனக்
குப் புத்தி பிரகாசிக்கிறது பகவானே! மகிமைபொருந்தின உம்மு
டைய உபதேசத்தினால் அறிவுண்டானவனாகிய நான் சொல்லுகிறேன்.
பிராமமணரே! மந்திரங்களால் ஏற்பட்ட விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும்
எனக்கும் தோஷமில்லை' என்று சொன்னார் அதன்பிறகு, ஸன்யாஸி,
யுக்தமாக இருந்ததால் பேசாமலிருந்தார் அதவாயுவும் மோகமற்ற
வராகிப் பெரிய யாகத்தைச் செய்தார் பிரம்மஜ்ஞானிகள் இவ்வித
மான மோக்ஷமானது இவ்விதம் மிகவும்ஸூக்ஷ்மமென்றறிகின்றனர்,

காரியத்தை உணரும் ஆத்மாவினால் தெரி
வம் செய்கின்றனர்.

முப்பத்தாவது அத்யாயம்.

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர் கோலைகூடாதென்பதை விளக்கப் பரசுராமர் கதையைத் தம்மனைவிக்குக் கூறியது)

பெண்ணே! இந்த விஷயத்திலும் கார்த்தவீர்யனுக்கும் ஸமுத்திரத்திற்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையும் புராதனமுமான இந்த இதிஹாஸத்தை எடுத்துக்கூறுகின்றனர். ஆயிரம் கைகளுள்ளவனும் ஸமுத்திரமவரையிலுள்ள பூமியை வில்லால் ஜயித்தவனுமான கார்த்தவீர்யார்ஜுனனென்னும் ஓர் அரசனிருந்தான். பலத்தால் கர்வம் கொண்ட அவன் ஒருஸமயம் ஸமுத்திரத்தினருகில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு ஸமுத்திரத்தின்மீது நூறுபாணங்களைப் பிரயோகித்தா னென்று நமக்குக்கேள்வி. ஸமுத்திரமானது, அவனை நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'வீர! (என்மீது) பாணங்களைப் பிரயோகம் செய்யாதே. உனக்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்? ராஜச்ரேஷ்ட! நீ பிரயோகஞ்செய்த சிறந்த பாணங்கள் என்னை அடைந்திருக்கும் பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றன. பிரபுவே! அவைகளுக்கு அபயத்தைக் கொடு' என்று சொல்லிற்று. கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், 'யுத்தத்தில் என்க்குச் சமமான வில்லாளி எங்கேயாவது இருந்தால் பெரிய யுத்தத்தில் எனக்குச் சமமான அவனை (எனக்கு)ச் சொல்' என்று சொன்னான். ஸமுத்திரம், 'அரசனே! ஜமதக்னிமஹரிஷியைப்பற்றி நீ முந்திக் கேள்விப்பட்டிருப்பாய். அவருடைய புத்திரர் உனக்கு உள்ளபடி அதிதிபூஜை செய்யத்தகுந்தவர்' என்று சொல்லிற்று.

பிறகு, அந்த அரசன் அதிக கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி அந்த (ஜமதக்னியின்) ஆச்ரமம் சென்று பரசுராமரையே அண்டினான். அவன் (தன்னுடைய) பந்துக்களுடன் பரசுராமருக்குப் பிரதிகூலமான காரியங்களைச் செய்து மஹாத்மாவான அவருக்கு மன்வருத்தத்தை உண்டுபண்ணினான். தாமரைமலர்போன்ற கண்களுள்ளவளே! பிறகு, அளவற்ற தேஜஸுள்ள பரசுராமருக்கு அப்பொழுது பகைவரின் படைகளை எரிப்பதான கோபாக்னியானது மிகவும் ஜ்வலித்தது. பிறகு, அந்தப் பரசுராமர் கோடாலியை எடுத்

களுள்ள அந்தக் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனை மரத்தைப்போல விரைவாக வெட்டினார் இருக்கும் அந்தக் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைக் ந்துக்களனைவரும் ஒன்றுகூடிக் கத்திகளையும் த்துக்கொண்டு பரசுராமரைச் சூழ்ந்துகொண்டார் க...ரசுராமரும் வில்லையெடுத்துக்கொண்டு விரைந்து ரதத்தி லேறிச் சாமாரிகளைப் பொழிந்து அரசனுடைய படையை அடித் தார் பிறகு, சில க்ஷத்திரியர்கள் ஜமதக்னியைக் கொன்றுவிட்டு ஸிம்மத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மான்கள்போலக் கிரிதுர்க்கங்களில் புகுந் தார்கள் அந்தப் பரசுராமரிடம் பயந்து தமக்கு ஏற்பட்ட கர்மாவை அனுஷ்டிக்காத அவ்வரசர்களுடைய ஜனங்கள் பிராம்மணர்களைக் காணாமையால் சூத்திரத்தன்மையை அடைந்தார்கள் இவ்விதம் திர விடர்களும் ஆபீரர்களும் புண்டரர்களும் சபரர்களுமான அவர்கள், க்ஷத்திரிய தர்மமில்லாததினால் சூத்திரத்தன்மையை அடைந்தார்கள் பிறகு, கணவரை இழந்த க்ஷத்திரிய ஸ்திரீகளிடம் பிராம்மணர்க ளால் உண்டுபண்ணப்பட்ட க்ஷத்திரியர்களைப் பரசுராமர் அடிக்கடி வெட்டினார் (இவ்விதம்) இருபத்தொருமுறை நடந்தபின் சரீரமற்ற தும் திவ்யமும் மதுரமாகஇருப்பதும் எல்லா ஜனங்களாலும் கேட் கப்பட்டதுமான வாக்கானது, பரசுராமரை நோக்கி, 'ராம! ராம! (யுத்தத்தினின்று) திரும்பு ஐயா! இந்த க்ஷத்ரிய அதமர்களை அடிக்கடி கொல்வதில் என்னபிரயோஜனத்தைக் காண்கிறாய்?' என்று சொல்லிற்று அவ்வாறே, அப்பொழுது ரிசீகர்முதலான பிதாமஹர் களும் மஹாத்மாவான அந்தப் பரசுராமரைநோக்கி, 'பெரிய பாக்கிய முள்ளவனே! (யுத்தத்தினின்று) நிவ்ருத்தியடை' என்று சொன் னார்கள் பரசுராமரோ, தந்தையின் வதத்தைப் பொறாமல் அந்த ரிஷிகளை நோக்கி, 'நீங்கள் இப்பொழுது என்னைத் தடுக்கலாகாது' என்றுசொன்னார் பிதருக்கள் சொல்லலானார்கள் 'ஜயிப்பவர்களுள் சிறந்தவனே! நீ அற்பர்களான க்ஷத்திரியர்களைக் கொல்லத்தக்கவ னல்லை பிராம்மணனாக இருக்கும் நீ இப்பொழுது அரசர்களைக் கொல்வது தக்கதன்று

முபபததோராவது அதய

அநுகீதாபாவம்.

(பாசுராமருடைய பித்ருக்கள் அவருக்கு அலா
கூறியதும், அவர் க்ஷத்திரிய வதத்தை விட்டதும்)

பிராமமண ஸரேஷடனே ! இநத விஷயததிலும புராதனமான இந்த இதிஹாஸததை உதாஹரிககினறனா - நீ இதனைக கேடடு அவவிதம செயயவேணடும மிகச சிறநததவமுளளவனும தாமங களை அறிநதவனும ஸததியவாதியும மஹாதமாவும மிகக உறுதியான வரதமுளளவனுமான அலாககனெனனும ராஜரிஷி ஒருவன இருநதான அவன ஸமுததிரம சூழநத இநதபபூமியை விலலினுல ஜயிததுச செயதறகு அருமையான காரியததைசசெயது மோக்ஷத தில மனததைச செலுததினன சிறநத புததியுளளவனே ! பிறகு, மிகபபெரிய ராஜயததை விடடு மரததினடியில இருககும அநத அலாககனுககு ஸூக்ஷமமான பிரமமததைபபறறிய ஆலோசனை உணடாயிறறு

அவன, 'எனனுடைய மனத்திறகுப பலம உணடாயிருககிறது மனததைஜயிததால ஜயம நிசசயம பகைவாகளால சூழப படட நான (வெளியிலுள்ள பகைவாகளைவிட) வேறுனவாகளிடம பாணஙகளைப பிரயோகிககபபோகிறேன எலலாமனிதாகளையும ஆசையினுல காமாவைச செயயுமபடி செயகிற இநத மனததைககுறிதது நான மிகக கூரமையான முனையுளள பாணங களைப பிரயோகிககபபோகிறேன' எனறு சொனனுன மனம, 'அலாகக! இநதபபாணஙகள எனனை எவவிததிலும மீறமாடடா உனனுடைய உயிாநிலைகளையே பிளககும நீ மாமம பிளககபபடடவனுகி மரிககபபோகிருய (ஆகையால,) நீ எனனைக கொலலககூடிய வேறுபாணஙகளைபபாா' எனறுசொலலிறறு அநத அலாககன அதைக கேடடு ஆலோசிதது, பிறகு, 'காரணமானது பலவிதமானவாஸனைகளைமோநது அவைகளைபபறறியே ஆசைபபடுகிறது ஆகையால, நான காரணததினமீது கூரமையுளள பாணஙகளைப பிரயோகிககப போகிறேன' எனறு சொனனுன காரணம, 'அலாகக' இநதபபாணங கள எனனை எவவிததிலும மீறமாடடா உனனுடையமாமததையே பிளககபபோகினறன நீ மாமமபிளககபபடடு மரிககபபோகிருய எனனைககொலலககூடிய வேறுபாணஙகளைபபாா' எனறு சொலலிறறு.

கேடடு ஆலோசிததது, பிறகு, ‘ இநத நாவா ளைப புஜிதது (பபிறகும) அவைகளையே ல, நான நாவைககுறிததுக கூரமையுளள போகிறேன’ எனறு சொனனன நா, ‘அலாகக! எனனை எவவிததஇலும மீறமாடடா. உனனு யிரநிலையையே பிளககபபோகினறன பிறகு, உயிரை இழககபபோகிறய நீ எனனைக கொலலககூடிய வேறுபாணஙக ளைப பார ’ எனறு சொலலிறறு அநத அலாககன அதைககேடடு ஆலோசிததது, பிறகு, ‘ துவககானது பலவிதஸபாசஙகளை அனுப விதது (மறுபடியும) அவைகளையே விருமபுகிறது ஆகையினல, துவககைக கழுகிறகுபூணட பலவிதமான பாணஙகளால பிளககப போகிறேன ’ எனற வசனததைச சொனனன துவககு, ‘ அலாககா ! இநதபபாணஙகள எனனை எவவிததிலும மீறமாடடா. உனனு டைய மாமததையே பிளககபபோகினறன நீ மாமம பிளககபபடடு மரிககபபோகிறய நீ எனனைக கொலலககூடிய வேறுபாணஙகளைப பார ’ எனறு சொலலிறறு. அநத அலாககன அதைககேடடு ஆலோ சிததுப பிறகு, ‘ காதானது பலவித சபதஙகளைககேடடு (மறுபடி யும) அவறறையே விருமபுகிறது ஆகையால, நான ஸரோதரததைக குறிததுக கூரமையுளள பாணஙகளைப பிரயோகிககிறேன ’ எனற வசனததைச சொனனன ஸரோதரம, ‘ அலாகக ! இநதப பாணங கள எனனை எவவிததிலும மீறமாடடா உனனுடைய மாமத தையே பிளககபபோகினறன பிறகு, உயிரை இழககபபோகிறய நீ எனனைக கொலலககூடிய வேறுபாணஙகளைப பார ’ எனறு சொல லிறறு அநத அலாககன, அதைககேடடு ஆலோசிததது, பிறகு, ‘நேததிரமானது பலவித ரூபஙகளைபபாரதது (மறுபடியும) அவைக ளையே விருமபுகிறது. ஆகையால, நான கூரமையுளள பாணஙக ளால கணணை அடிககபபோகிறேன ’ எனறவசனததைச சொனனன கண, ‘ அலாகக ! இநதபபாணஙகள எனனை எவவிததிலும மீற மாடடா, உனனுடைய மாமததையே பிளககபபோகினறன நீ மா மம பிளககபபடடு மரிககபபோகிறய நீ எனனைக கொலலககூடிய வேறுபாணஙகளைப பார ’ எனறு சொலலிறறு அநத அலாககன அதைககேடடு ஆலோசிததது, பிறகு, ‘ இநதபபுததியானது பிரஜஞை யினல பலவித நிசசயஙகளைச செயகிறது ஆகையால, நான புததி- யைககுறிததுக கூரமையுளள பாணஙகளைப பிரயோகிககபபோகி றேன ’ எனற வாரததையைச சொனனன புததி, ‘ அலாகக !

இநதப பாணஙகள் எனனை எவவிதததிலு
டைய மாமததையே பிளககபபோகினறன
பட்டு மரிககபபோகிறாய நீ எனனை அடிக
களைப பார' எனறு சொலலிற்று பிறகு, அ
லேயே (ஒருவராலும) செயயமுடியாத கோரமா
செயதும இநத எழுபோகளமீதும (பிரயோகிககததகக) அநத
பாணததைச சகதியினால அடையவிலலை பிறகு, பிரபுவான அவன
சிததததை நனகுஅடககி ஆலோசிததான பிராமமணஶ்ரேஷடனே!
அறிஞருள சிறநதவனான அந்த அலாககன நெடுஙகாலம ஆலோசிதது
[2] யோகததைககாட்டிலும சிறநத மேனமையை அறியவிலலை வீரய
முளளவனான அவன மனததை ஒருவழிபபடுததி அசையாமல
யோகததை அடைநது சீககிரததில ஒரே பாணததால இநதிரியங
களைக கொனறான (அநத) ராஜரிஷியானவன யோகததால பரமாத
மாவை அடைநது மேலான ஸிததியைப பெறறு வியபபுறறுப பின
வரும காதையையும சொனனான (அதன பொருளாவது) 'அநதோ!
கஷடம! [3] நாம வெளியிலுளள எலலாக காரியததையும செயதோம.
முனபு போகததில ஆசையுளள நாம ராஜயததை உபாஸிததோம
பிறகு, நான யோகததைககாட்டிலும மேலான ஸுகம இலலை எனறு
தெரிநதுகொணடேன' எனபது பரசுராம! நீ இவவிதம தெரிநது
கொள, க்ஷததிரியாகளைக கொலலாதே, கோரமான தவததைசசெய,
அதனால மேனமையை அடைவாய' எனறு சொனனாாகள சிறநத
பாககியமுளளவனே! பிதருககளால இவவிதம சொலலபபட்ட அந
தப பரசுராமா பிறகு கடுநதவமபுரிநது மேலானஸிததியை அடைந
தார

---

1 'ஆலோசனை' எனபது பழைய உரை

2 'சிததததைமட்டும அடககுவதெனனும ராஜயோகம' எனபது பழைய உரை

3 முனபு பலருடன கூடினமையால நாமெனறும பினபு அவா களைப பிரிததமையால நானெனறும கூறியபடி

...திரணடாவது அதயாயம

...தாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(...விட்டுப் பகவத்ஸ்வநுபத்தை அறிவது மோக்ஷ
...னமென்னும் விஷயத்தில் அம்பரீஷன் சொல்லிய காதை
களைப் பிராம்மணர் தம்மனைவிக்குக் கூறியது)

உலகததில (ஸதவம ரஜஸ தமஸ எனனும) மூனறு குணங
களே சததருககள (அவை) மனததின செயகைவேறுபாடடினல
ஒனபதுவிதஙகளாகக கருதபபடுகின்றன [1] பரஹாஷம, [2] பிரீதி
[3] ஆனநதம இமமூனறும ஸதவததாலுணடான குணஙகள [4]சோகம,
கோபம, துவேஷம இவைகள ரஜஸால உணடான குணஙகளெனறு
கருதபபடடன [5] ஸவபநம, சோமபல, மோஹம இமமூனறும
தமஸால உணடான குணஙகள தைரியமுளள மனிதன சோமப
லினறி (சமம முதலியனவாகிற) பாணஸமூகஙசளால இவைகளை
வெடடி மன அடககமும இநதிரியஙகளின ஜயமுமுளளவனகி மறற
வைகளை ஜயிகக முயலவேணடும இநத விஷயததில முநதின கல
பததை அறிநத ஜனஙகள ராஜயததை ஆளும அமபரீஷராஜ
னல கானஞ செயயபபடட காதைகளைச சொலலுகினறனா
(ராகமுதலான) தோஷஙகள விருததியடைநது (சமமுதலான)
ஸாதுககள பீடிககபபடுமபொழுது அமபரீஷன விரைவாக ராஜ
யததைப பெறறுககொணடானெனறு கேளவி அவன தனனுடைய
தோஷஙகளை விலககி ஸாதுககளைப பூஜிததுப பெரியஸிததியைப
பெறறு இநதக காதைகளைச சொனனன (அவற்றின பொருளாவது)
'நான அதிகமான தோஷஙகளை வெனறேன எலலாபபகைவாகளை
யும கொனறேன ஒரு தோஷம மிகபபெரிதாக இருககிறது.
கொலலபபடடவேணடிய அது எனனல கொலலபபடவிலலை இநதப

---

1 வேறுபாடம, 'விருமபியது கிடைககுமெனற நிசசயம உணடான
பொழுது உணடான ஸுகம' எனபது பழைய உரை

2 'விருமபியது கிடைததபொழுது உணடான ஸுகம' எனபது
பழைய உரை

3 'விருமபியதை அனுபவிககுமபொழுது உணடாகும ஸுகம' என
பது பழைய உரை

4 ஆசையெனபது வேறு பாடம

5 ஸரமம எனபது வேறு பாடம

பிராணியானவன் எதனால் ஏவப்பட்டு ...
மல், தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகிறவன் ...
கொள்ளாததுபோல, ஆசையால் பீடிக்கப் ...
களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லையோ, இவவு ...
ஏவப்பட்டு அகாரியத்தையும் செய்கிறான் ...
கூர்மையுள்ள கத்திகளால் வெட்டினவன் ஸுகமாக விருத்தியான ...
வான லோபத்தால் (பொருள்களில்) ஆசையுண்டாகிறது அதனால்,
மனக்கவலை உண்டாகிறது (பொருள்களை) அடைய விருப்பமுள்ள
அவன் மிகுதியான ராஜஸகுணங்களை அடைகிறான், விரும்பியவை
கிடைத்தபொழுது மிகுதியான தாமஸகுணங்களை அடைகிறான்,
அவன் அந்தக் குணங்களால் கெடுக்கப்பட்ட சரீர பந்தத்தையுடையவ
னாகிஅடிக்கடி பிறக்கிறான், காமத்தையும்செய்கிறான், மரிக்கும்பொழுது
பிளந்து சிதறின சரீரமுள்ளவனாகி மறுபடியும் பிறந்து மரிக்கிறான்.
ஆகையால், இந்த லோபத்தை நன்றாகப் பார்த்துத் தைரியத்தால்
மனத்தில் அடக்கி (பரமானந்தம் என்னும்) ராஜ்யத்தை விரும்ப
வேண்டும் இவ்வுலகில் இதுதான் ராஜ்யம், வேறுராஜ்யம் இல்லை,
உள்ளபடி அறியப்பட்ட ஆத்மாவே அரசன்' என்பது புகழ்பெற்ற
வனும் சசரவாததியாக இருந்தும் முக்கியமான லோபத்தை அறுத்த
வனுமான அம்பரீஷனென்னும் அரசன் இவ்விதம் காதைகளைப்
பாடினான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம

அங்கீத்ரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர் மமதையை விடுவது மோக்ஷஸாதனமென்னும் விஷயத்தில் பிராம்மணஜனகஸம்பாஷணையைத் தம்மனைவிக்குக் கூறியது)

பெண்ணே! இந்த விஷயத்திலும் ஒரு பிராம்மணனுக்கும்
ஜனகனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதமான இந்தப் பழைய இதிஹாஸத்தை
உதாஹரிக்கின்றனர் ஜனகராஜன் குற்றம்செய்தவனான ஒரு பிராம்
மணனை நோக்கி, '(பிராம்மண! நீ) என் தேசத்தில் வஸிக்கக்கூடாது'
என்று சிக்ஷையை விதித்தான் (ஜனகனால்) இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட
அந்தப் பிராம்மணன், பிறகு, (அந்த) ராஜஸ்ரேஷ்டனைப்பார்த்து,
'அரசனே! எவ்வளவு தேசம் உன்னுடைய வசத்திலிருக்கிறது?

'வேறுமன்னனுடைய தேசத்தில் வஸிக்க
னே! சாஸ்திரத்தை மீறுத்தான உன்னு
செய்ய விரும்புகிறேன்' என்று மறுமொழி
ற பிராம்மணனுல் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட
பொழுது அடிக்கடி உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சுவிட்டு
மறுமொழிசொல்லாமலிருந்தான் ஆலோசித்துக்கொண்டு
உட்கார்ந்திருப்பவனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான ஜனகரா
ஜனை, ஸூர்யனை (ராஹுவென்னும்) க்ரஹம் அடைவதுபோலச் சீக்
கிரமாக மோகம் அடைந்தது பிறகு, ஜனகராஜன், அப்பொழுது ஒரு
முகூர்த்தகாலத்திற்குமேல் மோகமவிலகியபின், தேறுதல் செய்து
கொண்டு அந்தப்பிராம்மணனைநோக்கி '(பிராம்மண!) தகப்பன் பாட்
டன் பரம்பரையாகவந்த நகரமும் தேசமும் (என்னுடைய) வசத்தி
லிருக்கும்போது நான் பூமியில் தேடியும் என்னுடைய தேசத்தை
அறியவில்லை நான் எப்பொழுது பூமியில் (என்னுடைய தேசத்
தைத்) தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ அப்பொழுது மிதிலையில்
தேடினேன் அதிலும் நான் (என்னுடைய தேசத்தை) அறியாத
பொழுது என்னுடைய பிரஜைகளைத் தேடினேன் அவைகளிலும்
(என்னுடையதை) அறியாதபொழுது எனக்கு மதிமயக்கம் உண்டா
யிற்று மூர்ச்சை தெளிந்தபின் எனக்கு மறுபடியும் (நல்ல) புத்தி
உண்டாயிற்று அப்பொழுது, '(ஒன்றும்) என்னுடைய தேச
மன்று, அல்லது, எல்லாத்தேசமும் என்னுடையது, அல்லது, இந்
தச் சரீரமும் என்னுடையதன்று, அல்லது, எல்லாப் பூமியும்
என்னுடையது' என்று எண்ணினேன் பிராம்மணஸ்ரேஷ்ட!
எனக்கு எப்படியோ அப்படியே மற்றவர்களுக்கும் என்று நினைக்கி
றேன் இஷ்டமுள்ள அளவு (இவ்விடத்தில்) வாஸஞ்செய்ய விரும்பிய
வரையில் அநுபவி' என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னுன்

பிராம்மணன், 'தகப்பன்பாட்டன்வழியாகக் கிடைத்த நகரமும்
தேசமும் வசத்திலிருக்கும்போது, நீ எந்தப் புத்தியைக்கொண்டு(என்
னுடையதென்னும்) மமதையை விட்டாய்? எந்தப்புத்தியைக்கொண்டு
எல்லாம் உன்னுடைய தேசமாக இருக்கிறது? நீ எந்தக்காரணத்
தினுல் (ஒன்றையும்) உன்னுடைய தேசமாக அறியவில்லை? (எதனுல்)
எல்லாம் உன்னுடைய தேசமாயிற்று? சொல்' என்று வினவ, ஜனகன்
கூறத்தொடங்கினுன் 'இவ்வுலகில் எல்லாக் காமங்களிலும் முயற்சி
கள் முடிவுள்ளனவாக அறியப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையினுல்;
நான், 'இது என்னுடையது' என்று ஒன்றிருப்பதாக அறியவில்லை.

அப்படியே, ' இது யாருடையது, யாருடை... வாக்கியம் இருக்கிறது (ஆகையால்,) நான ... தும்) இது என்னுடையது என்றிருப்பதை ... தப புத்தியைக்கொண்டு மமதையைவி... தியை அடைந்து எல்லாம் என்னுடையதாயிற்று ... தியையும் கேள் மூக்கில் இருக்கும் கந்தங்களையும் நான் ... விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், பூமியானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என் வசத்திலிருக்கிறது வாயில் இருக்கின்ற ரஸங்களையும் நான் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஜலம் என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என் வசத்திலிருக்கிறது நான் நேத்திரத்திலுள்ள ரூபத்தையும் ஜோதியையும் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஜோதியானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என் வசத்தில் இருக்கிறது நான் தவக்கிலிருக்கும் ஸபரிசங்களையும் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், வாயுவானது என்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என்வசத்திலிருக்கிறது நான் காதிலிருக்கும் சப்தங்களையும் எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால், ஆகாயமானது, என்னால்ஜயிக்கப்பட்டுஎப்பொழுதுமஎன் வசத்தில்இருக்கிறது நான் எப்பொழுதும் மனத்தினுள்ளிருக்குமஸங்கல்பத்தை எனக்காக விரும்புகிறதில்லை ஆகையால் மனமானதுஎன்னால் ஜயிக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் என்வசத்திலிருக்கிறது நான் எல்லாககாரியங்களையும் தேவர்கள், பிதருக்கள், பூதங்கள், அதிதிகள் இவர்களுக்காக என்றேசெய்கிறேன்' என்றுசொன்னான் பிறகு, பிராமணன், மறுபடியும் ஜனகனை நோக்கி நகைத்து, 'என்னை இப்பொழுது உன்னைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக இங்கு வந்திருக்கும் தாமமென்று தெரிந்துகொள் [1] பிரம்மத்தை - நாபியாகக்கொண்டதும் தடுக்கமுடியாததும் ஒழிவடையாததும் ஸத்வகுணமாகிற கட்டுக் கட்டப்பட்டதுமான இந்த (ஞானமாகிற) சக்கரத்தை நீ ஒருவனே நடத்துகிறவன்' என்று கூறினான்.

---

[1] 'பிரம்மத்தை அடைவதற்குக் காரணமாயுள்ளதும்' என்பது வேறு பாடம்.

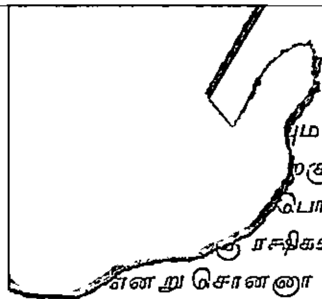
களுக்கும் தெரிவித்து ' காலத்தில் வரவேண
என்று சொன்னார் தர்மாத்மாவான அந்த யு
ஸவ்யஸாசியுமான அர்ஜுனனைநோக்கி இவ்வா
பொழுது பூபாலனை திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்
லேனையும் நகுலனையும் பட்டணத்தை ரக்ஷிக்கும்படியும் மே
களுக்குத் தலைவனை ஸஹதேவனைக் குடும்பவேலையைப் பார்க்கும்படி
யும் உத்தரவு செய்தார்.

எழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தர்மபுத்திரரால் யாகக்குதிரையை ரக்ஷிக்கும்படி ஏவப்பட்டதும், அவன் அக்குதிரையைத் தொடர்ந்து முதலில் வட திசையில் சென்றதும், அங்கே எதிர்த்த அரசர்களை வென்றதும்)

பிறகு, தீக்ஷைக்கேற்ற காலம் வந்தவுடன், மிக்க மஹான்களான அந்த ரித்விக்குகள் யுதிஷ்டிரராஜருக்கு அச்வமேதத்திற்காக விதிப்படி தீக்ஷை செய்வித்தார்கள். தீக்ஷை பெற்றவரும் பாண்டுவின் புத்திரரும் அதிகதேஜஸுள்ளவருமான அந்தத் தர்மராஜா பசுமேதங்களைச் செய்து ரித்விக்குகளுடன்கூட விளங்கினார். பிரம்மவாதியும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவருமான வியாஸர் தாமே அச்வமேதத்திற்காகக் குதிரையைச் சாஸ்திரவிதிப்படி விட்டார். ராஜதர்மப்படி தீக்ஷைபெற்றவரும் ஸுவர்ணமாலையும் கழுத்தில் ஸுவர்ணாபரணமும் பூண்டவருமான அந்த அரசர் அப்பொழுது ஜ்வலிக்கும் அக்னி போல விளங்கினார். கிருஷ்ணாஜினம் தரித்தவரும் தண்டத்தைக் கையில்கொண்டவரும் வெண்பட்டு உடுத்தவருமான அந்தத் தர்மபுத்திரர் யாகத்தில் பிரஜாதிபதிபோல மிக்க காந்தியுள்ளவராக விளங்கினார். வேந்தரே! அவ்வாறே, எல்லா ரித்விக்குகளும் ஸமமான வேஷமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். பூபாலரே! வெண்மையான குதிரைகளுள்ளவனும் வானரக்கொடியுள்ளவனும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிபோன்றவனும் தனஞ்சயனுமான அர்ஜுனனும் தர்மராஜருடைய கட்டளையினால் குதிரையைப் பின்தொடர்ந்தான். மன்னரே! பூபாலரே! அர்ஜுனன் உடும்புத் தோலால்செய்த விரலுறைபூண்டு காண்டீவத்தை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் அந்தக்குதிரையைத் தொடர்ந்துசென்றான். அரசரே! பிரபுவே! அப்பொழுது, அந்தப் பட்டணத்திலுள்ளவர்கள், கௌரவ

...ம ஸுவாணததால செயயபபடடனவாக ...கு வேணடியவெலலாம ஸுவாணமயமாகச ...பொழுது குதிரையும விடபபடலாம சாஸ ...ரக்ஷிககபபடடுக கிரமமாகப பூமியில ஸஞசரிக ...னறு சொனனா

யுதிஷடிரா, 'பிராமமணரே! இநதககுதிரை விடபபடடு இப புவியில இஷடபபடி ஸஞசரிபபதறகு வேணடிய காரியததைச சொலலும முனிவரே! பூமியில இஷடபபடி ஸஞசரிககும குதிரையை எவன காககககூடியவன? அதை நீா சொலலவேண டும' எனறு சொனனா ராஜேநதிரரே! இவவிதம சொலலபபடட அநத வியாஸா, பீமஸேனனுககுத தமபியும எலலாவிலலாளிகளுள ளும சிறநதவனும ஜபசீலனும ஸஹிககுமதனமையும தைரியமும உளளவனுமான அாஜுனன இநதககுதிரையைக காபபாறறுவான நிவாதகவசாகளைக கொனறவனுன அவனே பூமியை ஜயிககவலலமை யுளளவன அவனிடததில திவயமான அஸதரஙகளும திவயமான கவசமும திவயமானவிலலும இரணடு அமபுததூணிகளும இருககின றன அவன இககுதிரையைப பினதொடாவான ராஜஸரேஷடனே! அறமபொருளகளில திறமையுளளவனும எலலா விததைகளிலும தோசசிபெறறவனுமான அவன சாஸதிரபபடி உனது குதிரையை ஸஞசரிககச செயவான ராஜகுமாரனும நீணட கைகளுளளவனும தருணனும தாமரை மலாபோனற கணகளுளளவனும அபிமனயுவின தநதையுமான அநத வீரன இக குதிரைககுபபின செலவான மன னனே! தேஜஸுளளவனும குநதியின மைநதனும அளவறற பராக கிரமமுளளவனுமான பீமஸேனனும நகுலனும ராஜயததைரக்ஷிககத திறமையுளளவாகள குருகுலததில பிறநதவனே! புததியுளளவனும பெருமபுகழபெறறவனுமான ஸஹதேவனே விதிபபடி குடுமபததின யோகக்ஷேமததை முழுதும நனகு நடததுவான' எனறு சொனனா (இவவிதம) சொலலபபடடவரும குருகுலஸரேஷடருமான அநத யதிஷடிரா எலலாவறறையும முறைபபடிசெயது அாஜுனனுககுக குதிரைவிஷயமாக உததரவுசெயயலானா 'அாஜுன! வா வீர! இநதக குதிரையைப பரிபாலனமசெய நீதான இநதககுதிரையை ரக்ஷிககததகுநதவன வேறு ஒருமனிதனுலும முடியாது நீணட கைகளுளளவனே! பாவமறறவனே! உனனை எதிாததுவரும மனனா களுடன யுததமுணடாகாமலிருககுமபடி நீ செயயவேணடும சிறநத கைகளுளளவனே! நீ எனனுடைய இநத யாகததை எலலா மனனா

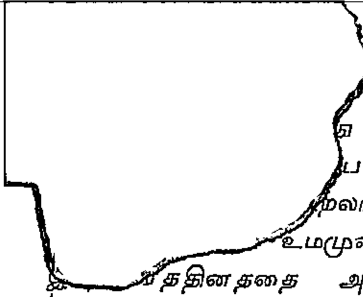
நீரே செயயததககவா பாரதரே! நீா விரும
ஏவும பாவமறறவரே! நான உமககு உ
செயகிறேன நான உமககு எலலாவறறையும
நீா யாகம செயதால பீமனும அாஜுனனும ந
னும யாகம செயதவாகளாவாாகள ' எனறு சொனனா

எழுபததிரணடாவது அதயாயம

அநுகீதாபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் யாகக்குதிரையைச் சுற்றவிடும்படி யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் குதிரையைக்காக்க அர்ஜுனனை நியமித்ததும்)

மா தவரால இவவிதம சொலலபபடடவரும மேதாவியும தாம புததிரருமான யுதிஷடிரா, பிறகு, வியாஸரை அழைதது, 'அருவ மேதம செயயககூடிய காலம உமககு உளளபடி தெரியும எனனு டைய யாகமானது உமமுடைய வசததிலிருககிறது ஆகையால, நீா எனககுத தீககூஷசெயவிபபீராக' எனனும வசனததைச சொனனா வியாஸா, 'குருதீபுததிர! இநதப பைலரும யாஜஞவ்லகியரும, காலம தவறாமல, செயயவேணடியதைச செயவாாகள ஸமசயமிலலை புருஷ ஶ்ரேஷடனே! சிததிராபூாணிமைத தினததில உனககுத தீககூ நடககும யாகததிறகு வேணடிய ஸாமகரிகளைச சோ குதிரைகளைப பறறிய விததைதெரிநத ஸூதாகளும அதைஅறிநத பிராமமணா களும உனனுடைய யாககாரியம நிறைவேறுவததறகாகச சிறநததான குதிரையைப பரீக்ஷிககடடும அநதக குதிரையைச சாஸதிரபபடி விடு வேநதனே! அது உனனுடைய பெயரினால கீாததியைவருதநதி பணணிககொணடு கடலை ஆடையாகக கொணட பூமியைச சுறறி வாடடும' எனறு சொனனா ராஜேநதிரரே! இவவாறு சொலலப படட அநத யுதிஷடிரராஜா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொலலி, பிரமமவாதியான வியாஸா சொனனபடி எலலாவறறையும செயதாா ராஜேநதிரரே! அவவாறே, எலலா ஸாமகரிகளையும மனததில நிச சயிததுககொணடாா அளவறற மஹிமையுளள அநத யுதிஷடிரராஜா, அபபொழுது ஸாமகரிகளைச சோததுவைததுககொணடு வியாஸரிடம தெரிவிததாா பிறகு, அதிக தேஜஸுளளவியாஸா, யுதிஷடிரராஜரை நோககி, தகுநத காலததிலும தகுநத யோகததிலும உனககுத தீககூ செயவிகக ஆயததாகளாக இருககிறோம. கௌரவ! கததியும கூாசச

...ர் உடகாாநதாாகள அபபொழுது, தாம ...பலவிதமான கதைகளைச சொலலி; பிறகு ...லாரு

... உமமுடைய அநுககிரஹததால கொணடுவநத ...ததினததை அஸவமேதமெனனும பெரிய யாகததில உபயோகிகக விருமபுகிறேன முனிஸரேஷடரே! அநத யாகததைப பறறி நீா அநுமதிகொடுகக வேணடுகிறேன நாஙகளெலலாரும உமககும மஹாதமாவான கிருஷணனுககும வசபபடடவாகள' எனற வசனததைச சொனனா வியாஸா, 'அரசனே! உனககு அநுமதி கொடுககிறேன மேலே செயயவேணடியதைச செய விதிபபடி தகூிணையுளள அஸவமேதததால தேவாகளைப பூஜிபபாயாக ராஜேநதிர! அஸவமேதமோ எலலாப பாவஙகளையும நசிககச செயயக கூடியது நீ அநத யாகததைச செயது பாவமறறவனுவாய இதில ஐயமிலலை' எனறு சொனனா கௌரவரே! (வியாஸரால) இவவாறு சொலலபபடடவரும தாமாதமாவும கௌரவராஜருமான யுதிஷடிரரோ அஸவமேதததைச செயவதில புததியைசசெலுததினா பேசுமதிறமையுளள யுதிஷடிரராஜா, வியாஸரிடம இவையெலலாவறறையும பறறி அநுமதிபெறறுககொணட பிறகு, கிருஷணரிடம வநது, 'புருஷோததமரே! தேவகீதேவியானவள உமமால நலலபுததிரருளளவளானள சிறநதகைகளுளளவரே! நான இபபொழுது உமமிடம எதைச சொலலுவேனே அதை நீா செயயவேணடும யதுநநதனரே! உமது மஹிமையால ஸமபாதிககபபடட போகஙகளை நாஙகள அநுபவிககிறோம இநதபபூமியை நீா (உமது) பராககிரமததாலும புததியாலும ஜயிததீா நீா உமமைத தீகூையுளளவராகச செயதுகொளளும நீா எஙகளுககு முககியமான குரு தாசாஹரே! நீா யாகம செயததால நான பாவமறறவனுவேன நீரே யாகம; நீரே குரு, நீரே தாமஙகளை அறிநதவா; பிரஜைகளுககும பதி, நீரே எலலாப பிராணிகளுககும கதிஎனபது எனககு நிசசயமான எணணம' எனற வசனததைச சொனனா கோவிநதா, 'சிறநதகைகளுளளவரே! பகைவரை அடககுபவரே! நீரே இநத யாகததைச செயயததககவா நீரே எலலாப பிராணிகளுககும கதி எனபது எனனுடைய நிசசயமான எணணம நீரே இபபொழுது கௌரவவீராகளுள தாமததால பிரகாசிககிறீா அரசரே! நாஙகள உமககு உடபடடவாகளாக இருககிறோம வேநதரே! நீா எஙகளுககுக குருவாக எணணபபடடிருககிறீா நீா எனனுடைய அநுமதியைப பெறறு யாகம செயயும இநத யாகத்தை

எழுபததோராவது அதய

அநுகீதாபாவம.

(கண்ணபிரான்முதலியவர்கள் தருமபுத்ராதியரை
ழைத்ததும், வியாஸர் அஶ்வமேதத்தைப்புகழ்ந்து அதை
செய்யச் சொல்லியதும், தாமபுத்ரர் கோவிந்தரைச்
செய்யச் சொல்ல அவர் மறுத்துத் தர்மபுத்ர
ரையே செய்யச்சொல்லியதும்)

பகைவரை அழிபபவரான வாஸுதேவா, அநதப பாணடவா கள ஸமீபததில வநதுவிடடாாகளெனபதைக கேடடு மநதிரிகளு டனும ஸுஹருததுககளுடைய கூடடஙகளுடனும எதிாகொணடு சென்றா அவாகள முறைபபடி ஒனறுசோநது (பாணடவாகளைப) பாாககவிருமபி எதிாகொளளச சென்றாகள அரசரே! அநதப பாணடவாகள முறைபபடி விருஷணிகளுடனசோநது கூடடமாக ஹஸதினபுரததில பிரவேசிததாாகள அநதசசேனை பிரவேசிககும பொழுது, குளமபுகள உருளைகளின கடடுககள இவைகளுடைய ஒலியினால ஆகாயம பூமி இவறறின இடைவெளியானது முழுதும சூழபபடடதாயிறறு ஸநதோஷமடைநத மனமுளளவாகளும மநதிரி களுடனும நணபாகூடடஙகளுடனும கூடினவாகளுமான அநதப பாணடவாகள அபபொழுது பொககசஙகளை முனனிடடுககொணடு தமது படடணம சென்றனா. அவாகள முறைபபடி திருதராஷடிர ராஜனிடமசெனறு தமபெயாகளைச சொலலிககொணடு அவனுடைய பாதஙகளில நமஸகரிததனா ராஜஶ்ரேஷடரே! பரதஶ்ரேஷடரே! வேநதரே! அநத வீராகள அபபொழுது திருதராஷடிராிடம அனுமதி பெறறு, ஸுபலனுடைய பெணணான காநதாாியையும குநதியையும விதுரரையும பூஜிதது, யுயுதஸுவினிடமசெனறு பூஜிககபபெறறு மிகவும விளஙகினாகள பாரதரே! பிறகு, அநதவீராகள, அபபொ ழுது மிகக ஆசசரியமும விசிதரமும பெரிய அதபுதமுமான உமது தநதையின அநதப பிறபபைக கேடடாாகள , அபபொழுது, புததி மானன வாஸுதேவருடைய அசசெயகையைக கேடடுப பூஜிக கததககவரும தேவகீபுததிரருமான அவரைப பூஜிததாாகள பிறகு, சில நாளகள சென்றவுடன, ஸதயவதியின புததிரரும சிறநத தேஜஸுளளவருமான வியாஸா ஹஸதினபுரததிறகு வநதாா அப பொழுது, அவருககு எலலாக கெளரவஶ்ரேஷடாகளும பூஜை செயது விருஷணிஶ்ரேஷடாகளுடனும அநதகஶ்ரேஷடாகளுட

டு குரோசததிறகு ஓரிடததில வஸிததுக கசாரை நினைததுககொணடே வநதாாகள ராஜரைததவிர (மறற) ஓா அரசனுவது படாதவனுக இலலை பீமனமுதலானவாகளும நகாகப பொருளைச சுமநதாாகள (மறற) ஜனஙகளைபபற றிச சொலலவுமவேணடுமா ? அவாகள அருகிலவநததைதக கேளவிப படடு, விருஷணிகளுள சிறநதவாகள ஹஸதினுபுாததைத மாலைகளின ஸமூகஙகளால அலஙகரிதது வெளியே புறபபடடாாகள அரசரே ! படடணததிலுளள ஜனஙகளும விசிதரமான கொடியாடைகளாலும பலவிதமான தவஜஙகளாலும வீடுகளை அலஙகரிததாாகள பிறகு, விதுரா பாணடவாகளுககுப பிரியததைச செயயககருதி, தேவால யஙகளில பலவிதமான பூஜைகளைச செயயுமபடி கடடளையிடடாா. அநதபபடடணததில ராஜவீதிகளும புஷபஙகளால அலஙகரிககப படடன அநதப படடணமானது நாததகாகள நாததனம செயவ தாலும கானமசெயகிறவாகளின ஒலிகளாலும ஸமுததிரப பெருக குககு ஒபபான முழககமுளளதாக விளஙகிறறு அபபொழுது, அந தப படடணமானது குபேரனுடைய படடணமபோல இருநதது. அரசரே ! வநதிகளாலும ஸதிரீகளுடனகூடின எலலாப புருஷாகளா லும பரிசுததமான அநத அநத இடஙகளில நாறபுறமும விளஙகும படி செயயபபடடன அபபொழுது, காறறினுல நாறபுறமும அலைக கபபடட பதாகைகள தக்ஷிண குருதேசஙகளையும உததர் குருதே சஙகளையும காடடுகினறனபோலிருநதன அபபொழுது, [1]ராஜாஙக அதிகாரிகள, இபபொழுது (பாணடவாகள) ரததினஙகளைக கொ ணடுவருவதால (எலலாரும) தேசம முழுவதும (ஸநதோஷமாக) விளையாட வேணடும' எனறு பறையறைவிததாாகள

[1] வேறு பாடம்.

வரே! நல்லது, நல்லது' என்று வாக்கு உண் அந்த அஸ்திரமும் ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிர மன்னரே! பிறகு, உம்முடைய தந்தை மறு தார் அந்தக் குழந்தை உத்ஸாஹத்திற்கும் அசைவுற்றன வேந்தரே! பிறகு, அந்தப் பரதஸ்ரேஷ் முள்ளவர்களானார்கள் பிராம்மணர்கள் கேசவருடைய கட்டளையி னால் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தார்கள் பிறகு, குந்தியும் திரௌபதி யும் ஸுபத்திரையும் உத்தரையும் (மற்றுமுள்ள) பரதஸ்ரேஷ்டர்க ளுடைய ஸந்தோஷமுள்ள அந்த எல்லாஸ்திரீகளும் மற்றுமுள்ள புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுடைய ஸ்திரீகளும் மனக்களிப்புற்று கிருஷ்ண ரைப் புகழ்ந்தார்கள் அப்பொழுது, மல்லர்களும் நடர்களும்சோதிட சாஸ்திரமறிந்தவர்களும், 'ஸுகமாக நித்திரை செய்தீர்களா?' என்று விசாரிப்பவர்களும் ஸூதமாகதர்களுடைய கூட்டங்களும் அந்தக் கிருஷ்ணரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! மஹாராஜரே! மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ள மஹாஜனங்கள் குருவம்சத் தின் ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லும் ஆசீர்வாதங்களால் பூஜித்தார் கள் பாரதரே! உத்தரையானவள் ஸந்தோஷத்தை அடைந்து தகுந்தகாலத்தில் எழுந்திருந்து புத்திரனுடன் கூட வாஸுதேவரை நமஸ்கரித்தாள் மஹாராஜரே! பிறகு, வ்ருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவ ரும் பிரபுவும் ஸத்யஸந்தருமான கிருஷ்ணர், ஸந்தோஷமடைந்து, அந்த உத்தரைக்கு மிகுதியான ரத்தினங்களைக் கொடுத்து அப் பொழுது உம்முடைய தகப்பனுக்கு, 'இந்த அபிமன்யுவின் புத்திரன், குலமானது பரிக்ஷீணமானபொழுது பிறந்ததால் இவ னுக்குப் பெயர் பரிக்ஷித்' என்றுசொல்லிப் பெயரிட்டார் அர சரே! பாரதரே! உம்முடைய பிதாவான அந்தப் பரிக்ஷித் எல்லா ஜனங்களின் மனத்திற்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு நாளடைவில் வருத்தியடைந்தார் வீரரே! பாரதரே! உம்முடைய தந்தை பிறந்து ஒருமாஸம் ஆனவுடன், பாண்டவர்கள் அதிகமான ரத்தினத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் அப் பொழுது, புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் உயர்ந்த பதவிபெற்றவர்களுமான பாண்டவர்கள், செய்யப்பட்டவையும் இயற்கையாக உள்ளவையும் பெரியவையும் பயங்கரமாகஉள்ளவையும் மேருவின் கொடுமுடி போன்றவையுமான பாத்திரங்களையும் குடங்களையும் (மற்றப்) பாத் திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு[1] பாரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட வாகனங்

1 'பாரார்த்தை' என்றபாடம் கொள்ளப்பட்டது

...க திறகும கேடகுமபடி பிரதிஜஞைசெயது ...ரயே! நான பொய சொலலவிலலை! இது ...றது நான எலலாஜனஙகளும பாாததுக ... இநதக குழநதையை ஜீவிககச செயகிறேன ...பொழுதும விளையாடடுககளிலும முன பொய சொனனது மிலலை, யுததததினினறும புறஙகாடடினதுமிலலை எனபது உணமை யானல இநதககுழநதை ஜீவிககடடும எனககுத தாமததிலும பிராமமணரிடததிலும அதிகமான பிரியம இருககுமானல, மரிததுப பிறநத அபிமனயுவின இநதப புததிரன ஜீவிககடடும நான ஒரு பொழுதும அாஜுனனிடததில விரோதததை எணணுமலிருபபது உணமையானல மரிதத இநதக குழநதை ஜீவிககடடும உணமையும தாமமும எனனிடததில எபபொழுதும நிலைபெறறிருககுமானல அபி மனயுவின புததிரனும மரிததவனுமான இநதக குழநதை ஜீவிககடடும நான கமஸனையும கேசியையும தாமமாகக கொனறது உணமை யானல இபபொழுது இநதககுழநதை மறுபடியும பிழைககடடும' எனறு பரதாகளுள சிறநதவரே! தாமரைக கணணரான வாஸு தேவா இவவிதமசொலலிவிடடு, பிறகு, தாமரை மலாபோலப பிரகா சிககினறதும பிரமமாவினலும ருததிராாலும பூஜிககபபடடதுமான பாதததால அககுழநதையைக காலமுதல தலைவரையில தடவின பரதஶரேஷடரே! மஹாராஜரே! கிருஷணா தொடடவுடன, அந தக குழநதை மெளள மெளளப பிரஜஞையை அடைநதது மஹா ராஜரே! பிரஜஞையை அடைநது மெளள மெளள அசைநதது.

ஏழுபதாவது அதயாயம

அநுகீதா பாவம. (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் குழந்தைக்குக் காரணத்துடன் பெயரிட்டதும், யுதிஷ்டிரர்முதலியோர் யோற்சுமையுடன் வந்தல் கேட்டுக் கோவிந்தர்முதலியோர் வரவேற்றதும்)

அரசரே! வாஸுதேவா பிரமமாஸதிரததை உபஸமஹாரம் செயதவுடன, அநத வீடானது உமது தநதையின தேஜஸால நனகு விளஙகுமபடி செயயபபடடது பிறகு, எலலா ராககஷஸா களும அநத வீடடைவிடடு மறைநதாாகள ஆச்ரயத்தில்; கேச

பெணணுமான அநத உததரையானவள, ... தம மூாசசையால கவரபபடடவளாயிருந ... அநத உததரையானவள பிரஜஞையை அ... மடியில வைததுககொணடு பினவரும வசனதல ...

('குழநதாய !) நீ தாமததை அறிநதவருடைய புதது... தம தாமததைத தெரிநதுகொளளவிலலை ,நீ விருஷணிகளுள சிறநத வீரரான கிருஷணருககு நமஸகாரம செயய விலலையே ? புத திர ! நீ உனது தநதையாரிடம சென்று எனனுடைய இநதவாாத தையைச சொல 'வீரரே ! பிராணிகளால காலமவராமல இருககும பொழுது எவவிதததிலும மரிகக முடியாது (ஆகையினாலதான,) நான கணவரான உமமையும புததிரனையும விடடுப பிரிநது க்ஷேம மும எதுவுமிலலாதவளாகி இபபொழுது இஙகு மரணததை அடை யாமலிருககிறேன ' என்று கூறு சிறநதகைகளுளளவனே ! அலலது, நான தாமபுததிரரிடம அனுமதிபெறறுககொணடு கோரமான விஷத தைச சாபபிடுகிறேன , அலலது, அகனியில பிரவேசிககிறேன ஐயனே ! அலலது, கணவனையும புததிரனையும இழநதவளான என னுடைய ஹருதயமானது ஆயிரம துணடாக வெடிககாமலிருபப தால மரிகக முடியாது புததிர ! எழுநதிரு துககமடைநதவளும மனவருததமுளளவளும துனபமுறறவளும தைனயமுறறவளும சோகக கடலில முழுகினவளும பிரபிதாமஹியுமான இநதக குநதி யைப பார பூஜிககததககவளான திரௌபதியையும (பாாபபவா) துககிககததகக ஸுபததிரையையும வேடனால அடிககபபடட பெணமானபோல மிகக துககததால பீடிககபபடட எனனையும பார, எழுநதிரு புததியுளளவரும உலகஙகளுககுப பிரபுவுமான வாஸு தேவருடைய தாமரைமலரின இதழபோனற கணகளுளள முகததை முனபு அபிமனயுபாாபபதுபோல நீ பார் ' என்று புலமபினாள

இவவிதம புலமபிககொணடு மறுபடியும (கீழே) விழுநதவளான அநத உததரையைக கணடு எலலாஸதிரீகளும மறுபடியும தூககி னாாகள மதஸயராஜனுடைய பெணணான உததரையானவள, அப பொழுது எழுநதிருநது தைரியததுடன மறுபடியும அஞசலிசெயது கொணடு, தாமரைக கணணரான கிருஷணரைப பூமியில (விழுநது) நமஸகரிததாள புருஷோததமரான அநதக கிருஷணா அவளுடைய விஸதாரமான பிரலாபததைக கேடடுப பிறகு ஆசமனமசெயது பிரம மாஸதிரததை உபஸம்ஹாரம செயதாா பரிசுததமான ஸவபாவ முளளவரும அசசுதருமான வாஸுதேவா அநதக குழநதை ஜீவிப

களையும துரோணபுததிரன கெடுததுவிட
ாதறகாக ஜீவிததிருகக வேணடுமா? ஜனாதத
மடியில வைததுககொணடு ஸநதோஷ
கரிககபபோகிறேனெனறு எணணியிருநதேன
ணணம வீணுகச செயயபபடடது புருஷோததமரே!
கிருஷணரே! சஞசலமான கணகளுளள அபிமனயுவின புததிரனை
இநதக குழநதை இறநததால எனனுளளததிலிருநத எலலா எண
ணஙகளும பயனறறனவாகசசெயயபபடடன மதுஸூதனரே! சஞ
சலமான கணகளுளள அபிமனயுவானவா உமககு மிகக பிரியமானவா
பிரமமாஸதிரததினுல கொலலபபடடிருககும அவருடைய இநதப
புததிரனை நீா பாரும இநதக குழநதையானவன இபபொழுது
பாணடவாகளுடையசெலவததை இழநது யமனுடைய வீடடுககுச
சென்றுனதலால இவன இவனுடைய தகபபனாபோல நனறி
கொனறவன, கொடியவன கேசவரே! போாமுனையில அபிமனயு
கொலலபபடடபொழுது, 'வீரரே! சீககிரததில நான உமமை
அடையபபோகிறேன' எனறு நான பிரதிஜஞைசெயதேன கிருஷ
ணரே! கொடியவளான நான ஜீவிததிருககப பிரியமுளளவளாகி
அதைச செயயவிலலை இபபொழுது, நான அவவிடமபோனுல அபி
மனயுவானவா எனன சொலலுவாா?' எனறு புலமபினுள.

அறுபததோன்பதாவது அதயாயம

அநுகீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

(கேசவர் சபதம் செய்து பரீக்ஷித்தைப் பாதத்தால்
தடவிப் பிழைப்பித்தது)

(எலலாரும) துககிக்கததககவளும மனதுளாசசி அடைநத
வளும புததிரனிடததில ஆசையுளளவளுமான அநத உததரையான
வள இவவிதம தீனமாகப புலமபிப பயிததியமபிடிததவளபோலப
பூமியில விழுநதாள புததிரனையும பநதுககளையும இழநதவளும
(பூமியில) விழுநதிருபபவளுமான அநத உததரையை(பபாாதது)த
துககததால பீடிககபபடட குநதியும எலலாப பாரதஸதிரீகளும
அழுதாாகள ராஜஸரேஷடரே! அழுகைச சததததால ஒலியுளள
தாகச செயயபபடட பாணடவாகளின வீடானது ஒரு முகூாதத
காலம பாாககக கூடாததாக இருநதது ஜனமேஜயராஜரே! வீரரே!
புததிர சோகததால மிகப பீடிககபபடடவளும விராடனுடைய

மும் சூழப்பட்டதுமான உமது தந்தையினுள்
சீக்கிரமாகப் பிரவேசித்தார் தேஜஸ்வியான
ஸமாத்தாகளான ஜனங்களால் விதிப்படி அ
ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லுகின்றவைகளுமான எல்
யும் பார்த்தார், ஹருஷீகேசர் அவ்விதமிருக்கும் உமது தா
அந்த ஜனமிருந்ததைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்து, 'நல்லது, நல்லது' என்று சொன்னார் அவர் அப்பொழுது சிரித்த முகத்துடன் அவ்விதம் சொல்லுகையில் திரௌபதியானவள் வேகமாகச் சென்று விராடனுடைய பெண்ணான உத்தரையை நோக்கி, 'உன் கணவனுடைய மாதுலரும் புராதனரான ரிஷியும் சிந்திக்கமுடியாத ஸ்வரூபமுள்ளவரும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கப்படாதவருமான மதுஸூதனர் இதோ அருகில் வருகிறார்' என்று சொன்னாள் அந்தத் தேவியும் கண்ணீரால் விளங்காத வார்த்தையையும் கண்ணீர்களையும் அடக்கிக்கொண்டு, தேவனை அடைவதுபோலக் கோவிந்தரைச் சரணமடைவதற்கு (உடைகளை)[1] நன்கு உடுத்திக்கொண்டாள், (பாபவர்கள்) துக்கிக்கத்தக்கவளான அந்த உத்தரை, வருத்தமடைந்திருக்கும் மனத்துடன், வருகின்ற கோவிந்தரைக் கண்டு எளிமையுற்றுப் புலம்பலானாள்.

'தாமரைக் கண்ணரே! ஜனார்த்தனரே! ஹடமாகக் குழந்தையை விட்டு ஒரேவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட நானும் அபிமன்யுவுமான எங்களிருவரையும் பாரும், விருஷ்ணி குலத்தில் பிறந்தவரே! மதுவைக் கொன்றவரே! வீரரே! உம்மைத் தலை (வணங்கிக்) கிருபைசெய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன், அச்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் எரிக்கப்பட்ட என்னுடைய இந்தப் புத்திரனைப் பிழைக்கும்படி செய்யும் தாமரைக் கண்ணரே! பிரபுவே! தாமபுத்திரராவது பீமஸேனராவது நீராவது 'இந்த இஷீகாஸ்திரமானது அறிவில்லாதவளான தாயைக் கொல்லட்டும்' என்று இந்த வாக்யத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நானே மரித்திருப்பேன் இவன் இவ்விதம் போசமாட்டான் கெட்ட புத்தியுள்ள அச்வத்தாமாவானவன் கர்ப்பத்திலிருக்கும் இப்பாலனைப் பிரம்மாஸ்திரத்தினால் கொன்றதினாலும் கொடிய காரியத்தைச் செய்து என்ன பயனை அனுபவிக்கிறான்? பகைவரை அழிப்பவரே! நான் உம்மைத் தலையால் (வணங்கிக்) கிருபை செய்யும்படி வேண்டுகிறேன், கோவிந்தரே! இவன் ஜீவிக்காவிடின் நான் உயிரை விடுவேன் நல்லவரே! இந்தக் குழந்தையின்மீது எனக்

1 வேறுபாடம்

உண்டானவனும் மரித்தவனும் கண்போன ... தையை மழைபொழியும் மேகமானது பயி... ால் நீர் பிழைக்கச் செய்யும் கேசவரே! ... ஸத்யவாதி, உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவா. ... அடக்குபவரே! நீர் அந்த வார்த்தையை உண்மையாகச் செய்யும் நீர் விரும்பினால் மரித்தவர்களான இம்மூவுலகத்தாரையும் பிழைக்கச் செய்வீர். பிரியனும் மருமானுண்டாய புத்திரனும் மரித்தவனுமான் குழந்தையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமோ? கிருஷ்ணரே! நான் உம்முடைய மஹிமையை அறிந்திருக்கிறேன். ஆகையால், உம்மைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். பாண்டவர்களுக்கு இப்பெரிய அனுக்கிரஹத்தைச் செய்யும் சிறந்த கைவன்மையுள்ளவரே! நீர், 'இவள் ஸஹோதரி' என்றாவது, 'புத்திரனை இழந்தவள்' என்றாவது, 'என்னைச் சரணமடைந்தவள்' என்றாவது (என்னிடத்தில்) இப்பொழுது கிருபை செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னாள்.

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

அநுகீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் உத்தரையின் ப்ரஸவ அறையில் நுழைந்ததும், உத்தரை புலம்பிக் குழந்தையைப் பிழைப்பிக்கும்படி அவரை வேண்டியதும்)

ராஜஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் கேசியைக் கொன்றவருமான கிருஷ்ணர், துக்கம் மேலிட்டு, அந்த ஜனங்களை ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று உரக்கச் சொன்னார். புருஷஸ்ரேஷ்டரும் பிரபுவுமான அந்தக் கிருஷ்ணர் அப்பொழுது அந்த ஜனங்களை இந்த வாக்கியத்தால், கோடையால் பீடிக்கப்பட்டவனை ஜலத்தால் மகிழ்விப்பதுபோல மகிழ்வித்தார். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! சிறந்தவைகளுள்ளவரே! தைரியமுள்ளவரே! பிறகு, அந்தக் கிருஷ்ணர் வெண்மையான மாலைகளால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டதும் ஜலம் நிரம்பின கலசங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் வைக்கப்பட்டதும் நெய்யால் (நனைக்கப்பட்ட) திந்துகமென்னும் செடிகளால் செய்யப்பட்ட பந்தங்களும் கடுகுகளுமுள்ளதும் நிர்மலமான அஸ்திரங்களும் அக்னிகளும் நாற்புறமும் வைக்கப்பட்டதும் வேலைசெய்வதற்காகப் பிராயமுதிர்ந்த ஸ்திரீகளாலும் ஸமர்த்தர்களும் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுமான வைத்தியர்களாலும் நாற்புற

கள நசிததிருககுமபொழுது, இளைததவனு...
அறிஞரான பாாததருடைய பேரனுமான...
துரோணபுததிரரால பீமஸேனருககாக எடுக...
மானது உததரையினமீதும பாாததாமீதும எ...
கேசவரே! அது எனனுடையஹருதயததில ஜவலிததுக...
ருககிறது (ஒருவராலும) அவமதிகக முடியாதவரே! பிரபுவே! புத
திரனுடனகூடின அதை நான பாாககிறேனிலலை தாமாதமாவும தாம
ராஜருமான யுதிஷடிரரும பீமஸேனரும அாஜுனரும மாதரீபுததி
ராகளான அநத நகுல ஸஹதேவாகளும அபிமனயுவின புததிரன
மரிததுப பிறநததைக கேடடு எனன சொலலுவாாகள? விருஷணி
குலததில பிறநதவரே! துரோணபுததிரரால பாணடவாகள கவரப
படடவாகளபோலஆயினா கிருஷணரே! அபிமனயுவானவன தந
தைமாாகளுககுப பிரியன, இதில ஸமசயமிலலை துரோணபுததிர
ருடைய அஸதிரததால ஜயிககபபடட அவாகள இதைக கேடடு
எனன சொலலுவாாகள? ஜனாததனரே! கிருஷணரே! பகைவரை
அடககுபவரே! அபிமனயுவின புததிரன மரிததுஜனிததததை (க
கணட) நமககு (இதை விடப) பெரிய துககம எனனவரபபோகிற
தெனறு நினைககிறேன. கிருஷணரே! நான உமமைத தலைவணங
கிக கிருபைசெயயுமபடி பிராாததிககினறேன இநதக குநதியும
திரௌபதியும பிராாததிககிறாாகள புருஷோததமரே! இவாகளைப
பாரும மாதவரே! பகைவரை அழிபபவரே! அஸவததாமா பாணட
வாகளின குழநதைகளைக் கொனறபொழுது, நீா, கோபஙகொணடு
அஸவததாமாவை நோககி, 'பிராமமணாதம! நாாதம! உனனுடைய
எணணம நிறைவேறாமல செயகிறேன நான அபிமனயுவின புத
திரனை ஜீவிககுமபடி செயகிறேன' எனறு சொனனீரனறோ?
(ஒருவராலும) அவமதிகக முடியாதவரே! இவவிதமான இநத
வாாததையைக கேடடு உமமுடைய பலததை அறிநத நான
உமமைக கிருபைசெயயுமபடி பிராாததிககிறேன அபிமனயு
வின புததிரன ஜீவிககடடும, விருஷணிகளுள சிறநதவரே! நீா
பிரதிஜஞை செயதுவிடடுச சுபமான இநத வாாததையை முழு
தும (அபபடியே) செயயாமறபோனால எனனை இறநதுபோனவ
ளாக நிசசயமசெயதுகொளளும வீரரே! (பிறரால) அவமதிகக
முடியாதவரே! நீா ஜீவிததிருககுமபோது அபிமனயுவின புததிரனை
இவன ஜீவிககாமறபோனால நான உமமைககொணடு எனன செயது
கொளளப போகிறேன? ஒருவராலும ஜயிககமுடியாதவரே! வீரரே!

...கும (கொடுகக வேணடிய) பிணடமும இக ...இருககினறன ஜனாததன! உனககு சேஷம ...றுயினும (உனககுப) பிரியனும ஒபபானவனு ...கு இபபொழுது நீ பிரியததை உணடுபணணு ...சொலபவனே! கிருஷண! உததரையானவள, அபிமனயு முனசொனன வாாததையை (இபபொழுதும) பிரியததால சொலலு கிருள இதில ஸமசயமிலலை தாசாாஹ! அககாலததில அபிமனயு வானவன உததரையை நோககி, 'கலயாணி! உனனுடைய புத திரன (எனனுடைய) மாதுலருடைய வீடடை அடையபபோகி ருன. விருஷணிகள அநதகாகள இவாகளுடைய வீடடை அடை நது, தனுாவேததைதயும விசிததிரமான அஸதிரஙகளையும சுதத மான நீதிசாஸதிரததையும கறகபபோகிருன' எனறு சொனனுனும ஐயனே! சததருவீராகளைக கொலபவனும (பிறரால) அவமதிகக முடியாதவனுமான அபிமனயுவானவன இவவிதம இநத வாாததை யைப பிரீதியினுல சொனனுன இது அவவிதமே ஆகும ஸந தேஹமிலலை மதுஸூதன! நாஙகள இபபொழுது உனனை வணஙகி யாசிககிருேம இநதக குலததின நனமைககாக உததமமான மஙக ளததைச செய' எனறு சொனனுள விருஷணிகுலததில பிறநதவ ரான வாஸுதேவரைப பாாதது இவவிதம சொலலிவிடடு விசாலமான கணகளுளளவளான குநதியும துககததால பீடிககபபடட மறறு முளள அநதஸதிரீகளும இருகைகளையும தூககிககொணடு பூமியில விழுநதாாகள மஹாராஜரே! பிரபுவே! கணணீரால கலஙகின கண களுளள எலலாஸதிரிகளும, 'வாஸுதேவருடைய மருமானுடைய குமாரன மரிததுப பிறநதான' எனறும சொனனுாகள பிறகு, ஜனா ததனா இவவிதம நடநதிருககுமபோது பூமியில விழுநதிருககும குநதியை எடுதது அவளை ஸமாதானம செயதாா

அறுபததேழாவது அதயாயம

அநுகீதாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸுபத்ரை கோவிந்தரைத் துதித்துப் பரிக்ஷித்தைப் பிழைப்பிக்கும்படி வேண்டினது)

குநதி எழுநதிருநதவுடன, துககததால பீடிககபபடட ஸு பததிரையானவள, பாாதாவைபபாாதது அழுதுகொணடு பினவரும வாாததையைச சொலலலானுள 'தாமரைககணணரே! கௌரவா

பூபதியான திருதராஷ்டிரனும் சிறந்த மனமு[...]
படி வரவேற்றனர். புருஷோத்தமரும் சிறந்[...]
வாஸுதேவர், விதுரராலும் யுயுத்ஸுவினாலும்[...]
அந்த நகரத்திலேயே வஸித்தார். ஜனமே[...]
விருஷ்ணிவீரர்கள் அங்கு வஸித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு[...]
தந்தையாரும் சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவருமான பரிக்ஷித்து பிறந்தார். மஹாராஜரே! அந்தப் பரிக்ஷித்துராஜரோ, (அஶ்வத்தாமாவினுடைய) பிரம்மாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் வளரச்செய்துகொண்டு அசைவற்றுப் பிணமாயிருந்தார். அப்பொழுது, மனமகிழ்ந்து ஸிம்மநாதம் செய்யும் ஜனங்களின் சப்தமானது எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று மீண்டும் எதிர்த்துவந்தது. பிறகு வாஸுதேவர், துன்பமுற்ற இந்திரியங்களும் மனமுமுள்ளவராகி, அப்பொழுது அதிகவேகமாக யுயுதானனுடன் அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தார். மன்னரே! பிறகு, அவர், '(கிருஷ்ண!) ஓடிவா' என்று வாஸுதேவரான தம்மை அடிக்கடி அழைத்துக்கொண்டு வேகமாக வருகின்ற தம் அத்தையையும் (அவளுக்குப்) பின்புறத்தில் திரௌபதியையும் புகழ்பெற்ற ஸுபத்திரையையும் தீனமாக அழுகின்ற (மற்றப்) பாண்டவஸ்திரீகளையும் கண்டார். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, போஜ குமாரியான குந்தியானவள் அப்பொழுது கிருஷ்ணருக்கு அருகில் சென்று கண்ணீரால் தழுதழுத்த வார்த்தையுடன் (பின்வருமாறு) சொல்லலானாள்:

'வாஸுதேவ! சிறந்த கைகளுள்ளவனே! தேவகி உன்னால் நல்ல புத்திரனுள்ளவள். நீ எங்களுக்குக் கதியும் க்ஷேமத்தை உண்டு பண்ணுகிறவனுமாக இருக்கிறாய். இந்தக் குலமானது உன்னுடைய வசத்திலிருக்கிறது. யதுக்களுள் சிறந்த வீரனே! பிரபுவே! உன் மருகனுடைய புத்திரன் அஶ்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டுப் பிறந்திருக்கிறான். கேசவ! அவனை ஜீவிக்கும்படி செய். யதுநந்தன! பிரபுவே! ஐஷீகாஸ்திரம் பிரயோகித்த காலத்தில், 'மரித்துப் பிறக்கும் குழந்தையை நான் நன்கு ஜீவிக்கச் செய்கிறேன்' என்று நீ பிரதிஜ்ஞை செய்திருக்கிறாய். ஐயனே! அந்தக் குழந்தை மரித்துப் பிறந்திருக்கிறது. புருஷோத்தம! அதைப்பார். மாதவ! உத்தரை, ஸுபத்திரை, திரௌபதி, நான், தர்மபுத்திரன், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், (பிறரால்) ஜயிக்கமுடியாத ஸஹதேவன் ஆகிய எங்களெல்லோரையும் காப்பாற்றத்தக்கவனாக இருக்கிறாய். தாசார்ஹ! பாண்டவர்களுடைய உயிரும் என்னுடைய உயிரும் பாண்டுவுக்கும் என்மாம

...ந்திருந்தன யுதிஷ்டிரர் எடுத்த இந்த ...) இருபத்துநான்குஆயிரம் பாரமாக இருந் ...ரான பாண்டவர், அந்தத் திரவியத்தை இவற் ...கொண்டு மறுபடியும் மஹாதேவரைப் பூஜித்து ... அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுப் புரோஹிதரைமுன்னிட் டுக்கொண்டு ஹஸ்தினபுரத்தைக்குறித்து [2] இரண்டு குரோச தூரத்திற்கொருமுறை தங்கியிருந்து சென்றார் அரசரே! அந்தப் பெரிய சேனையானது கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களை ஸந்தோஷப்படுத்திக் கொண்டு திரவியத்தின் பாரத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டத்துடன் சுமந்துகொண்டு பட்டணத்தை நோக்கிச் சென்றது

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

அநுகீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் யாகத்துக்காக ஸுபத்ரை பலராமர் முதலியவருடன் ஹஸ்தினபுரம் வந்ததும், பரிக்ஷித்து மரித்துப் பிறந்ததும், அவனைப் பிழைப்பிக்கும்படி குந்தி முதலியோர் கோவிந்தரை வேண்டியதும்)

இந்த ஸமயத்திலேயே, வீர்யமுள்ளவரும் புருஷோத்தமரு மான வாஸுதேவரும் அஸ்வமேதத்தின் ஸமயத்தை அறிந்து, தமது பட்டணத்தைக் குறித்துச் செல்லும்போது, தாமபுத்திரர் சொல்லிய படி, விருஷ்ணிகளுடனும் ருக்மிணியின் புத்திரனான பிரத்யும்னன், யுயுதானன், சாருதேஷ்ணன், ஸாம்பன், கதன், கிருதவர்மா, வீரனான ஸாரணன், நிசடன், உன்முகன் ஆகிய இவர்களுடனும் பலதேவரை முன்னிட்டு ஸுபத்ரையை அழைத்துக்கொண்டு, திரௌபதியையும் உத்தரையையும் குந்தியையும் பார்ப்பதற்காகவும் கணவனை இழந்த க்ஷத்திரிய ஸ்திரீகளைத் தேறுதல் செய்வதற்காகவும் அப்பொழுது ஹஸ்தினபுரம் சென்றார் வந்தவர்களான அவர்களைக் கண்டவுடன்,

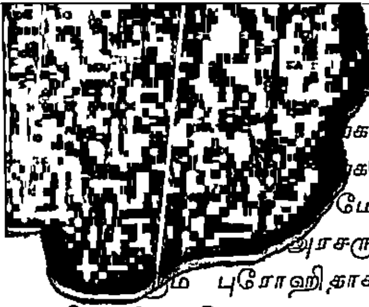
---

1 ஓர் ஒட்டகத்திற்கு 8000-பொன்னும், ஒரு வண்டிக்கு 16,000-பொன்னும், ஒரு யானைக்கு 24,000-பொன்னும் பாரம் அளவென்றும், இப்படியே குதிரை கழுதை மனிதர்களுக்கு ஏற்றபடி பாரம் என்றும் பழையவுரை கூறுகிறது 2 வேறுபாடம், ஒரு நாளுக்கு இரண்டு குரோசம் வீதம் சென்றாரென்பது

களாலும விசித்ரமான புஷ்பங்களாலும பல
பலியைக்கொடுத்து ஸ்விஷ்டகிருத என்னும
விதிப்படிசெய்து, அதற்குப் பிறகு, இங்க
பலியைச் செய்தார் (அந்தப்) புரோஹிதர் ய
னுக்கும மாணிபத்திரனுக்கும மற்றுமுள்ள யக்ஷர்களுக்கு
களுக்கும [1] க்ருஸரத்தையும மாமஸத்தையும எள்ளுடன்கூடின
தர்ப்பணஜலங்களையும பல குடங்களிற் செய்த அன்னத்தையும
அர்ப்பணம் செய்தார் அரசா, அப்பொழுது பிராமமணர்களுக்கு
ஆயிரம பசுக்களைத் தானம்செய்து இரவில் ஸஞ்சரிக்கும பூதங்
களுக்குப் பலியைக் கொடுத்தார் வேந்தரே! தூபத்தினுடைய
கந்தத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதும புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டதுமான
தேவதேவரான சங்கரருடைய ஸ்தானமானது மிகவும விளங்கிற்று
அரசா, (இவ்விதம) ருத்திரருக்கும (அவருடைய) எல்லாக்கணங்
களுக்கும பூஜையைச்செய்து வியாஸரை முன்னிட்டுக்கொண்டு
ரத்னமிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார் வீர்யமுள்ளவரும கௌர
வஶ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரர் விசித்திரமான புஷ்பங்களா
லும அபூபங்களாலும க்ருஸரத்தாலும குபேரனைப் பூஜித்து நமஸ
கரித்து அபிவாதனம்செய்து சங்கமமுதலான எல்லா நிதிகளையும
எல்லாநிதிபாலகர்களையும பூஜித்துப் பிராமமணர்களை ஸ்வஸ்திவாச
னம் செய்யும்படி செய்து அவர்களுடைய புண்யாஹகோஷத்தால்
மிக்க காந்தியை அடைந்து ஸந்தோஷத்துடன் அந்த நிதியை வெட்
டும்படி செய்தார் அப்பொழுது, தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் அதி
லிருந்து பலவகையானவைகளும அழகாக இருப்பவைகளுமான
அன்னமெடுக்கக்கூடிய பெரியபாத்திரங்களையும சிறு குடங்களை
யும கரண்டிகளையும அண்டாக்களையும குடங்களையும மடக்குகளை
யும அநேக விசித்ரமான பாத்திரங்களையும ஆயிரக் கணக்காக
எடுத்தார் மன்னரே! மனிதரைக் காப்பவரே! அவற்றை ரக்ஷிப்
பதற்காகப் பெரிதும ஸம்புடம்போன்ற வடிவமுள்ளதும மூடி
போட்டதும அரைத்துலாம நிறையுள்ளதுமான ஓர் பாத்திரமும
இருந்தது வேந்தரே! யுதிஷ்டிரருக்கு அவ்விடத்தில் அறுபது
லக்ஷம ஒட்டகங்களும நூற்றிருபது லக்ஷம குதிரைகளும லக்ஷம
யானைகளும லக்ஷம வண்டிகளும லக்ஷம ரதங்களும லக்ஷம பெண்
யானைகளும எண்ணிக்கையற்ற கோவேறு கழுதைகளும மனிதர்

---

[1] இக்காலத்தில், ஸ்ரீரங்கத்தாரமபத்தில் எள்ளும வெல்லமும கொடும
பது க்ருஸரம என்று வழங்குகிறது

...கள பிராமமணஶரேஷடாகளே! நாம இவ
...ககொணடு காலதாமதம செயயககூடாது
...மேலே செயயவேணடியதைச செயயுஙகள'
...அரசருடைய இநத வசனததைககேடடுப பிராம
...ம புரோஹிதாகளும அவருககுப பிரியததைச செயய
விருமபி ஸநதோஷததுடன பினவரும வாாததையைச சொலலலானா
கள 'மிகச சிறநதவரே! அரசரே! இபபொழுதே நக்ஷததிரமும
தினமும புணயமாக இருககினறன காாயஙகளுககு முயலவோம.
இஙகு, இபபொழுது தவமுளளவாகளாக வஸிபபோம நீஙகள இனறு
உபவாஸமிருஙகள' எனறு கூறினாகள ராஜஶரேஷடாகள அந
தப பிராமமணஶரேஷடாகளுடைய (வாாததையைக கேடடு) நம
பிககையுடன உபவாஸமிருநது இரவில குஶசயனஙகளில யாகததில
ஜவலிககும அககினிகளபோல வஸிததாாகள பிறகு, பிராமணாகள
சொலலும வாாததைகளைக கேடடுககொணடிருககும மஹாதமாகக
ளான அவாகளுககு அநத இரவு சென றது. பிறகு, நனகுபொழுது
விடிநதவுடன, பிராமமணஶரேஷடாகள யுதிஷடிரராஜரை நோககிப
பினவரும வாாததையைச சொனனாகள

அறுபததைநதாவது அதயாயம

அநகீதாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷடிரர் பரிவாரங்களுடன்கூடின மஹேஶ்வரரைப் பலிகளால் ஸந்
மகிழ்வித்துப் பொற்பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு
ஹஸ்திநபுரம் வந்தது)

பிராமமணாகள, 'அரசரே! மஹாதமாவான முககணணருககு
இபபொழுது பலியைச செயயும பலியைக கொடுததுவிடடுப பிறகு
நமமுடைய காரியததைபபறறி முயலவோம' எனறு சொனனாகள
யுதிஷடிரா, அநதப பிராமமணாகளுடைய வசனததைக கேடடுப்
பரமசிவனுககு விதிபபடி பலியை ஸிததஞசெயதாா அபபொழுது,
அநதப் புரோஹிதா விதிபபடி ஸமஸகரிககபபடட ஆஜயததால அக
னியைத திருபதியடைவிததது மநதிரததால சருவை ஸிததமசெயது
கொணடு சென்றாா அரசரே! பிறகு, வேதஙகளின கரையைககணட
வரான அநதப புரோஹிதா மநதிரததால பரிசுததமான புஷபங
களை எடுததுககொணடு மோதகஙகளாலும பாயஸததாலும மாமஸங

அறுபததுநானகாவது அத்

அநுகீதாபாவம. (

(யுதிஷ்டிரர் இமயமலையை அடைந்து உபவாஸமுதலய
செய்து இரவைக்கழித்தது)

பிறகு, மிகக களிபபுறற மனிதாகளும வாகனஙகளுமுளள அவாகள, பெரிய தேரொலியால பூமியை நிரபபிககொணடு ஸுதா களாலும மாகதாகளாலும வநதிகளாலும துதிவசனஙகளால நனகு ஸதோததிரம செயயபபடடு ஆதிததியாகள தம கிரணஙகளால சூழப படுவதுபோலத தமசேனையால சூழபபடடு ஸநதோஷததுடன செனறாகள அபபொழுது, யுதிஷடிரா தலைமேல பிடிககபபடும வெணகுடையால பூரணிமையில நகஷததிரராஜனான சநதிரன விளங குவதுபோல விளஙகினா புருஷஶரேஷடரான பாணடவா, மாரக கததில மனிதாகள மிகக ஸநதோஷததுடன கூறும உணமையான ஜயாசீாவாதஙகளை முறைபபடி அஙகீகரிததாா அரசரே! அவவாறே, அரசனை அனுஸரிததுச செலலும ஸைனிகாகளுடைய கலகல வெனனும ஒலியானது, ஆகாயததில அசைவறறிருநதது யுதிஷடிர மஹாராஜா தடாகஙகளையும நதிகளையும வனஙகளையும உதயானஙகளை யும கடநது (அநத) மலைககுச செனறாா ராஜேநதிரரே! பரத ஶரேஷடரே! அபபொழுது, யுதிஷடிரராஜா, எஙகே உததமமான திரவியம இருககிறதோ அஙகே சுபமாகவும ஸமமாகவுமுளள இடத தில ஸேனாவீராகளுடன வாஸஸதானததை ஏறபடுததிககொணடாா. குருகுலததில பிறநதவரே! அரசாகளும பிராமமணாகளும புரோஹி தாகளும தவமும விததையும இநதிரியஜயமுமுளள பிராமமணாகளை யும வேதவேதாஙகஙகளுடைய கரையைக கணடவரும புரோஹிதரு மான தௌமயரையும முனனிடடுககொணடு முறைபபடி சாநதியைச செயது நாறபுறமும சூழநதுகொணடாாகள ஜனஙகள முறைபபடி அரசரையும மநதிரிகளையும நடுவிலவைதது ஆறுராஜமாாககஙகளுள ளதும ஒனபதுகணடஙகளுளளதுமான வாஸஸதானததை அமைத தாாகள அநத ராஜஶரேஷடா மதஙகொணட சிறநதயானைகளுக கும விதிபபடி இருபபிடததைச செயவிததுப பிராமமணாகளை நோககிப பினவரும வாாததையைச சொலலலானா

‘பிராமமணஶரேஷடாகளே! சுபமான நகஷததிரததுடனகூடின தினததில இநதக காரயததிறகாக நீஙகள எபபடி எணணுகிறீாகளோ

...ளியும பலவித ரூபமுளளவருமான மஹேஸ
...வன மனததாலாவது ஆகரமிபபான? அவ
...ஞலேயே உமமுடைய பகைவாகள கொலலப
...ர உமமுடைய அஸவமேததததை நிறைவேறச
...பாகிருா' எனறு சொனஞன

பாரதரே! இவவிதம சொலலுகினற அநதப பீமனுடைய வாக கியததைக கேடடு யுதிஷடிரராஜா மிகக ஸநதோஷமுளளவராஞா பாரதரே! அாஜுனனமுதலானவாகளும 'அபபடியே' எனனும வாாததையைச சொனஞாகள பாணடவாகளெலலாரும ரதனஙக ளைக கொணடுவர நிசசயிததது, [1]ரோஹிணீநகஷததிரமகூடிய பானு வாரததில சேனையை (பபுறபபடுமபடி) கடடளையிடடாாகள பிறகு, பாணடவாகள பிராமமணாகளை ஸவஸதிவாசனம செயயுமபடி செயது முநதியே தேவஸரேஷடரும மஹாதமாவுமான மஹேஸ வரரை மோதகஙகளாலும பாயஸததாலும மாமஸததாலும அபூபஙக ளாலும பூஜிததுப பிராாததிதது மிகக மனககளிபபுடன செனறாாகள பிரயாணம புறபபடுகினற அவாகளுககு அபபொழுது படடணததிலுளள பிராமமணஸரேஷடாகள மிககமனககளிபபுடன சுபமானமஙகளஙகளைக கூறிஞாகள பிறகு, நியமம தவறுதவாகளும சுததமான விரதமுளளவாகளும வீராகளும பாணடுவைக களிககச செயபவாகளுமான பாணடவாகள, அககினியுடனகூடின பிராமமணா களைப பிரதகஷிணமசெயது முடியால வணஙகி, புததிரசோகததால பீடிககபபடடவனும மனைவியுடனகூடியவனுமான திருதராஷடிர ராஜனிடமும விசாலமான கணகளுளள குநதியினிடமும அனுமதி பெறறு, குருகுலததில தோனறியவனும திருதராஷடிர புததிரனு மான யுயுதஸுவை (அவாகளுககு) அருகில வைதது, படடணதது ஜனஙகளாலும விதவானகளான பிராமமணாகளாலும நனகுபூஜிககப பெறறுச செனறாாகள

---

[1] 'நக்ஷத்ரே ஹநிவ யூ௱வெ' எனபது மூலம 'உததரமும ஞாயிறுங கூடிய அமருதவிதத யோகததில' எனபது பழைய உரை

குருகுலஶ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது மான வாக்கியத்தைச் சொன்னவுடன், பீம கொண்டு ராஜஶ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரை ளுள்ளவரே! வியாஸர் கூறிய தனத்தைக் கொ நீர் சொன்னது எனக்கு இஷ்டம் பிரபுவே! எந்தத் தனம் பட்டதோ அதைத் தாமமாக அடைவோம் மஹாராஜரே! காரியம் நிறைவேறினதே ஆகுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் நாம் மஹாத்மாவான பாவத்ராஜனை நமஸ்கரித்துப் பரமசிவனைப் பூஜித்து அதைக் கொண்டுவருவோம் உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகுக விபுவும் தேவதேவர்களுக்கும் ஈசரும் சூலத்தைக் கையிற்கொண்டவரும் மூன்று கண்களுள்ளவரும் ஆதியும்அந்தமுமற்றவரும் மஹேஶ்வர ருமான அந்தச் சம்புவை நமஸ்கரிப்போம் உலகங்களுக்கு நாதரும் கணங்களுக்கு அதிபதியுமான அவரையும் அவருடைய அந்தப் பரி வாரங்களையும் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் செய்கையினாலும் அருள் புரியும்படி செய்து நிச்சயமாகத் தனத்தை அடைவோம் விருஷப த்வஜர் கிருபை செய்தால் அந்தத் திரவியத்தை ரக்ஷிப்பவர்களும் பார்க்கப் பயங்கரர்களுமான கின்னரர்களும் வசப்படுவார்கள் பிரபு வான அந்தப் பரமேஶ்வரர் கிருபை செய்தால் பக்தர்களுக்கு அமரத் தன்மையையும் கொடுப்பார் ஸ்வர்ணத்தைக் கொடுப்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? முற்காலத்தில் வனத்திலிருக்கும்போது அர்ஜுனனுக் குப் பிரஸன்னராகிப் பாசுபதமென்னும் சிறந்த அஸ்திரத்தையும் பயங்கரமான பிரம்மசிரஸ் என்னும் அஸ்திரத்தையும் கொடுத்தார் தனத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? கௌரவ நந்தனரே! நாமெல்லாரும் அவருடைய பக்தர்கள் அவரும் ரமமிடத்தில் கிருபையுள்ளவர் அவருடைய அனுக்கிரஹத்தால் இந்த ராஜ்யம் அடையப்பட்டது அபிமன்யுவின் வதம் நோந்து தனஞ்சயன் ஜயத் ரதனைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தவுடன், அவன், கேசவ ருடன் சேர்ந்து இரவில் ஸ்வப்னத்தில் [1] லோக குருவான பரம சிவனை அருள்புரியச்செய்து அஸ்திரத்தை அடைந்தான் அந்த யுத் தத்தில், இரவு விடிந்தவுடன், பிரபுவான பரமசிவன் ஸவ்யஸாசி யான பல்குனனுக்கெதிரில் பிரத்யக்ஷமாகிச் சூலத்தினால் (பகை வரின்) சேனையைக் கொன்றார் மஹாராஜரே! சிறந்த வில்லாளிகளும் (பகைவரை) அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான துரோணர் கர்ணன் (முதலான) பலிஷ்டர்களுடன்கூடின அந்தச் சேனையைத்

[1] ‘லோக குரும்’ என்று மாற்றப்பட்டது

...த்து மூனறுவது அதயாயம

...ாப்ாவம் (தொடர்ச்சி)

(... வியாஸரின் கட்டளைப்படி பீமன் முதலியவருடன் ஆலோசித்து யாகத்துக்குப் பொருள் கொண்டுவருவதற்காகத் தம்பியர்முதலானவருடன் இமயமலையை நோக்கிப் புறப்பட்டது)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! மஹாதமாவான வியாஸா சொனன இநத வாாததையைககேட்டு, (தாமபுததிரா), அபபொழுது அமவமேததததைக குறிதது மேலே எனன செயதாா? பிராமமண ஶ்ரேஷடரே! மருததன பூமியில வைததிருநத ரததினததை எவவிதம அடைநதாா? அதனை எனககுச சொலலும" எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொலலத தொடஙகினா

"தாமராஜரான யுதிஷடிரா வியாஸருடைய வாாததையைக கேட்டு எலலா ஸஹோதராகளையும வரவழைததுப பீமஸேனனையும அாஜுனனையும மாதரீபுததிராகளும இரட்டையாகளுமான நகுல ஸஹதேவாகளையும பாாததுக காலததிறகேறற வாாததையைச சொலலலானா 'வீராகளே! [1] மிகக பிராஜஞாகளே! மஹாதமாவும கௌரவாகளுககு நனமையை விருமபுகிறவரும கிருஷணரெனறு பெயருளளவரும அறிஞரும தவததில முதிாநதவரும பூஜயரும ஸுஹருததுககளுககு க்ஷேமததை விருமபுகிறவரும குருவும தாமசீலரும ஆசசாயமான செயகையுளளவருமான வியாஸரும பீஷமரும புததியுளள கோவிநதரும பிரியததுடன சொனன வாாததையை நீஙகள கேட்டீாகளா? பாணடவாகளே! நான அதனை நினைதது நனறுகச செயய விருமபுகிறேன அது வருஙகாலததிலும நிகழகாலததிலும நமமெலலாருககும ஹிதமானதனறோ? பிரமமவாதியான வியாஸருடைய வாாததை எபபொழுதும சுபததைத தாததககது குருஶ்ரேஷடாகளே! இநத எலலாப பூமியும ரததினஙகள குறைநததாக இருககிறது அரசாகளே! ஆகையினாலதான, அபபொழுது வியாஸா மருததனுடைய தனததைபபறறிச சொனனா இது உஙகளுககு இஷடமானால, இதைத தகுநததெனறு நீஙகள நினைபபீாகளானால, எலலோரும இதைக கொணடுவருவோம பீம! உனனுடைய அபிபபிராயம என்ன?" எனறு வினவினா

---

[1] 'மஹா பராஜஞா' எனறுமாறறபபட்டது

வாறே, ஹஸதி
யுவைவிடடுப பி
ராஜேந
வன (மரி
செயயாமலிருந
(உததரை
(அதைத)
வநது விசாலமா
சோகககி, இநத
வாஸு

க்கததககதாக
பமானது விழிறறவருக
ளளவருமான வியாஸா
றகு, (ஹஸதினபுரம)
ம உததரையையும
புகழபெறறவரே!
லவதாலும உனககு
இவன பாணடவாகளுக
என்று சொனனா
மாராஜா கேடடுக
துகொணடு,
பெரிய
பூரன

சடுசய
உனக்குப
ளளவனுமான
கொணடு
குருப போகிறுன
யைத் தாமமாகப
இது விஷ
ரு
ததில், நீ ஆலோசிககவேணட
தன! முநதி விருஷணிவீரனுன கிருஷணன சொனனது அவ
ததமே ஆகும நீ இதுவிஷயததில ஆலோசிககவேணடாம அதி
வறறவைகளும தனனுல ஜயிககபபடடவைகளுமான தேவாக
ளுடைய உலகஙகளை அடைநதவனும வீரனுமான அநத அபி
மனயுவைபபறறி நீயும மறறக கௌரவாகளும துயரபபடவேண
டாம' என்று இநத வாககியததைச சொனனா. மஹாராஜரே!
பிதாமஹரான வியாஸா இவவிதம சொலலியதைக கேடட
தாமாதமாவான அநதத தனஞசயன அபபொழுது சோகததைவிடடு
ஸநதோஷமுளளவனுனுன தாமததை அறிநதவரே! சிறநத புததி
யுளளவரே! உமமுடைய தநதையாரும, அநதக காபபததில, சுகல
பகஷததில சநதிரனபோல இஷடபபடி விருததியடைநதா பிறகு,
அநத வியாஸா அபபொழுது யுதிஷடிரராஜரை அஸவமேதததைச
செயயுமபடி உததரவு செயதுவிடடு மறைநதா ஐயா! மேதாவியான
தாமராஜரும வியாஸருடைய அநத வாாததையைக கேடடுத தனத
தைக கொணடுவருவதறகாகச செலல நினைததா" என்றுசொனனா

களறு

ம்.

அமேனகம பசுக
வுடைய புததிரி
இகழபபடாத
படவேண
வக

...ழகிய இடையுள
காபபாறறு' எனறு இநத
யுளளவரே! குநதியானவ
தாள நான அவளிடமி
(இவவிடம) அழைதது
உமமுடைய பெணணின
மரணமடைநதான (பி
ததைை விடும துககத
ஞா

சொ... இவவிதம
மனயு மனவருக
ரே! மனவருக
எனறு சொன

...ஸுதேவர்...
...வியாஸர் ...
...தேற்றித்... ...யாகத் செய்யச்...
...தாமாத்மாவ் ... சொன்னார்...
...ருடைய இநத வ... தவா,
(அபிமனயுவைக ... ழுது சோகததைவிட்டு
...தா அவவாறே, வாஸு... ஸஹோதரியின ... ததான ஸ்ராததததைச செய
மஹாதமாவும பிதாவுககு எபபொழுதும பிரியனுமான அபிமனயு
வுககு ஸ்ராததததைச செயதா சிறநத தேஜஸுளள அறுபது
லக்ஷம பிராமமணாகளை எலலாக குணஙகளுடனுமகூடின போஜ
யததை விதிபபடி புஜிககுமபடி செயதா சிறநத புஜபலமுளள
அவா, அபபொழுது பிராமமணாகளுககு உடுககவஸதிரஙகளைக
கொடுததுப பொருளாசையைப போககினா அது மயிாககூச
சததை உணடுபணணுவதாயிருநதது அபபொழுது, பிராமமணாகள
(கிருஷணனை) கொடுககபபடும ஸுவாணததையும பசுககளையும
படுககைகளையும ஆடைகளையும மிக அதிகமெனறு கூறினாகள பிறகு,
வாஸுதேவரும தாசாஹருமான கிருஷணரும பலராமரும ஸாத
யகியும ஸதயகனும அபபொழுது அபிமனயுவுககு ஸ்ராததததைச
செயது மிகக துயரததால வருநதி ஆறுதலை அடையவிலலை

பதியினிடம் சென்று துக்கத்துடன், 'அம
ரும் எங்கே? அவர்களை நான் பார்க்கவிரும்பு
லிப் பரிதபித்தாள் இவளுடைய வார்த்தை
கௌரவஸ்திரீகளெல்லாரும் இவளைக் கைகளால்
மிக்க வருத்தத்துடன் அழுதார்கள் இவள் உத்தரையை
'நல்லவளே! உன்னுடைய பர்த்தா எங்கேசென்றான்? அவனுடைய
வரவை நீ எனக்குச் சீக்கிரம் அறிவிப்பாயாக விராடன் பெண்ணே!
உன்னுடைய கணவன் எப்பொழுதும் என்னுடைய வார்த்தையைக்
கேட்டவுடன் வீட்டிலிருந்து வெளியில்வருவானல்லவா? இப்பொழுது
ஏன் வரவில்லை? அபிமன்யுவே! மஹாரதர்களும் பச்சாத்தாப
முள்ளவர்களுமான உன்னுடைய மாதுலர்களெல்லாரும் நீ இங்கு யுத்
தம்செய்ய விரும்பி வந்திருப்பதாகவும் க்ஷேமமாக இருப்பதாகவும்
சொன்னார்கள் பகைவரை அடக்குபவனே! இப்பொழுது முன்
போல் யுத்தத்தைப்பற்றி எனக்குச் சொல் இவ்விடத்தில் இவ்விதம்
புலம்பும் எனக்கு நீ ஏன் இப்பொழுது மறுமொழி கூறவில்லை'
என்று புலம்பினாள் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவளான இவளுடைய
இவ்விதமான அந்த அழுகையைக் கேட்டுக் குந்தியானவள் மிக்க
துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, பிறகு, மிருதுவாக (பின்வரும்) வாக்கி
யத்தைச் சொல்லலானாள் 'ஸுபத்திரையே! வாஸுதேவனாலும்
ஸாத்யகியினாலும் பிதாவினாலும் அருமையாகவளர்க்கப்பட்ட அந்தப்
பாலன் காலதர்மத்தால் கொல்லப்பட்டான் யதுகுலத்தில் பிறந்தவ
ளே! மனிதர்களுடைய தர்மம் இவ்விதமிருக்கிறது துயரப்படாதே.
(ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாத உன்னுடைய புத்திரனே உத்தம
மான கதியை அடைந்தான் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுள்ள
வளே! நீ மஹாத்மாக்களான க்ஷத்திரியர்களுடைய பெரிய குலத்
தில் பிறந்தவளாக இருக்கிறாய் சஞ்சலமான கண்களுள்ள குழந்தை
யைப்பற்றித் துயரப்படாதே நல்லவளே! கர்ப்பமுள்ளவளான உத்
தரையை நீ பார்த்துக்கொள் துயரப்படாதே இந்தப் பெண் சீக்
கிரத்தில் அவனுடைய புத்திரனைப் பெறுவாள்' என்று சொன்னாள்.
யதுகுலத்தைத் தாங்குபவரே! குந்தியானவள் இவ்விதம் இவளை
ஸமாதானம்செய்து அடக்கமுடியாத சோகத்தை விட்டு அவனுக்கு
ச்ராத்தத்தைச் செய்வித்தாள் தர்மத்தை அறிந்தவரான யுதிஷ்டிர
ராஜரிடமும் பீமனிடமும் யமனுக்கொப்பான நகுலஸஹதேவர்களி
டமும் அனுமதிபெற்றுப் பலவிதமான தானங்களைக் கொடுத்தாள்
யதுகுலத்தைத் தாங்குபவரே! விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவ

? கிருஷ்ண! சிறநத தேஜஸுளளவனும
என முனனிலையில தான (பகைவரை) ஜயி
தனததால புகழநது சொனனன கேசவ'
துரோணா காணன கிருபா முதலானவாகளால
...படாமல கொலலபபடடுப பூமியில படுததானே? அதனை
எனககுச சொல. என பெணணின அருமைப புதலவனன அநத
அபிமனயுவோ எபபொழுதும யுததததில துரோணரையும பீஷமரை
யும பலிஷடாகளுள சிறநதவனன காணனையும பகைததுக கொண
டிருநதான' எனற வாககியததைச சொனனா இவவிதம பலவாறு
கப புலமபுகினறவரும மிகக துயரமுறறவருமான பிதாவைப
பாாதது, கோவிநதா அபபொழுது மிகவும துககததுடன பினவரும
வாககியததைச சொலலலானா

'அவன போாமுனையில முகததை விகாரபபடுத்திககொளள்
விலலை அவன கடததறகரிய போரில பினவாஙகவிலலை மனனா
களை நூறறுக கணககாகவும ஆயிரக கணககாகவும கூடடமாகவும
கொனறு துரோணராலும காணனாலும துனபுறுததபபடடுத துச
சாஸன குமாரனுககு வசபபடடான. பிரபுவே! அபிமனயு ஒருவ
னேடு போாபுரிநதால யுததததில அவனொருவனைக கொலல இந்திரனு
லும ஒருகாலும முடியாது அபபொழுது, ஸமசப்தகாகள அாஜு
னனை யுததததிறகாக அழைததுப போக, துரோணா முதலானவா
கள கோபஙகொணடு யுததததில அநத அபிமனயுவைச சூழநது
கொணடாாகள தநதையாரே! விருஷ்ணிகுலததில பிறநதவரே!
பிறகு, உமமுடைய போனன அபிமனயுவானவன யுதததில சதது
ருககளுககு மிகப பெரியவததைச செயது துசசாஸன குமார
னுககு வசபபடடான சிறநத புததியுளளவரே! அவன நிசசயமாக
ஸுவாககததை அடைநதான சோகத்தை விடுவீராக. நல்ல புத்தி
யுளளவாகள விஸனத்தை அடைநதாலும மனவருததமடையாா
எவன மஹேநதிரனுககொபபான துரோணா காணன முதலானவா
களை யுததததில எதிாததுப போாபுரிநதானே அவன ஏன ஸுவாக
கததை அடையமாட்டான? (பிறரால) ஜயிககமுடியாதவரே! நீா
சோகததை விடும கோபததிறகும வசபபடாதீா பகைவரின படட
ணஙகளை ஜயிபபவனன அவன சஸதிரஙகளால பரிசுததமான கதி
யை அடைநதான அநதவீரன கொலலபபடடவுடன, எனனுடைய
ஸஹோதரியான இநத ஸுபததிரையானவள துககததால பீடிககப
படடுப புததிரனை அடைநது குரரிபகஷிபோல அழுதாள. தரௌ

அறுபததோராவது அதயா

அநுகீதாபர்வம. (

(கோவிந்தர் அபிமன்யுவதத்தைச் சொல்லாமல்விட ஸ
அதனைச் சொல்லச் சொல்லியதும், வஸுதேவர் அதனைக்
கேட்டுமூர்ச்சித்துவிழக் கோவிந்தர் தேற்றியதும்)

பிரதாபமுள்ளவரும வீரருமசிறநத புததியுள்ளவரும கமபீரமான மனமுள்ளவருமான அநத வாஸுதேவா, அபபொழுது பிதாவினமுனனிலையில மஹாபாரதயுததததைச சொலலிககொணடே அநதக கதையின முடிவுவரையில, வஸுதேவருககு அபபிரியம உணடாக வேணடாமெனறும சிறநத புததியுள்ள வஸுதேவா பெணணின மைநதனுடைய மிகக கொடுமையான வதததைக கேடடுத துககததாலும சோகததாலும மிகத தபிககபபடடவராக வேணடாமெனறும கருதி, அபிமனயுவின வதததைசசொலலவிலலை. ஸுபதரையோ யுதததிலநேரநத தனபுததிரனுடைய வதததைச (சொலலாமல) தாணடிசசெலலும அநதககிருஷணனைநோககி, 'கிருஷண! அபிமனயுவினவதததைச சொலலும' எனறு சொலலிப பூமியில விழுநதாள அபபொழுது, பூமியில விழுநத அநத ஸுபதரையைக கணடவுடன, அநத வஸுதேவரும துககததால மூரசசையடைநது பூமியில விழுநதார மஹாராஜரே! பிறகு, பேரனுடைய வதததால துககததாலும சோகததாலும தாககுணட அநதவஸுதேவா, மாதவரைநோககி, 'தாமரைககணண! நீ பூமியில ஸதயவாதி எனறு பிரஸிததிபெறறவனலலையோ? பகைவரைககொலபவனே! இபபொழுது எனககுப பேரனுடையவதததை நீ சொலலவிலலையே? பிரபுவே! ஆகையால, நீ தஙகையின புததிரனுடைய வதததை எனககு உணமையாகசசொல. உனககுக கணணுககுசசமமான அபிமனயு யுதததில பகைவாகளால எவவாறு கொலலபபடடான? ஆ! விருஷணிகுலததில பிறநதவனே! மனிதாகளால காலமவராமலிருககுமபோது மரிகக முடியாது ஆகையால, எனனுடைய ஹிருதயமானது துககததால நூறுகவெடிககவிலலை தாமரைககணண! சஞசலமான கணகளுள்ளவனும எனககுப பிரியனுமான அபிமனயுவானவன யுதததில உனனிடததில தாயாரான ஸுபதரையைககுறிததும எனனைககுறிததும எனன சொனனான? கோவிநத! யுதததில புறஙகாடடாமல பகைவாகளால கொலலபபடடானா? அவனுடைய யுதததில முகமானது விகாரமுள்ளதாகச

அளவறற பராகரமமுளளவனுமான ஸஹ
யை விளைவிதத சகுனியைக கொனறுன
டன, பெருமபாலும ஸேனுவீராகள கொல
னராஜன மிகக மனததுயரமுறறுக கதாயுதத
லேநதிககொணடு ஓடினுன பிரதாபசாலியான பீமஸேனன
மிகக கோபஙகொணடு அவனைப பின தொடாநது சென்று தவை
பாயனமெனனும மடுவில ஜலததிலிருககும அவனைக கணடான
பிறகு, கொலலபபடடதுபோக மிசசமுளள சேனையோடு ஐநது
பாணடவாகளும மடுவிலிருககும அநததுரியோதனனை நாறபுறமும
சூழநதுகொணடு ஸநதோஷமாக உடகாாநதாாகள ஜலததில முழுகி
யிருககும அநதத துரியோதனன கடுஞசொறகளாகிற பாணஙகளால
மிகவும அடிககபபடடுச சீககிரமாகக கதாயுததைதைக கையிலேநதி
வெளியில வநது யுததததிறகாக அருகில வநதான. பிறகு, அநதத
தூயோதனராஜன பெரிய யுதததகில அரசாகள பாாததுகொணடி
ருககுமபோது பீமஸேனனுல பராககிரமததால கொலலபபடடான
பிறகு, துரோண புததிரரான அஸ்வததாமா தநதையின வததததைப
பொறுமல இரவில பாசறையில நனகு நிததிரைசெயயும அநதப
பாணடவ சேனையைக கொனறு புததிராகளும மிததிராகளும
சேனையும கொலலபபடடு ஐநது பாணடவாகளும ஸாதயகியை
ஸஹாயமாககொணட நானும மிஞசினேம கிருபரும கருதவா
மாவும துரோணபுததிரரும யுதததகினின்று விடபபடடாாகள
கௌரவனுன யுயுதஸுவும பாணடவாகளை அடுததிருநததால விடப
படடான கௌரவேநதிரனுன தூயோதனன பரிவாரஙகளுடன
கொலலபபடடவுடன, விதுரரும ஸஞசயனும தாமபுததிரரிடம
வநதாாகள பிரபுவே! இவவிதம அநத யுததமானது பதினெடடு
நாள நடநதது அநத யுதததகில அநத அரசாகள கொலலபபடடு
ஸுவாககம சென்றாாகள' என்று சொனனுா மஹாராஜரே! மயிாக
கூசசததை உணடுபணணுகினற அநதக கதையைககேடட விருஷ்ணி
களுககு அபபோது துககமும சோகமும வருததமும உணடாயின

யுததம செயயாமலிருபபவருமான அநதபீ
ளால அடிததான பிறகு, அவா, தியா
பததை அடைநது, தக்ஷிணயனம சென று உ
(பரலோகம செலவதாகக) காலததை ஏறபடுததி
சுககிரன அஸுரராஜனுககு ஸேனுதிபதியாயிருநததுபோல
ரஙகளை அறிநதவாகளுள சிறநதவரும மிகக சூரருமான துரோணா
கௌரவராஜனுன துாயோதனனுககு ஸேனுதிபதியாக இருநதாா
பிராமமணஶரேஷடரான துரோணா, மிசசமுளள ஒனபது அகஷௌ
ஹிணிகளால சூழபபடடவரும கிருபாாலும புததிரரான அஶவத
தாமா முதலானவாகளாலும ரக்ஷிககபபடடவருமாகி யுதததநில உத
ஸாஹததுடன இருநதாா சிறநத அஸதிரஙகளை அறிநதவனும மேதா
வியுமான திருஷடதயுமனனே மிததிரனுல வருணனகாககபபடுவது
போலப பீமனுல ரக்ஷிககபபடடுப பாணடவாகளுககு ஸேனுபதி
யாக இருநதான பெரிய மனமுளள அவனும துரோணா தன தந
தைககுச செயத அபகாரஙகளை நினைததுத துரோணரைப பிடிகக
விருமபி யுதததநில பெரிய காரியததைச செயதான துரோணருக
கும திருஷடதயுமனனுககும நடநத அநத யுதததநில பல திசை
களிலிருநது வநதவாகளும வீராகளுமான அநத மனனாகள பெரும
பானமையாக மரணமடைநதாாகள மிகக பயஙகரமான அநத யுததம
ஐநதுநாள நடநதது பிறகு, துரோணா களைததுத திருஷடதயுமன
னுககு வசபபடடாா பிறகு, யுதததநில துரியோதனனுடைய படை
யில காணன மிசசமுளள ஐநது அகஷௌஹிணிகளால சூழபபடடு
ஸேனுபதியாக இருநதான பெருமபாலும சிறநத வீராகள கொல
லபபடடவைகளான பாணடவாகளுடைய மூனறு அகஷௌஹிணி
சேனைகளோ அாஜுனனுல காககபபடடு நிலைபெறறுநினறன பிறகு,
இரணடாவது தினததில கொடியவனுன காணன, விட்டிற்பூசசிகள
நெருபபை எதிாபபதுபோல, அாஜுனனை எதிாதது மரணமடைந
தான. காணன கொலலபபடடவுடன, கௌரவாகள உதஸாஹமும
பராககிரமமும அறறு மூனறு அகஷௌஹிணிகளுடன மததிர
தேசததரசனுன சலயனைச சூழநதுகொணடாாகள பெருமபானமை
யாக வாகனஙகள கொலலபபடடுளள பாணடவாகளோ, உதஸாஹ
மறறு மிசசமுளள ஓா அகஷௌஹிணியுடன யுதிஷடிரரைச சூழநது
கொணடாாகள அபபொழுது, குருராஜரான யுதிஷடிரா செயய
மிக அரிதான காரியததைசசெயது அனறு நடுபபகலில மததிரராஜ
னுன சலயனைக கொனறாா சலயன கொலலபபடடவுடன, கமபீர

...பதாவது அத்யாயம்

...தாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(...ரத யுத்தத்தை வஸுதேவர் முதலானவர்களுக்குச் சொல்லியது.)

வஸுதேவர், 'விருஷ்ணி குலத்தில் பிறந்தவனே! புத்திர! தினந்தோறும் கதைகளின் ஆரம்பங்களில் மனிதர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, மிக்க அத்புதமான யுத்தத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன். குற்றமற்றவனே! சிறந்த கைகளுள்ள நீயோ நேரில் பார்த்தவன், காரியத்தை அறிந்தவன் ஆகையால், யுத்தத்தை நடந்தபடி எனக்கு நன்றாகச் சொல். மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்கும், அஸ்திரப் பயிற்சியுள்ளவர்களும் பலவிதமான வேஷமும் வடிவமுமுள்ளவர்களும் பல தேசங்களில் வஸிப்பவர்களுமான மற்றுமுள்ள அனேக அரசர்களுக்கும், பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபர், துரோணர், சல்யன் முதலானவர்களுடன் மிக்கச் சிறந்ததான அந்த யுத்தம் நடந்தவிதத்தைச் சொல்' என்று வினவினார். இவ்விதம் தந்தையால் அன்னையின் பக்கத்தில் வினவப்பட்ட தாமரைக்கண்ணர், அப்பொழுது யுத்தத்தில் கௌரவவீரர்கள் நசித்ததை உள்ளபடி சொல்லலானார்:

வாஸுதேவர், 'மஹாத்மாக்களான க்ஷத்திரியர்களுடைய மிக்க ஆச்சரியமான செயல்கள் மிகுதியாக இருப்பதால், அவை நூறு வருஷங்களானாலும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியா. தேவருடைய காந்தி போன்ற காந்தியுள்ளவரே! மன்னர்களுடைய முக்கியமான செய்கைகளைச் சுருக்கமாக நான் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன், கேளும். [1]சுப்பிரமணியர் தேவர்களுக்குச் சேனாதிபதியாயிருந்ததுபோல, குரு குலத்தில் தோன்றிய பீஷ்மர், கௌரவச்ரேஷ்டர்களுடைய ப... னோர் அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுக்கும் தலைவரான ஸேனாதிபதி... இருந்தார். புத்திசாலியான சிகண்டியானவன், ஸ்ரீமானான அர்... னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களுடைய ஏழு அக்ஷௌ... சேனைகளுக்கும் தலைவனாகி ஸேனாதிபதியாக இருந்தான். மஹா... களான அந்தப் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பத்... கள் மிகப் பெரியதும் மயிர்கூச்செய்வதுமான யுத்தம் ந... சிகண்டியானவன், அர்ஜுனனுடன் சேர்ந்து, மிக்க காந்தியு...

[1] 'வாஸவ' என்பது வேறுபாடம்.

N ௨௨

வாஸுகிமுதலான நாகர்களுடைய வீடுகளெ
ஒளியுள்ளனவாயின பாரதரே! வீடுகள்
ப்னியால் மூடப்பட்ட காடுகளும் மலைகளும்
தன் புகையால் சிவந்த கண்களுள்ளவர்களும்
ஸால் மிக்க தாபமடைந்தவர்களுமான அவர்கள் மஹாத்மா
வருமான உதங்கருடைய நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக வந்
தார்கள். நிலைகுலைந்து அலையும்கண்களுள்ளவர்களான எல்லாரும்,
அதிக தேஜஸுள்ள அந்த மஹரிஷியின் நிச்சயத்தைக் கேட்டு விதிப்
படி அவரைப் பூஜித்தார்கள். எல்லா நாகர்களும், முதியவர்களையும்
இளைஞர்களையும் முன்னிட்டுத் தலைவணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு
'பகவானே! கிருபைசெய்யும்' என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பன்ன
கர்கள் பிராம்மணர் அருள்புரியும்படிசெய்து பாத்யத்தையும் அர்க்
கியத்தையும் அர்ப்பணம்செய்து, மிகவும் பூஜிக்கப்பெற்ற திவ்யகுண்
டலங்களைக் கொடுத்தார்கள். பிறகு, நாகர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட
வரும் பிரதாபமுள்ளவருமான அந்த உதங்கர் அப்பொழுது அக்னி
யைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து குருவின் வீட்டுக்குச் சென்றார். மன்
னரே! குற்றமற்றவரே! அந்த உதங்கர் அப்பொழுது கௌதம
ருடைய வீட்டுக்கு விரைந்து சென்று திவ்யமான குண்டலங்களைக்
குருவின் மனைவியினிடம் கொடுத்தார். ஜனமேஜயரே! பிராம்மண
ஶ்ரேஷ்டரான உதங்கர், குருவினிடம் வாஸுகிமுதலான நாகர்க
ளுடைய வரலாற்றைத்தையும் உள்ளபடி சொன்னார். ஜனமேஜயரே!
மஹாத்மாவான அந்த உதங்கர் இவ்விதம் மூவுலகங்களிலும் ஸஞ்
சரித்த பிறகு, திவ்யமான அந்த ரத்னகுண்டலங்களைக் கொண்டு
வந்தார். பரதஶ்ரேஷ்டரே! உதங்கரென்னும் அம்முனிவர் இவ்வித
மஹிமை பொருந்தியவர், சிறந்த தவமுள்ளவர். நீர் என்னை வின
வியதைச் (சொன்னேன்)" என்று சொன்னார்.

ஐம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

அநுகீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் உதங்கருக்கு வரங்கொடுத்து ரைவதக மலையில் வந்ததும், அங்குவிளையாட்டுக்கள் நடந்ததும், கோவிந்தர் துவாரகைக்கு வந்து பெற்றோரை வணங்கியதும்)

ஜனமேஜயர், "பிராம்மணஶ்ரேஷ்டரே! சிறந்த புஜபலமுள்ள
ரும் பெரும் புகழ்பெற்றவருமான கோவிந்தர் உதங்கருக்கு வரந்

மியானது வஜாததின அடிகளால பிளககப
வழியைச செயதது பெரிய பாகபமுளள
து அநதவழியாக ஆயிரமயோஜனை தூரததி
சென்று மணிகளாலும முததுககளாலும நனகு
கபபடட ஸுவாணமயமும திவயமுமான பிராகாரக கூட
டஙகளுடன கூடின நாகலோகததையும (அதிலுளள) ஸபடிகமயமான
படிகளுளள வாவிகளையும நிாமலமான ஜலமுளள நதிகளையும பலவித
மான பக்ஷிககூடடஙகளுடனகூடின பலவிருக்ஷஙகளையும பாாததாா.
பிருகுஶ்ரேஷடரான அவா அநத உலகததினவாயிலையும கணடாா
அவா ஐநதுயோஜனை விஸதாரமுளளதும நூறுயோஜனை நீளமுள
ளதுமான நாகலோகததைப பாாதது அபபொழுது மனததளாசசி
அடைநது குணடலஙகளைக கொணடுவருமவிஷயததில ஆசையறறவ
ராஞா குருகுலததில பிறநதவரே! அவவிடததில கறுததும
வெளுததுமுளளவாலுளளதும சிவநத முகமும கணகளுமுளளதும
தேஜஸினல மிக ஜவலிபபதுபோலிருபபதுமான குதிரையானது
அவரைப பாாதது, 'பிராமமண! எனனுடைய இநத அபானததில
ஊது அதனல, நீ ஐராவதனுடைய புததிரனல இஙகு கொணடுவரப
படட உனனுடைய குணடலஙகளை அடைவாய புததிர! நீ இநத
விஷயததில எவவிததிலும வெறுபபை அடையவேணடாம நீ
இநதக காயததை அககாலததில கௌதமருடைய ஆஶ்ரமததில
நனகு அனுஷடிததிருககிருய' எனறு சொலலிறறு உதஙகா, 'நான
உனனை எவவிதம தெரிநதுகொளவேன உபாததியாயருடைய ஆஶ்ர
மததில நான முன எதைச செயதேனெனபதைக கேடக விருமபு
கிறேன' எனறு சொனனா குதிரை, 'பிராமமண! எனனை (உனது)
குருவுககுககுருவும ஜவலிககினறதுமான அகனியாகத தெரிநது
கொள பிராமமண! பிருகுநநதன! நீ எனனை எபபொழுதும சுதத
ஞக இருநதுகொணடு குருவுககாக எபபொழுதும விதிபபடி பூஜித
திருககிருய ஆகையால, உனககு க்ஷேமததைச செயகிறேன இவ
விதம செய தாமதம வேணடாம' எனறு சொலலிறறு அகனி
யால இவவிதம சொலலபபடட உதஙகா அவவிதமேசெயதாா
அகனியானது ஸநதோஷமடைநது (நாகலோகததை) எரிகக விருமபி
ஜவலிததது பாாதரே! பிறகு, ஊதபபடுகினற அககுதிரையின
மயிாததுவாரஙகளினினறு நெருஙகியதும நாகலோகததிறகுபபயத
தைச செயவதுமான புகை உணடாயிறறு பாாதரே! மஹாராஜரே!
விருததியடைகினறதும அதிகமாயுளளதுமான அநதபபுகையாலநாக
லோகததில ஒனறும அறியபபடவிலலை ஜயமேஜயரே! ஐராவதன

அடக்குபவரே! அந்தப் பிராம்மணஶ்ரேஷ்
மாத்தினகிளைகளிலேயே கிருஷ்ணஜினத்
பழங்களை உதிர்த்தார் பிரபுவே! பிறகு, அ
கண்களால் பார்த்துக்கொண்டு அவற்றைப் பறித்
அவை அந்தக் கிருஷ்ணஜினத்திலேயே விழுந்தன பிற
மணரால் குண்டலங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள கிருஷ்ணஜினமானது அப்
பொழுது பில்வப்பழங்களால் அடிக்கப்பட்டு முடிச்சவிழ்ந்தது, பிறகு,
சீக்கிரமாகக் குண்டலங்களுடன் மாத்தினின்று கீழேவிழுந்தது அந்
தக் கிருஷ்ணஜினமானது முடிச்சவிழ்ந்து பூமியில் விழுந்தவுடன்,
ஒரு ஸர்ப்பமானது அதிலுள்ள அந்த ரத்தினகுண்டலங்களைப் பார்த்
தது ஐராவதகுலத்தில் தோன்றின அந்த ஸர்ப்பமானது அப்பொ
ழுது விரைந்து குண்டலங்களை வாயில்கௌவிக்கொண்டு பிறகு புற
றில் நுழைந்தது அந்த உதங்கர் ஸர்ப்பம் குண்டலங்களைக் கவர்ந்த
தைக்கண்டு, பயமும்துயரமும் மிக்க கோபமுமுள்ளவராகி மரத்தி
லிருந்துகுதித்தார் பாரதரே! அப்பொழுது,அந்த அந்தணஶ்ரேஷ்டர்
கோபத்தாலும் பொறுமையின்மையாலும் மிக்க தாபத்தையடைந்தவராகிப்
பருத்ததடியை எடுத்துக்கொண்டு பரபரப்பின்றி முப்பத்தைந்து
நாள் அந்தப்புற்றைக் கலக்கினர் பருத்ததடியினால் குத்தப்பட்ட சரீர
முள்ள பூமியானவள் ஸகிக்கமுடியாத அவருடைய அந்த வேகத்
தைத் தாங்காமல் மிக்க கலக்கமுற்று நடுங்கினள் பிறகு, அந்தப்
பிரம்மரிஷியானவர் நாகலோகத்திற்கு வழியைச் செய்ய நிச்சயமான
எண்ணங்கொண்டு பூதலத்தைத் தோண்டிக்கொண்டே இருக்கும்
போது, அதிக தேஜஸுள்ளவனும் வஜ்ரத்தைக் கையில் கொண்டவனு
மான இந்திரன் பச்சைக் குதிரைகள் பூட்டின ரத்தத்திலேறிக்கொண்டு
அவ்விடம்வந்து அந்தப் பிராம்மணஶ்ரேஷ்டரைக் கண்டான் அந்த
இந்திரனே, அவர் படும்துக்கத்தால் தானும் துக்கமுற்று, பிராம்மண
வேஷம் பூண்டு உதங்கரை நோக்கி, 'இது உம்மால் முடியாது இவ்
விடமிருந்து நாகலோகம் ஆயிரம் யோஜனை தூரமிருக்கிறது நீர்
செய்யும் இந்தக் காரியம் தடியால் நிறைவேற்ற முடியாததென்று
நான் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னன் உதங்கர், 'பிராம்மணரே!
...ஷ்டோத்தமரே! நாகலோகத்தில் குண்டலங்களை அடைய என
...முற்போனல், நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே,
...' என்று சொன்னர் வஜ்ரபாணியான அந்த இந்தி
...ப நிச்சயத்தை மாற்ற முடியாமற்போன
...த்தைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான்

வறுக்தியைநானபாக்கவிலலே முககியமாகப
ாதமுளள அரசனுல இவவுலகில் இருபப
கததைஅடைவதறகும முடியாது- ஆகை
வையும, எஙகளுடையவைவயுமான இநத ரத்ன
களை நான உனககுக கொடுததேன நீ எனனிடம செயத
பிரதிஜஞையை இபபொழுது பயனுளளதாகசசெய' எனறு சொன
ஞன உதஙகா, 'அரசனே! இபபொழுது அவவிதமே செயகிறேன.
மறுபடியும உனனிடம வருகிறேன, பகைவரை வாடடுபவனே!
உனனை ஓர கேளவி கேடக விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுர ஸௌ
தாஸன, 'பிராமமண! விரும்பியந்தது கேள உனது வாரததைககு
மறுமொழி கூறுகிறேன இபபொழுது உனனுடைய ஸமசயததை
அறுககிறேன எனககு இதில ஆலோசனை இலலை' எனறு சொன
ஞன உதஙகா, 'அரசனே! தாமததின ரஹஸயததைக கணடவாகள,
வாககை அடககியவனைப பிராமமணனுககச சொலலுகிருாகள மிததி
ராகளுககு விரோதம செயபவனைத திருடனெனறே கருதுகினறனா
நீ இபபொழுது எனககு மிததிரனுகிவிட்டாய புருஷஸரேஷடனே!
நீ எனககு இஷடமான புததியை உணடுபணணு நான இஙகு இப
பொழுது பிரயோஜனததை அடைநதவனுக இருககிறேன நீயும
மனிதனைத தினபவனுக இருககிருய நான (மறுபடியும) உனனிடம
வருவது உசிதமா? இலலையா?' எனறு வினவினுா ஸௌதாஸன,
'சிறநத பிராமமணாகளுளசிறநதவனே! பிராமமணஸரேஷட! நான்
இது விஷயததில உசிதமானதைச சொலல வேணடுமானுல, நீ எவ
விததததிலும எனனிடம வரககூடாது பிருகுகுலஸரேஷட! இவ
விதம செயதால உனககு க்ஷேமமுணடாகுமெனறு நினைககிறேன
பிராமமண! நீ வநதால மரணமடைவாய. ஸம்சயமிலலை' எனறு சொன
ஞன அறிஞுன அரசன இவவிதம தகுநததாகவும அனுகூலமாக
வும சொலலககேடட அநத உதஙகா, அபபொழுது, அரசனிடம
அனுமதிபெறறுககொணடு அஹலயையை நோககிச செனறுா குரு
பதனிககுப பிரியததைச செயபவரான அவா திவயமான குணடலங
களைபபெறறுககொணடு அதிகவேகததுடன கௌதமருடைய ஆஸரம
மததைக குறிததுசசெனறுா அநதககுணடலஙகளை ரக்ஷிககுப
யததில மதயநதி எவவிதம சொனனுளோ அவவிதம அவ
டலஙகளை அபபொழுது கிருஷணஜினததில
போனுா அநத உதஙகா, மிகக பசியுளளவரா
பழஙகளுளள பிலவமரத்தைக கண